

SAIRAANHOITAJIEN
KOULUTUSSÄÄTIÖ

1990
2014

Toiminnan murroksesta uuteen aikakauteen

Anne Lukana

Sisällys

Lukijalle	3
Juuret säätiön nykyiselle toiminnalle	4
Taloudellisesta lamasta palvelurakennemuutokseen	5
Peruskoulupohjaisesta sairaanhoitajakoulutuksesta kansainvälistyviin ammattikorkeakouluihin ja yliopistoihin	7
Säätiön toiminta-ajatus	9
Säätiön säännöt ja sääntöuudistukset	11
Tässä ovat säätiön helmet	15
Hallitus	16
Työvaliokunta	37
Apurahatyöryhmät	38
Muut työryhmät ja toimikunnat	39
Toimihenkilöt	48
Ansioitumiset	49
Oppikirjatuotannosta hoitotieteellisen tutkimuksen ja sairaanhoitajakoulutuksen edistäjäksi	51
Vaikuttamistyötä koulutusten ja asiantuntijaseminaarien järjestäjänä	52
Varainhoito ja sijoitustoiminta säätiön toiminnan turvaajina	59
Apurahatoiminta korkealaatuisten tutkimusten ja hankkeiden tukijana	61
Hankkeet kehittämis- ja vaikuttamistyön kanavana	93
Julkaisutoiminta säätiön toiminnan kulmakivenä 1990-luvun alkuun asti	100
Tiedotustoiminta suhteiden ja verkostoitumisen ylläpitäjänä	105
Lähteet ja kirjallisuus	112

SAIRAANHOITAJIEN
KOULUTUSSÄÄTIÖ

1990
2014

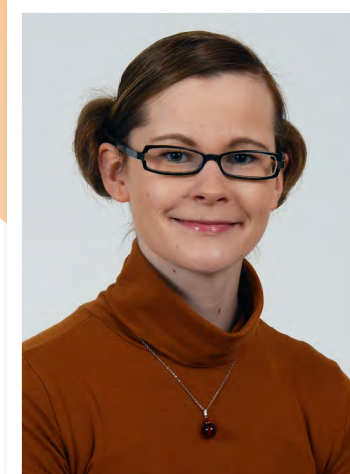
Lukijalle

Sairaanhoitajien koulutussäätiö perustettiin 19.12.1944 ja rekisteröitiin 9.1.1945. Säätiön tarkoituksena oli jatkaa sairaanhoitajatarjoustojen oppikirjakomitean työtä. Sairaanhoitajien koulutussäätiön täyttäessä 50 vuotta, säätiön toimintaa kuvaava historiallinen katsaus julkaistiin vuonna 1994. Historiallisen katsauksen kokosivat Aino Maria Havanto, Ulla Siivola ja Marianne Tallberg tukiryhmineen runsaan arkistomateriaalin pohjalta. Säätiön 60-vuotisjuhlallisuuksia vietettiin keväällä 2005 apurahojen hakemista käsittelevän seminaarin ja strategiapäivän muodossa teemalla: Sairaanhoitajien koulutussäätiö hoitotieteellisen tutkimuksen tukijana. Säätiön juhliessa 70-vuotista taivaltaan joulukuussa 2014 säätiön hallitus katsoi aiheelliseksi koota katsauksen säätiön viimeksi kuluneista toimintavuosista. Katsaus kokoaa yhteen Sairaanhoitajien koulutussäätiön toiminnan 1990-luvun alusta nykypäivään.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus kutsui TtM, Anne Lukanan kirjoittamaan katsauksen Sairaanhoitajien koulutussäätiön viimeksi kuluneista toimintavuosista. Kirjoittajan korvaamattomana apuna ovat olleet säätiön toiminnassa mukana aiemmin olleet ja nykyisin olevat henkilöt. Säätiön hallituksen nykyinen

puheenjohtaja TtT, dosentti, sosiaalineuvos, johtaja Päivi Voutilainen sekä muut hallituksen jäsenet ovat edistäneet kirjoitustyötä arvokkailla huomioillaan.

Katsauksen lähdeaineistona kirjoittaja on hyödynttänyt Sairaanhoitajien koulutussäätiön arkistomateriaalia, jonka säilytyksestä vastaa Toimihenkilöarkisto Helsingissä. Toimihenkilöarkiston henkilökunta antoi kirjoittajalle täyden tukensa asiakirjakokoelmien käyttöön keskeisen tiedon löytämiseksi. Kirjoittaja on käyttänyt työssään Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallituksen ja työvaliokunnan pöytäkirjoja, säätiön toimintasuunnitelmia, toimintakertomuksia, neuvottelumuistioita, tilinpäätös- ja tasekirjoja, rahastojen arkistomateriaalia sekä arkistoon talletettua kuvamateriaalia. Arvokkaana taustatietona kirjoittajalle on ollut myös vuonna 1994 julkaistu historiallinen katsaus säätiön toiminnasta. Kirjoittaja on kiitollinen kaikille sähköpostihaastatteluihin myönteisesti suhtautuneille henkilöille, joiden ansiosta katsaus on syventynyt säätiön toiminnassa mukana olleiden henkilöiden kertoessa säätiön toiminnasta eri aikakausina. Vuosien aikana apurahoja saaneet henkilöt avaavat lukijalle myös tarkemmin sitä, mitä saadut apurahat ovat heille merkinneet.

Nurmijärvellä 4.12.2014

Anne Lukana

Juuret säätiön nykyiselle toiminnalle

Säätiön toiminnan juuret vievät 1940-luvulle. Viimeisen kolmen vuosikymmenen aikana on murroksessa ollut niin suomalainen yhteiskunta kuin säätiön toimintakin. Säätiö on vastannut muutokseen uudistamalla onnistuneesti strategisia linjauksiaan ja päivittämällä sääntöjään.

Taloudellisesta lamasta palvelurakennemuutokseen

Suomalaisessa yhteiskunnassa on tapahtunut merkittäviä muutoksia viimeksi kuluneina vuosikymmeninä. 1980-luku oli kasvun vuosikymmen. Kasvava vauraus mahdollisti sosiaali- ja terveyspalveluiden uudistamisen. Edessä oli kuitenkin merkittävä taloudellinen kriisi Neuvostoliiton romahtamisen ja pankkikriisin myötä 1990-luvun alussa. Taloudellinen lama, ennätyselliset työttömyys- ja konkurssiluvut heijastivat vaikutuksensa vielä vuosia suomalaiseen yhteiskuntaan, sillä valtio velkaantui julkisen talouden heiketessä ja verotulojen supistuessa. Heikentynyt taloustilanne merkitsi säästöjä ja toiminnan tehostamista kaikilla yhteiskunnan toimialoilla, niin myös sosiaali- ja terveyspalveluissa. Vähitellen Suomen taloudellinen tilanne koheni. Suomi liittyi Euroopan Unioniin vuonna 1995. Jäsenyyttä voidaan pitää yhtenä kansainvälistymisen merkkipaaluna. Jäsenyys merkitsi yhdentymistä muun Euroopan kanssa. Talouspolitiikan lisäksi Suomen tuli esimerkiksi sulauttaa oma kansallinen sosiaali- ja terveyspolitiikka osaksi kansainvälistä, koko Euroopan Unionia

koskevaa sosiaali- ja terveyspolitiikkaa. Pohjoisesta ja väkiluvultaan pienestä maaseutusmaasta tuli osa avointa, globaalia ja kansainvälistä yhteisöä. Kansainvälisyydestä tuli 1990-luvun lopulla ja viimeistään 2000-luvulla osa suomalaista arkipäivää.

1990-luvun lama ja Euroopan Unionin jäsenyys merkitsivät käännettä suomalaisessa työelämässä. Alati kehittyvä tietoyhteiskunta tuli jäädäkseen. Internet, tietokoneet ja matkapuhelimet tulivat osaksi ihmisten työ- ja vapaa-aikaa. Muutokset toivat osaltaan uusia vaatimuksia työelämää ja koulutusaloja kohtaan. Tiimityöstä, verkostoitumisesta, moniammatillisuudesta, innovatiivisuudesta ja elinikäisen oppimisen periaatteista tuli osa uutta työkuulttuuria, niin myös terveysalalla. Tulevaisuudessa osaamisaatimet muuttuvat edelleen. Monialainen osaaminen, ongelmanratkaisukyvyt monimutkaisissa ja uusissa toimintaympäristöissä, laaja-alaiset ICT-taidot ja uudenlaiset työyhteisötaidot ovat jo osa nyky-päivän työelämää.

Erytisesti 2000-luvulla väestön ikääntyminen on >

puhuttanut päättäjiä. Väestön ikäprofiilin muuttumiseen on varauduttu tekemällä merkittäviä sosiaali- ja terveystaloudellisia rakennemuutoksia. 2000-luvulla toteutettu eläkeuudistus on merkittävä uudistus ikärakennemuutokseen varautumisessa. Kunta- ja palvelurakennemuutokseen liittyvä hanke uudisti osittain sosiaali- ja terveydenhuollon toiminnan rakenteita, mutta jäi kesken hankkeen keskeydyttyä vuonna 2011. Globaalit talousrakenteet ovat muuttuneet ja esimerkiksi maailmanlaajuinen talouskriisi on heijastanut 2010-luvulla vaikutuksensa myös Suomeen. Kehittyvässä ja muuttuvassa kansainvälisessä toimintaympäristössä Suomi on halunnut taata myös taloudellisesti haastavina aikoina kansalaisilleen terveyttä ja toimintakykyä edistävän, rakenteiltaan kestävän, sosiaali- ja terveystaloudellisen ympäristön.

Tavoitetta on tuettu useilla lakimuutoksilla ja -uudistuksilla. Terveydenhuoltolaki uudistettiin vuonna 2011. Ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta ja

iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista astui niin sanottu vanhuspalvelulaki voimaan vuonna 2013. Myös sosiaalihuollon lainsäädännössä on edessä kokonaisuudistus lähitulevaisuudessa, sillä hallituksen esitys asiaa koskien liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 2015. Tällä vuosikymmenellä aloitettu sosiaali- ja terveydenhuollon rakennemuutostus tulee vaikuttamaan toteutuessaan koko sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennekenttään. Uudistuksen myötä myös sairaanhoitajan osaamiskenttä muotoutuu uudelleen, sillä sairaanhoitajat tulevat toimimaan sosiaali- ja terveyspalvelut integroivassa palvelukokonaisuudessa. Lausuntokierroksen jälkeen lakiesitys etenee eduskunnan käsiteltäväksi joulukuussa 2014, jolloin julkaistaan myös kuntakohtaiset laskelmat. Uudistuksen kokonaistavoitteena on edistää väestön terveyttä ja hyvinvointia sekä sosiaalista turvallisuutta ja turvata yhdenvertaiset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut koko maassa. •

Peruskoulupohjaisesta sairaanhoitajakoulutuksesta kansainvälistyviin ammattikorkeakouluihin ja yliopistoihin

Vuosien aikana sairaanhoitajakoulutus on muuttunut ja kehittynyt. Hoitotiede vakiinnutti asemansa yliopistollisten oppiaineiden joukossa jo 1980-luvulla. Terveydenhuollon koulutusuudistus astui voimaan vuonna 1987 osana keskiasteen ammatillista koulutusuudistusta. Uudistuksen myötä ammatilliset oppilaitokset tulivat tasavertaisiksi jatkokoulutuspaikoiksi lukioiden kanssa. Uudistuksen myötä sairaanhoitajakoulutuksen ensimmäinen vuosi rakentui kaikille samansisällöisestä yleisjaksosta. Tämän jälkeen opiskelijat valitsivat erikoistumisalansa. Sairaanhoitajakoulutus kesti näin ollen ylioppilaille 3,5 vuotta ja peruskoulun käyneille 4,5 vuotta.

Keskiasteen koulutusuudistuksen toteuttua jatkui keskustelu koulutuksen uudistamisesta edelleen. Vuonna 1992 käynnistyivät ammattikorkeakoulukokeilut. Neljä vuotta kokeilujen alkamisesta ensimmäiset ammattikorkeakoulut vakinaistettiin. Tämä merkitsi myös sairaanhoitajakoulutuksen vähittäistä siirtymistä opistoasteen oppilaitoksista ammattikorkeakouluihin.

Vuonna 1994 annettu laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä velvoitti terveysalan ammattilaisia ylläpitämään ja kehittämään ammattitaitoaan. Täydennyskoulutus koettiin ehdottoman tärkeänä alalla, jossa hoitokäytännöt muuttuvat jatkuvasti. 2000-luvun alussa voimaan tulivatkin terveysalan täydennyskoulutusta koskevat säännökset ja asetukset. Nykyiseen täydennyskoulutukseen kuuluvat ammatilliset erikoistumisopinnot ovat laajuudeltaan 30–60 opintopistettä. Ammattikorkeakoulu-uudistuksen myötä jatkotutkimusmahdollisuudet puhuttivat päättäjiä. Esimerkiksi ammattikorkeakoulussa suoritettua sairaanhoitajakoulutuksen jälkeen ei vielä 1990-luvulla ollut mahdollisuutta opiskella tämän jälkeistä ylempää tutkintoa. Vuosina 2002–2005 ammattikorkeakoulujen jatkotutkintoja kokeiltiin ensi kerran tarkoituksena antaa kyseisen tutkinnon suorittaneelle valmiudet toimia muun muassa vaativissa työelämän kehittämistehtävissä. Vuonna 2005 ammattikorkeakoululakiin tehtiin muutos, jossa ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot, laajuudeltaan 60–90 opintopistettä, vakinaistettiin myös sairaanhoitajakoulutukseen.

>

Kansainvälisyys on erityisesti 2000-luvulla heijastunut suomalaiseen sairaanhoitajakoulutukseen. Bolognan prosessina tunnettu pyrkimys yhtenäisen eurooppalaisen korkeakoulutusalueen luomiseen sai alkunsa vuonna 1998. Prosessin myötä myös suomalaiset terveysalan korkeakoulututkinnot uudistuivat vuonna 2005. Uudistuksen myötä opinnot voidaan jakaa kahteen sykliin. Ensimmäinen sykli käsittää perustutkinnot sairaanhoitajaksi ammattikorkeakouluissa (210 op/3,5 vuotta) ja/tai kandidaatin tutkinnon yliopistossa (180 op/3 vuotta). Toinen sykli käsittää sairaanhoitajan ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon ammattikorkeakoulussa (60–90 op/1–1,5 vuotta) ja/tai maisterin tutkinnon yliopistossa (120 op/2 vuotta).

Tutkinnot uudistuivat myös sisällöllisesti ja esimerkiksi opintoviikot uudistettiin ECTS-järjestelmään sopiviksi opintopisteiksi. Nykyisessä sairaanhoitajakoulutuksessa on huomioitui Euroopan parlamentin ja neuvoston antama direktiivi

ammattipätevyyden tunnustamisesta, joka mahdollistaa muun muassa sairaanhoitajan ammatinharjoittamisvapauden Euroopan Unionin jäsenmaissa. Uudistuksiin ja uusiin osaamisvaatimuksiin on esimerkiksi sairaanhoitajakoulutuksessa pyritty vastaamaan Sairaanhoitajakoulutuksen osaamisen tulevaisuus -hankkeen myötä, jossa ammattikorkeakoulujen yhteistyönä tuotettiin yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan valtakunnallisesti yhtenevät opetussuunnitelman perusteet sekä yhtenevät osaamiskuvaukset. Säätiö oli mukana hankkeen ohjausryhmässä.

Kansainvälisyys on huomioitu myös nykyisessä ammattikorkeakoulu-uudistuksessa, jota on toteutettu vuosina 2011–2014. Uudistuksen myötä ammattikorkeakouluista tavoitellaan vastuullisia, itsenäisiä ja kansainvälisesti arvostettuja toimijoita. Uudistuksen myötä myös rahoitusmalli kehittyi. Rahoituksen määrätymiseen ja kriteereihin vaikuttavat ammattikorkeakoulujen koko lakisääteinen toiminta. Erityisesti korostuvat toiminnan laatu, vaikuttavuus ja tehokkuus. •

Säätiön toiminta-ajatus

Vuonna 1944 perustetun Sairaanhoitajien koulutussäätiön tarkoituksena oli aikanaan jatkaa sairaanhoitajatarjostöjen oppikirjakomitean aloittamaa työtä. Perustamisesta lähtien säätiön toiminta-ajatus oli vahvasti sidoksissa sairaanhoitajakoulutuksen oppikirjatuotantoon, jonka nähtiin olevan luonteva osa myös sairaanhoitajien omaa, ammattiin kuuluvaa toimintaa. Julkaisutoiminta ja terveysalan oppikirjatuotannon ylläpitäminen olivat säätiön toiminnan kulmakiviä aina 1990-luvun alkuun asti.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö teki vuosikymmeniä yhteistyötä kirjakustantaja Werner Söderström Osakeyhtiö – WSOY:n kanssa. 1990-luvun alussa yhteistyösopimus tuli uudelleen arvioitavaksi. Samanlaisesti useat muut kirjakustantamot kiinnostuivat terveysalan julkaisuiden tuottamisesta. Siihen asti terveysalan julkaisut olivat olleet lähes yksinomaan Sairaanhoitajien koulutussäätiön ja WSOY:n yhteistyön synnyttämää tuloksellista kokonaisuutta. Nähtävissä oli vähittäinen julkaisutoiminnan volyymin supistuminen. 1990-luvun alun yhteistyöneuvottelut johtivat

lopulta yhteistyösopimuksen raukeamiseen WSOY:n kanssa ja julkaisuoikeuksien uudelleenjakamiseen vuonna 1993. Säätiö supisti julkaisutoimintaansa tietoisesti, sillä muiden kirjakustantajien kanssa kilpailua pidettiin kannattamattomana vaihtoehtona. Säätiöllä olikin edessään kokonaan uusien toimintamuotojen kartoittaminen supistuneen julkaisutoiminnan tilalle.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö päätti vuosien menestyksekkään kustannustoimintansa vuonna 1996. Tuolloin loppui myös kirjamyynti. 1990-luvun lopulla säätiö muotoili toimintansa uusia suuntaviivoja, jotka ovat myös säätiön nykyisen toiminnan perusta. Nykyisin säätiö tukee ja edistää hoitotyön koulutusta ja ammatillista toimintaa strategioidensa mukaisesti pääasiallisesti jakamalla vuotuisia apurahoja hoitotieteellisiin tutkimuksiin ja hoitotyön käytännön ja koulutuksen kehittämishankkeisiin sekä järjestämällä asiantuntijuuteen perustuvia seminaareja ja muita tilaisuuksia. Toiminnan onnistuminen on edellyttänyt säätiön varainhoidon aktiivista seurantaa ja kehittämistä, säätiön rahoittaessa toimintaansa pitkäjänteisen sijoitustoiminnan tuotoilla. •

Venny Snellman toimi Sairaanhoitajien koulutussäätiön puheenjohtajana vuosina 1945–1953. Hänen työtään sairaanhoitajakoulutuksen kehittäjänä arvostettiin. Venny Snellmanin täytettyä 50 vuotta sairaanhoitajat keräsivät rahalahjan, jonka Snellman luovutti Sairaanhoitajien koulutussäätiön peruspääomaksi.

SAIRAANHOITAJIEN
KOULUTUSSÄÄTIÖ

Strategiset linjaukset vuonna

2014

- 1. Hoitotieteellisen tutkimuksen ja hoitotyön käytännön ja koulutuksen kehittämisen tukeminen**
- 2. Sairaanhoitajien koulutuksen edistäminen suuntaamalla apurahoja erityisesti koulutuksen tutkimukseen (painopiste joka 3. vuosi) ja vaikuttamalla koulutuksen kehitykseen**
- 3. Säätiön tunnettuuden lisääminen**
- 4. Säätiön talouden turvaaminen sijoitustoiminnalla**

Säätiön säännöt ja sääntöuudistukset

Sairaanhoidajien koulutussäätiö on uudistanut sääntöjään toimintahistoriansa aikana yhteensä seitsemän kertaa. Sääntöjä uudistettiin viidennen kerran 1980-luvun lopulla. Tuolloin voimaan tuli uusi Säätiölaki (349/1987), jossa muun muassa säätiöiden tiedonantovelvoitetta laajennettiin, valvontakeinoja tehostettiin ja vähimmäispääomasummaksi määriteltiin 25 228,19 € (150 000 markkaa). Uuden säätiölain myötä Sairaanhoidajien koulutussäätiö ryhtyi uudistamaan sääntöjään. Kolmen vuoden prosessin tuloksena oikeusministeriö hyväksyi säätiön uudet säännöt vuonna 1990. Tuolloin merkittävimmät sääntöuudistukset koskivat säätiön tarkoitusta (§2), hallituksen jäsenyyttä (§4) ja säätiön lakkautusta (§13). Sääntöuudistus ei tapahtunut kuitenkaan täysin kivuttomasti, sillä silloinen Suomen sairaanhoidajaliitto, nykyinen Suomen sairaanhoidajaliitto ry teki korkeimpaan hallinto-oikeuteen valituksen uusista, hyväksytyistä säännöistä. Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä liiton tekemä valitus kuitenkin hylättiin.

Seuraavat sääntöuudistukset olivat edessä 1990-luvun lopulla. 17.3.1998 hyväksytyissä säännöissä säätiön tarkoitusta (§2) ja hallituksen jäsenyyttä (§4) koskevia kohtia ajantasaistettiin. Sääntömuutokset päivitettiin tuolloin nykyaikaa, uudelleen suunniteltua säätiön toimintaa ja käsitteistöä vastaaviksi. Ennen

uudistusta säätiön tarkoituksena (§2) oli tukea ja edistää terveydenhuoltoalan koulutusta ja ammatillista toimintaa. Sääntöuudistuksen myötä vanhentunut terveydenhuoltoala-käsite muutettiin aikaa vastaavaksi hoitotyö-käsitteeksi. Ennen uudistusta säätiön hallituksen kooksi oli määritelty 10–15 jäsentä, joka uudistuksen myötä muutettiin toiminnan tehostamiseksi ja työskentelyn joustavoittamiseksi 7–10 jäseniseksi.

Sairaanhoidajien koulutussäätiön nykyiset säännöt ovat vuodelta 2011 ja toimintaohje vuodelta 2013. Viimeisissä sääntömuutoksissa tarkennettiin ja päivitettiin erityisesti säätiön tarkoitusta (§2), säätiön peruspääomaa (§3), säätiön nimenkirjoitusoikeutta (§7) ja hallituksen tehtäviä (§8). Säätiön tarkoituksesta poistettiin uudistuksen myötä oppi- ja ammattikirjallisuuden toimittaminen, olihan säätiön kustannustoiminta ja oppikirjamyynti loppunut jo vuonna 1996. Säätiön toimintaa koskevat summat, kuten peruspääoma, jakamaton pohjarahaston määrä ja säätiön käyttövarat muutettiin markoista euroiksi vastaamaan nykyistä käytössä olevaa valuuttaa. Nimenkirjoitusoikeus poistettiin säännöistä toiminnanjohtajalta ja toimihenkilöiltä vastaten siten säätiön nykyistä edustajistoa. Hallituksen tehtävistä karsittiin toiminnanjohtajan ja talouspäällikön valitseminen sekä julkaisutoimikunnan asettamista koskevat kohdat, jotka eivät enää olleet ajankohtaisia säätiön nykyisessä toiminnassa. •

Sairaanhoidajien koulutussäätiön säännöt

1 § Säätiön nimi on Sairaanhoidajien koulutussäätiö ja sen kotipaikka on Helsinki.

2 § Säätiön tarkoituksena on tukea ja edistää hoitotyön koulutusta ja ammatillista toimintaa kartuttamalla säätiön varoja ja käyttämällä niitä säätiön tarkoituksiin hallituksen tarkemmin määräämällä tavalla, muun muassa jakamalla apurahoja hoitoteelliseen tutkimukseen ja hoitotyön käytännön ja koulutuksen kehittämishankkeisiin.

3 § Säätiön peruspääoma on neljätoistuhatta neljäosaaseitsemänkymmentäkaksi (14 472) euroa (kahdeksankymmentäkahdeksantuhattaviisitaayksitoista markkaa ja 35 penniä [88 511,35]). Tästä säilytetään jakamattomana pohjarahastona tuhatkuusisataa kolmekymmentäviisi (1 635) euroa (kymmenentuhatta [10 000] markkaa) Muut käytettävissä olevat varat, varojen korot, kootut ja lahjoitetut varat, niin pian kuin niiden yhteenlaskettu määrä on vähintään neljätoistuhatta kahdeksankymmentäseitsemän euroa (kaksikymmentäviisituhatta [25 000] markkaa), voidaan käyttää säätiön tarkoituksiin, kun hoitokustannukset on niistä vähennetty.

4 § Säätiön hallitukseen kuuluu 7-10 jäsentä Hallitukseen kuuluu kaksi Suomen sairaanhoitajaliiton valitsemaa edustajaa ja yksi Suomen Sairaanhoidajayhdistyksen-Sjuksköterskeföreningen i Finland edustaja. Hallitus valitsee muut hallituksen jäsenet säätiön tarkoitusta tarkoituksenmukaisesti edistäviiltä aloilta. Hallituksen toimikausi on kaksi vuotta siten, että

puolet jäsenistä on vuosittain erovuorossa. Erovuorossa oleva jäsen voidaan valita uudelleen. Toimikausi päättyy kokouksessa, jossa päätetään toimenpiteistä, joihin tilintarkastuskertomus mahdollisesti antaa aihetta. Hallitus valitsee keskuudestaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

5 § Hallitus valitsee tilintarkastusyhteisön tai yhden tilintarkastajan sekä varamiehen. Tilintarkastajan ja hänen varamiehensä tulee olla KHT- tai HTM-tilintarkastaja tai Keskuskauppakamarin tai kauppa-kamarin hyväksymä tilintarkastusyhteisö.

6 § Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Kokouksesta on ilmoitettava hallituksen jäsenille vähintään yksi viikko ennen kokousta. Hallitus on päätösvaltainen, kun yli puolet hallituksen jäsenistä on kokouksessa läsnä. Hallituksen päätökset tehdään yksinkertaisella äänienemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaaleissa arpa.

7 § Säätiön nimen kirjoittaa puheenjohtaja tai kaksi muuta hallituksen oikeuttamaa hallituksen jäsentä kaksi yhdessä.

8 § Hallituksen tehtävänä on erityisesti:

1. huolehtia säätiön toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä ja siitä, että säätiön varat sijoitetaan varmalla ja tuloa tuottavalla tavalla
2. asettaa työvaliokunta sekä tarvittaessa muita säätiön toiminnan kannalta tarpeellisia toimikuntia

valmistelemaan ja käsittelemään hallituksen niille uskomia tehtäviä

3. valita asettamiensa toimielinten puheenjohtajat ja
4. vahvistaa toimielinten jäsenille maksettavat palkkiot.

9 § Säätiön tilikausi on kalenterivuosi.

Tilinpäätös ja hallituksen laatima toimintakertomus on kolmen kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä luovutettava tilintarkastajalle, jonka on annettava kertomuksensa säätiön hallitukselle kuukauden kuluessa siitä, kun on saanut asiakirjat tarkastettavakseen. Hallituksen on kokoonnuttava toukokuun kuluessa päättämään toimenpiteistä, joihin tilintarkastuskertomus mahdollisesti antaa aihetta.

10 § Kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä on oikeaksi todistetut jäljennökset tuloslaskelmasta ja taseesta liitteineen, tase-erittelystä sekä toiminta- ja tilintarkastuskertomuksista toimitettava patentti- ja rekisterihallitukselle.

11 § Säätiön sääntöjä voidaan muuttaa, mikäli vähintään kaksi kolmasosaa (2/3) hallituksen jäsenistä sitä kannattaa. Sääntömuutokselle on haettava patentti- ja rekisterihallituksen vahvistus. Säätiön lakkauttamisesta päätetään samassa järjestyksessä.

12 § Jos säätiö lakkautetaan, määrää Suomen sairaanhoitajaliitto ry ja Suomen Sairaanhoidajayhdistys - Sjuksköterskeföreningen i Finland säätiön varojen käyttämisestä oikeusministeriön hyväksymällä tavalla johonkin säätiön tehtäviä lähellä olevaan tarkoitukseen. •

Sairaanhoidajien koulutussäätiön toimintaohje

1/2

A. Säätiön tarkoitus ja tehtävä

Sairaanhoidajien koulutussäätiön tarkoituksena on tukea ja edistää hoitotyön koulutusta ja ammatillista toimintaa kartuttamalla säätiön varoja ja käyttämällä niitä säätiön tarkoituksiin hallituksen tarkemmin määräämällä tavalla, lähinnä jakamalla apurahoja hoitotieteelliseen tutkimukseen ja hoitotyön käytännön ja koulutuksen kehittämishankkeisiin. Säätiön toiminnassa noudatetaan säätiölain ja säädekirjan määräyksiä sekä hyvän hallintotavan periaatteita.

Säätiö rahoittaa toimintansa lähinnä sijoitusomaisuudesta saatavilla tuotoilla. Säätiöllä ei ole palkattuja toimihenkilöitä, eikä vakituista toimitilaa. Säätiön hallitus voi kuitenkin palkata tarvittavaa henkilöstöä määräaikaisiin tai pysyviin työsuhteisiin.

B. Säätiön organisaatio

1. Vuosikokous

Säätiön ylintä päätösvaltaa käyttää vuosikokous, joka on kutsuttava koolle toukokuun loppuun mennessä vuosittain. Vuosikokous hyväksyy tilinpäätöksen, vahvistaa hallituksen jäsenten lukumäärän ja nimittää hallituksen jäsenet.

2. Hallitus

a. Hallituksen toimivalta ja tehtävät

Hallituksen kokoonpano: hallitukseen valitaan 7-10 jäsentä siten, että Suomen sairaanhoitajaliitto ry nimeää kaksi edustajaa ja Sjuksköterskeförningen i Finland rf yhden edustajan. Loput hallituksen jäsenet kutsuu säätiön vuosikokous.

b. Hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja
Hallituksen työskentelyä johtaa puheenjohtaja, joka valitaan hallituksen keskuudesta joka toinen vuosi.

Hallitus valitsee keskuudestaan myös varapuheenjohtajan joka 2. vuosi.

c. Hallituksen työvaliokunta ja työryhmät

Työvaliokuntaan kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja yksi hallituksen keskuudestaan valitsema jäsen. Työvaliokunta on asioita valmisteleva elin, joka voi hallituksen erikseen valtuuttamana tehdä päätöksiä. Työvaliokunnan kutsuu koolle puheenjohtaja ja kokouksista pidetään pöytäkirjaa. Hallitus nimittää apurahoja valmistelevat työryhmät (kehittämishankkeet/väitöstutkimukset ja post doc-työryhmä) ja näiden koordinaattorit. Hallitus voi nimittää myös muita asioita valmistelevia työryhmiä.

d. Hallituksen jäsenten oikeudet, vastuut ja esteellisyys
Säätiön hallituksen jäsenellä on oikeus saada riittävästi tietoja säätiön toiminnasta ja taloudesta, jotta hän voi hoitaa tehtävänsä huolellisesti ja vastuullisesti. Hallituksen jäsen on esteellinen osallistumaan päätöksentekoon asiassa, jos on kysymys hänen ja yhdistyksen välisestä sopimuksesta tai muusta asiasta, jossa hänen yksityinen etunsa saattaa olla ristiriidassa säätiön edun kanssa. Hallituksen jäsenen esteellisyys merkitään kokouspöytäkirjaan.

3. Säätiön kokouskäytännöt, palkkiot ja matkustusohje

Hallituksen kokouksen kutsuu koolle puheenjohtaja tai hänen ollessaan estynyt varapuheenjohtaja tai mikäli vähintään puolet hallituksen jäsenistä sitä vaatii. Kokouskutsu toimitetaan vähintään viikkoa ennen kokousta kirjallisena postitse tai sähköpostitse. Kokous voidaan toteuttaa myös puhelin- tai sähköpostikokouksena. Kokoukselle valitaan sihteeri kokouksessa läsnä olevista

hallituksen jäsenistä. Pöytäkirja toimitetaan hallituksen jäsenille seuraavan kokouksen kutsun liitteenä. Lisäksi pöytäkirja toimitetaan tilintarkastajalle.

Toimintasäännön mukaan kokoon kutsutuista kokouksista maksetaan palkkio, jonka suuruuden päättää hallitus. Kokouksen puheenjohtajalle ja sihteerille maksetaan korotettu palkkio. Lisäksi puheenjohtajalle maksetaan kuukausittainen korvaus säätiön asioiden hoitamisesta.

Kokouksiin osallistumisesta koituneet kulut korvataan kuitteja vastaan. Matka suoritetaan siten, että lähtö tapahtuu viimeisellä sopivalla kulkuneuvolla, jolla ehtii kokoukseen ja paluu ensimmäisellä mahdollisella kulkuneuvolla kokouksen jälkeen. Matkustukseen käytetään julkisia kulkuneuvoja, lentokoneen ja oman auton käytöstä sovitaan erikseen puheenjohtajan kanssa. Samoja palkkio- ja matkustussääntöjä sovelletaan myös hallituksen asettamiin työryhmiin.

4. Säätiön huomionosoitukset

Säätiön puheenjohtaja voi omalla päätöksellään muistaa säätiön toiminnassa mukana olleita henkilöitä tai säätiön yhteistyökumppaneita ja heidän edustajiaan enintään 1000 euron summalla. Työvaliokunta voi päättää huomionosoituksista 5000 euroon asti, tätä suuremmista huomionosoituksista päättää hallitus.

5. Taloushallinto

a. Laskujen hyväksyntä ja maksatus

Puheenjohtaja hyväksyy säätiötä koskevat laskut ja puheenjohtajan laskut hyväksyy varapuheenjohtaja. Hyväksyntä tapahtuu sähköisen järjestelmän kautta. Laskujen maksatus hoidetaan Pretax Oy:n toimesta.

b. Kirjanpito ja tilintarkastus >

Sairaanhoidajien koulutussäätiön toimintaohje

2/2

Säätiön kirjanpidon hoitaa Pretax Oy, josta säätiölle on nimetty oma yhteyshenkilö. Tilintarkastuksen hoitaa KPMG Oy Ab. Toiminnot kilpailutetaan hallituksen määrittelemien määräajoin.

c. Raportointi hallitukselle

Taloushallinnon raportit käsitellään hallituksen kokouksessa kolme kertaa vuodessa.

d. Nimenkirjoitusoikeus

Hallitus vahvistaa säätiön nimenkirjoitusoikeuden säätiön sääntöjen mukaisesti.

6. Varainhoito

Säätiön varat tulee säätiölain mukaisesti sijoittaa varmalla ja tuloja tuottavalla tavalla. Varainhoidon tulee olla mahdollisimman vähäriskistä, eettisesti kestävä ja hallituksen hyväksymän sijoitusstrategian mukaista.

Säätiön sijoitusomaisuutta hoitaa kaksi varainhoitajaa eQ Varainhoito Oy ja Ålandsbanken Asset Management Ltd (täyden valtakirjan varainhoito). Näiden ohella säätiöllä on sijoitus Estlander & Partners Rahastoyhtiö Oy:ssä. Varainhoitoa seuraa hallituksen valtuuttamana asiantuntijana sijoitusjohtaja Marja Valkeinen Suomen Pankkiiriliike Oy:stä. Hänellä on oikeus saada käyttöönsä säätiön varainhoidon raportit ja pyytää lisätietoja ja antaa ohjeita varainhoitoon hallituksen päätösten mukaisesti. Varainhoidon tilannetta käsitellään vähintään kolme kertaa vuodessa hallituksen kokouksessa.

7. Apurahojen jakaminen

Säätiö jakaa vuosittain säännöissä määriteltyyn tarkoitukseen kehittämis- ja tutkimusapurahoja. Apurahoina jaettavan summan määrittelee hallitus vuosittain sijoitustoiminnan tuotot huomioon ottaen. Summasta määritellään osuus, joka myönnetään kehittämistöihin/väitöskirjatutkimuksiin ja post doc-tutkimuksiin.

a. Hakuprosessi

Apurahoista ilmoitetaan säätiön verkkosivuilla ja lisäksi Sairaanhoidaja- ja Hoitotiede-lehdissä sekä muissa soveltuvissa julkaisuissa. Apurahoohjeet ja hakemukset hallinnoidaan sähköisesti säätiön verkkosivujen kautta.

b. Apurahatyöryhmät

Hallitus kutsuu vuosittain asiantuntijatyöryhmät valmistelemaan hallitukselle esitys apurahojen myöntämiseksi. Kummassakin työryhmässä on hallituksen nimeämä yhteyshenkilö, joka ei osallistu hakemusten arviointiin vaan toimii ryhmän teknisenä apuna ja laatii muun muassa muistion. Työryhmien jäsenille maksetaan kokouspalkkion lisäksi korvaus arvioiduista hakemuksista 50 €/hakemus ja koordinaattoreille 400 euron kertakorvaus.

8. Muu toiminta

Säätiö voi järjestää muuta toimintaa säännöissä mainitun tarkoituksen toteuttamiseksi hallituksen vuosittain määrittelemän toimintasuunnitelman mukaan. Tällaista toimintaa voi olla esimerkiksi lausuntojen antaminen, selvityksien tekeminen ja seminaarien järjestäminen. Näistä päätetään hallituksen kokouksessa.

Säätiö voi tehdä yhteistyötä tai olla jäsenenä muissa säätiöissä tai yhdistyksissä, joiden tarkoitus tukee säätiön tarkoitusta ja toimintaa. Säätiön hallitus tekee aina päätöksen tällaisesta yhteistyöstä tai jäseneksi liittymisestä. Säätiö on jäsenenä Säätiöpalvelussa ja Hoidokki-asiasanaston kannatusyhdistyksessä.

9. Viestintä

Säätiön viestinnästä vastaa puheenjohtaja, joka on ensisijainen tietojen antaja säätiötä koskevissa asioissa. Pyydettyjen lausuntojen ja kannanottojen valmisteluun osallistuu mahdollisuuksien mukaan koko hallitus.

Säätiöllä on verkkosivut, joiden päivityksestä huolehtii puheenjohtaja.

Toimintaohjeen liitteenä ovat säätiön säännöt.

Tämä toimintasääntö on hyväksytty hallituksen kokouksessa 28.2.2013 •

Tässä ovat säätiön helmet

Säätiön onnistunut toiminta muutoksen vuosina on ollut vahvan valiojoukon osaamisen aikaansaannos. Hallitus, työvaliokunta ja apurahatyöryhmät ovat säätiön nykyisen toiminnan selkäranka. Aikaansaavat hallitusaktiivit ovat toimineet vuosia säätiön parhaaksi erilaisissa työryhmissä säätiön tarkoitusta edistäen. Toistasataa ansioitunutta on palkittu säätiön omalla ansiomitalilla.

Hallitus

Sairaanhoitajien koulutussäätiön päättävänä elimenä toimii säätiön hallitus. Hallituksen toimikausi on kaksi vuotta. Hallitus kokoontuu nykyisin keskimäärin kolme kertaa vuodessa. Nykyisin hallituksen tehtäviin kuuluvat muun muassa tilinpäätöksen allekirjoittaminen, veroilmoituksen, toimintasuunnitelman ja talousarvion laatiminen, henkilövalinnoista päättäminen sekä apurahojen jakaminen.

Hallituksen jäsenmäärä on vuosien aikana pienentynyt. 1990-luvun alkupuolella hallituksessa oli keskimäärin 12–15 jäsentä, mukaan lukien kaksi Suomen sairaanhoitajaliiton ja yksi Sjuksköterskeföreningen i Finland rf:n (SFF) valitsemaa edustajaa. Muut jäsenensä säätiön hallitus on voinut valita säätiön tarkoitukseen sopivilta aloilta. Hallitukseen on vuosien aikana kuulunut myös opiskelijajärjestöjen edustajia Suomen terveydenhuolto- ja Sosiaalialan opiskelijoiden liitosta (TERHOL) ja Suomen Sairaanhoito-oppilaitosten Oppilaskuntien liitosta (SSOL).

Säätiön lopetettua kustannustoimintansa säätiö päätti joustavoittaa työskentelyään ja ohjata varoja varsinaiseen toimintaansa pienentämällä hallituksen jäsenmäärää ja siten myös hallituskuluja. Sääntöuudistuksen myötä 10–15 jäseninen hallitus muutettiin 7–10 jäseniseksi vuonna 1998. Hallituksen jäsenistöä ja sen asiantuntijaedustusta laajennettiin seuraavan kerran

vuonna 2010. Tuolloin hallitus sai jäsenet sekä opetus- ja kulttuuriministeriöstä että Suomen Akatemias- ta. Viimeisin jäsenkokoonpanon muutos tehtiin vuonna 2013, kun hallituksen jäseneksi pyydettiin myös työelämän edustaja.

Säätiön hallituksen puheenjohtaja toimii yhdessä työvaliokunnan kanssa säätiön operatiivisen toiminnan johtajana. Puheenjohtajalla on merkittävä rooli yhteys- henkilönä eri työryhmien ja sidosryhmien välillä. Nykyisin säätiön hallituksen puheenjohtajana toimii TtT, dosentti, sosiaalineuvos Päivi Voutilainen. ●

Hallituksen puheenjohtajat vuosina 1945–2014

Nimi	Toimikausi
Snellman Venny	1945–1953
Pohjala Irja	1954–1956
Pohjanpää Aila	1957–1959
Karttunen Kirsti	1960–1965
Christiansen Jutta	1966–1974
Salkoranta Anita	1975–1978
Korhonen (Söderman) Maila	1979–1983
Havanto Aino Maria	1984–1991
Krogerus-Therman Iselin	1991–1996
Mustajoki Marianne	1996–2004
Voutilainen Päivi	2004–

Hallitukset

Sairaanhoidajien koulutussäätiö on vuosien aikana muuttanut hallituksen kokoa toiminnan joustavoittamiseksi. 1990-luvun alussa hallitukseen kuului keskimäärin 12–15 jäsentä. Nykyiseen hallitukseen kuuluu yhdeksän jäsentä.

Säätiön hallitus vuonna 1990

Alarivissä vas. Helvi Willman, Iselin Krogerus-Therman, Aino Maria Havanto, Paula Vanninen ja Marketta Helenius.

Ylärivissä vas. Marita Paunonen, Anja Tiikanen, Seija Grönqvist, Taimi Vellonen, Tyyne Martikainen, Ritva Söyring-Vesikko, Kristiina Kimmola ja Helena Majanen.

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1990

Nimi	Titteli	Tehtävä
Aino Maria Havanto	THM, SHJ, SHO, log, osastonjohtaja	Puheenjohtaja
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, osastonjohtaja	Varapuheenjohtaja (SSY)
Seija Grönqvist	SHJ, projektisihteeri	Jäsen
Marketta Helenius	SHJ, osastopäällikkö	Jäsen
Maija Hentinen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Kristiina Kimmola	FK, SHJ, SHO, osastonjohtaja	Jäsen
Helena Majanen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen
Tyyne Martikainen	VTM, THL, ylitarkastaja	Jäsen
Marita Paunonen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Ritva Söyring-Vesikko	SHO, aikuiskoulutusosaston johtaja	Jäsen (Ssl)
Anja Tiikanen	SHO, lehtori	Jäsen (Ssl)
Eeva-Liisa Vakkilainen	SHJ, ylitarkastaja	Jäsen
Paula Vanninen		Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Taimi Vellonen	SHJ, johtava ylihoitaja	Jäsen
Helvi Willman	VTM, SHO, rehtori	Jäsen

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1991

Nimi	Titteli	Tehtävä
Aino Maria Havanto	THM, SHJ, SHO, log, osastonjohtaja	Puheenjohtaja 3.9.1991 saakka
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, osastonjohtaja	Puheenjohtaja 3.9.1991 alkaen
Kristiina Kimmola	FK, SHJ, SHO, osastonjohtaja	Varapuheenjohtaja
Seija Grönqvist	SHJ, projektisihteeri	Jäsen
Marketta Helenius	SHJ, osastopäällikkö	Jäsen
Maija Hentinen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Anna-Ester	Th, SHJ, KM, THL, kouluneuvos, osastonjohtaja	Jäsen
Liimatainen-Lamberg		
Helena Majanen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen
Tyyne Martikainen	VTM, THL, ylitarkastaja	Jäsen
Kaarina Muhli	Suomen perushoitajaliiton puheenjohtaja	Jäsen
Pirkko-Liisa Oras	Terveystieteiden tarkastaja	Jäsen
Marita Paunonen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Ritva Söyring-Vesikko	SHO, aikuiskoulutusosaston johtaja	Jäsen (Ssl)
Anja Tiikanen	SHO, lehtori	Jäsen (Ssl)
Eeva-Liisa Vakkilainen	SHJ, ylitarkastaja	Jäsen
Taimo Vellonen	SHJ, johtava ylihoitaja	Jäsen
Helvi Willman	VTM, SHO, rehtori	Jäsen
Maria Österholm	Lehtori, osastonhoitaja	Jäsen (SSY)

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1992

Nimi	Titteli	Tehtävä
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, rehtori	Puheenjohtaja
Kristiina Kimmola	FK, SHJ, SHO, osastonjohtaja	Varapuheenjohtaja
Seija Grönqvist	SHJ, projektisihteeri	Jäsen
Maija Hentinen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Helena Leino-Kilpi	THT, dosentti	Jäsen
Anna-Ester	Th, SHJ, KM, THL, kouluneuvos, osastonjohtaja	Jäsen
Liimatainen-Lamberg		
Tyyne Martikainen	VTM, THL, ylitarkastaja	Jäsen
Kaarina Muhli	Perushoitaja, Suomen perushoitajaliiton puheenjohtaja	Jäsen
Pirkko-Liisa Oras	VTM, Terveystieteiden tutkimuskeskuksen tarkastaja	Jäsen
Marita Paunonen	THT, KK, SHO, professori	Jäsen
Anja Seppälä	THK, SHJ, ylihoitaja	Jäsen
Eeva-Liisa Vakkilainen	SHJ, ylitarkastaja	Jäsen
Katri Vehviläinen-Julkunen	THT, dosentti	Jäsen
Maria Österholm	SHO, lehtori, osastonjohtaja	Jäsen (SSY)

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1993

Nimi	Titteli	Tehtävä
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, rehtori	Puheenjohtaja
Kristiina Kimmola	FK, SHJ, SHO, va rehtori	Varapuheenjohtaja
Seija Grönqvist	SHJ, projektisihteeri	Jäsen
Nina Harju	Opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Helena Leino-Kilpi	THT, dosentti	Jäsen
Anna-Ester	Th, SHJ, KM, THT, kouluneuvos, asiantuntijajäsen	Jäsen
Liimatainen-Lamberg		
Tyyne Martikainen	VTM, THL, ylitarkastaja	Jäsen
Kaarina Muhli	Perushoitaja, Suomen perushoitajaliiton puheenjohtaja	Jäsen
Pirkko-Liisa Oras	VTM, Terveystieteiden tutkimuskeskuksen tarkastaja	Jäsen
Anja Seppälä	THK, SHJ, ylihoitaja	Jäsen
Eeva-Liisa Vakkilainen	SHJ, ylitarkastaja	Jäsen
Katri Vehviläinen-Julkunen	THT, dosentti	Jäsen
Maria Österholm	SHO, lehtori, osastonjohtaja	Jäsen (SSY)

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1994

Nimi	Titteli	Tehtävä
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, rehtori	Puheenjohtaja
Kristiina Kimmola	FK, SHJ, SHO, rehtori	Varapuheenjohtaja
Seija Grönqvist	SHJ, projektisihteeri	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, Thyo	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, dosentti	Jäsen
Anna-Ester	Th, SHJ, KM, THT, MPH, kouluneuvos, asiantuntijajäsen	Jäsen
Liimatainen-Lamberg		
Tyyne Martikainen	VTM, THL, ylitarkastaja	Jäsen
Kaarina Muhli	Perushoitaja, Suomen perushoitajaliiton puheenjohtaja	Jäsen
Marianne Mustajoki	THK, SHO, aluesihteeri	Jäsen (SSY)
Pirkko-Liisa Oras	VTM, Terveystieteiden tutkimuskeskuksen tarkastaja	Jäsen
Petri Reivo	Sairaanhoidon opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Anja Seppälä	THK, SHJ, ylihoitaja	Jäsen
Eeva-Liisa Vakkilainen	SHJ, ylitarkastaja	Jäsen
Katri Vehviläinen-Julkunen	THT, dosentti	Jäsen
Maria Österholm	SHO, lehtori, apulaisrehtori	Jäsen (SSY)

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 1995

Nimi	Titteli	Tehtävä
Nimi	Titteli	Tehtävä
Iselin Krogerus-Therman	THL, FM, SHO, rehtori	Puheenjohtaja
Kristiina Kimmola	FM, SHJ, SHO, rehtori	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, vs. apulaisprofessori	Jäsen
Timo Julkunen	Terveystieteiden tutkimuskeskuksen opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Kati Kettunen	Sh, THK-opiskelija	Jäsen (Ssl)
Katriina Laaksonen	THK, lehtori	Jäsen
Helena Leino-Kilpi	THT, apulaisprofessori	Jäsen
Anna-Ester	Th, SHJ, KM, THT, MPH, opetusneuvos, asiantuntijajäsen	Jäsen
Liimatainen-Lamberg		
Marianne Mustajoki	THK, SHO, aluesihteeri	Jäsen (SSY)
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylihoitaja	Jäsen
Katri Vehviläinen-Julkunen	THT, professori	Jäsen
Maria Österholm	SHO, lehtori, apulaisrehtori	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 1996

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, vs. apulaisprofessori	Jäsen
Timo Julkunen	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen
Katriina Laaksonen	THK, lehtori	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, apulaisprofessori	Jäsen
Anna-Ester Liimatainen-Lamberg	Th, SHJ, KM, THT, MPH, opetusneuvos, asiantuntijayksikön päällikkö	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämissyksikön johtaja	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 1997

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, vs. apulaisprofessori	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen
Katriina Laaksonen	THK, lehtori	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, apulaisprofessori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Pasi Vanttaja	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämissyksikön johtaja	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 1998

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja 8.5.1998 saakka
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämissyksikön johtaja	Varapuheenjohtaja 8.5.1998 alkaen
Helena Aavarinne	THT, tutkija	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen 8.5.1998 saakka
Katriina Laaksonen	THM	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Pasi Vanttaja	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.) 8.5.1998 saakka

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 1999

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, tutkija	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, professori	Jäsen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen (Terveystieteidenliitto) >

Sairaanhoidtajien koulutussäätiön hallitus 1996

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, vs. apulaisprofessori	Jäsen
Timo Julkunen	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen
Katriina Laaksonen	THK, lehtori	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, apulaisprofessori	Jäsen
Anna-Ester Liimatainen-Lamberg	Th, SHJ, KM, THT, MPH, opetusneuvos, asiantuntijayksikön päällikkö	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämisyksikön johtaja	Jäsen

Sairaanhoidtajien koulutussäätiön hallitus 1997

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, vs. apulaisprofessori	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen
Katriina Laaksonen	THK, lehtori	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, apulaisprofessori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Pasi Vanttaja	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.)
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämisyksikön johtaja	Jäsen

Sairaanhoidtajien koulutussäätiön hallitus 1998

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Anja Seppälä	THK, SHJ, hallintoylijohtaja	Varapuheenjohtaja 8.5.1998 saakka
Päivi Voutilainen	Alzheimer-keskusliitto, kehittämisyksikön johtaja	Varapuheenjohtaja 8.5.1998 alkaen
Helena Aavarinne	THT, tutkija	Jäsen
Kati Kettunen	Sh, ThK-opiskelija, toiminnanjohtaja	Jäsen 8.5.1998 saakka
Katriina Laaksonen	THM	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen
Pasi Vanttaja	Terveystieteiden opiskelija	Jäsen (SSOL/Terhol ry.) 8.5.1998 saakka

Sairaanhoidtajien koulutussäätiön hallitus 1999

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, koulutuspäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, tutkija	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, professori	Jäsen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoidtajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, rehtori	Jäsen (Terveystieteidenliitto) >

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2000

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, projektisuunnittelija	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, tutkija	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, professori	Jäsen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, THM, rehtori	Jäsen (Terveydenhoitajaliitto)

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2001

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, toimistopäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, kehittämispäällikkö	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, KL	Jäsen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT	Jäsen (Ssl) 16.5.2001 alkaen
Helena Partinen	SHO, toiminnanjohtaja	Jäsen (Ssl) 16.5.2001 saakka
Varpu Uotila	SHO, THM, toimialarehtori	Jäsen (Terveydenhoitajaliitto)

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2002

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, toimistopäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, kehittämispäällikkö	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, KL	Jäsen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT	Jäsen (Ssl)
Varpu Uotila	SHO, THM, toimialarehtori	Jäsen (Terveydenhoitajaliitto)

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2003

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, SHO, toimistopäällikkö	Puheenjohtaja (SSY)
Päivi Voutilainen	STAKES, kehittämispäällikkö	Varapuheenjohtaja
Helena Aavarinne	THT, KL	Jäsen 7.5.2003 saakka
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT, johtaja	Jäsen (Ssl)
Anna-Maija Pietilä	THT, professori	Jäsen 7.5.2003 alkaen
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY) 7.5.2003 alkaen
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Jäsen (Terveydenhoitajaliitto)

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2004

Nimi	Titteli	Tehtävä
Marianne Mustajoki	THM, toimistopäällikkö	Puheenjohtaja (SSY) 14.8.2004 saakka
Päivi Voutilainen	TtT, STAKES, kehittämispäällikkö	Varapuheenjohtaja 14.8.2004 saakka, Puheenjohtaja 15.8.2004 alkaen
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja 15.8.2004 alkaen (Terveydenhoitajaliitto)
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT, johtaja	Jäsen (Ssl)
Anna-Maija Pietilä	THT, professori	Jäsen
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY)

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2005

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, STAKES, kehittämispäällikkö	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveydenhoitajaliitto)
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT, johtaja	Jäsen (Ssl)
Anna-Maija Pietilä	THT, professori	Jäsen 12.5.2005 saakka
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen 12.5.2005 alkaen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2006

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STAKES, kehittämisspäällikkö	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveystieteidenliitto)
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Inkeri Nousiainen	TtT, toimialajohtaja	Jäsen (Ssl)
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2007

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STAKES, tutkimuspäällikkö	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveystieteidenliitto)
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl) 1.6.2007 alkaen
Inkeri Ruuskanen ent. Nousiainen	TtT, toimialajohtaja	Jäsen (Ssl) 31.5.2007 saakka
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2008

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STM, kehittämisspäällikkö	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveystieteidenliitto)
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus 2009

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STM, neuvotteleva virkamies	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveystieteidenliitto)
Yvonne Hilli	TtT, yliopettaja	Jäsen (SSY) 28.5.2009 alkaen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoitajaliiton pj	Jäsen (Ssl)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Ann-Helen Sandvik	TtM, lehtori	Jäsen (SSY) 28.5.2009 saakka
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 2010

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STM, neuvotteleva virkamies	Puheenjohtaja
Varpu Uotila	SHO, THM, vararehtori	Varapuheenjohtaja (Terveystieteidenliitto) 31.5.2010 saakka
Yvonne Hilli	TtT, yliopettaja	Jäsen (SSY)
Sakari Karjalainen	LT, ylijohtaja	Jäsen (OKM) 1.6.2010 alkaen
Katriina Laaksonen	THM, Sairaanhoidajaliiton pj	Jäsen (Ssl) 31.12.2010 asti
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Saara Leppinen	FM, TtM, johtava tiedeasiantuntija	Jäsen (Suomen Akatemia) 1.6.2010 alkaen
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 2011

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STM, sosiaalineuvos	Puheenjohtaja
Katriina Laaksonen	THM	Varapuheenjohtaja
Yvonne Hilli	TtT, yliopettaja	Jäsen (SSY)
Sakari Karjalainen	LT, pääsihteeri	Jäsen (OKM)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Saara Leppinen	FM, TtM, pääjohtajan erityisavustaja	Jäsen (Suomen Akatemia)
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Merja Merasto	THM, Suomen sairaanhoidajaliiton puheenjohtaja	Jäsen (Ssl)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 2012

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, STM, sosiaalineuvos	Puheenjohtaja
Katriina Laaksonen	THM, terveydenhuoltoneuvos	Varapuheenjohtaja
Yvonne Hilli	TtT, yliopettaja	Jäsen (SSY)
Sakari Karjalainen	LT, dosentti, pääsihteeri	Jäsen (OKM)
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Saara Leppinen	FM, TtM, pääjohtajan erityisavustaja	Jäsen (Suomen Akatemia) 30.5.2012 saakka
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Merja Merasto	THM, Suomen sairaanhoidajaliiton puheenjohtaja	Jäsen (Ssl)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus 2013

Nimi	Titteli	Tehtävä
Päivi Voutilainen	TtT, dosentti, sosiaalineuvos, STM, johtaja	Puheenjohtaja
Katriina Laaksonen	THM, terveydenhuoltoneuvos	Varapuheenjohtaja
Yvonne Hilli	TtT, yliopettaja	Jäsen (SSY)
Sakari Karjalainen	LT, dosentti, pääsihteeri	Jäsen (OKM)
Pirjo Kejonen	FT, TtM, hallintoylihoitaja	Jäsen
Helena Leino-Kilpi	THT, professori	Jäsen
Sirpa Luukkainen	THM, lehtori	Jäsen (Ssl)
Merja Merasto	THM, Suomen sairaanhoidajaliiton puheenjohtaja	Jäsen (Ssl)
Kerttu Tossavainen	THT, professori	Jäsen

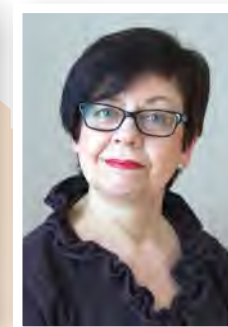
SAIRAANHOITAJIEN
KOULUTUSSÄÄTIÖ

Hallitus
vuonna

2014

**Päivi
Voutilainen**
TtT, dosentti,
sosiaalineuvos, STM,
johtaja
Puheenjohtaja

**Katriina
Laaksonen**
THM,
terveydenhuoltoneuvos
Varapuheenjohtaja

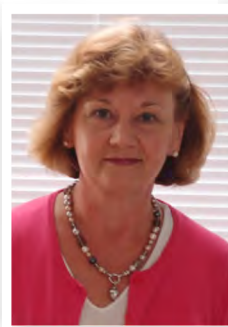
**Yvonne
Hilli**
TtT, yliopettaja
Jäsen (SSY)

**Pirjo
Kejonen**
FT, TtM,
hallintoylihoitaja
Jäsen

**Helena
Leino-Kilpi**
THT, professori
Jäsen

**Sirpa
Luukkainen**
THM, lehtori
Jäsen (Ssl)

**Merja
Merasto**
THM, Suomen
sairaanhoidaja-
liiton puheenjohtaja
Jäsen (Ssl)

**Johanna
Moisio**
YTM (väitös 12/2014)
Ylitarkastaja
Jäsen (OKM)
3.12.2014 alkaen

**Kerttu
Tossavainen**
THT, professori
Jäsen

Puheenvuoroja hallitustyöskentelystä

Säätiön hallituksen jäsenet ovat sitoutuneet säätiön toimintaan vuosien ajan ja edistäneet pyyteettömällä työllään säätiön tarkoitusta. Pitkään toiminnassa mukana olleet jäsenet ja aiemmat puheenjohtajat kertovat säätiön siirtymisestä toiminnan murroksesta uuteen aikakauteen.

Helena Leino-Kilpi
Säätiön hallituksen jäsen
vuodesta 1992

Pitkäaikainen hallituksen jäsen

”Hallitustyöskentely on ollut vaativaa, mutta antoisaa”

Olen työskennellyt Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallituksessa vuodesta 1992 alkaen. Olen ollut hallituksen jäsen pitkään ja muistan, miten iloiseksi tulin, kun minut pyydettiin mukaan säätiön toimintaan. Tämä tapahtui ollessani post doc -tutkijana New Yorkin yliopistossa. Säätiön hallituksessa työskentely on ollut kaikki nämä vuodet järjestelmällistä ja innovatiivista. Hallitus on kokoontunut vuosittain keskimäärin 2–4 kertaa ja työvaliokunta paljon useammin. Hallituksen jäseniltä on aina edellytetty asioihin paneutumista, sillä esityslistat ovat pitkiä, ne sisältävät paljon taloustietoa, raportteja, lausuntoja ja ajankohtaisia asioita. Yksi suurimmista työskentelyyn vaikuttavista kokonaisuuksista on vuosittainen apurahojen jaon valmistelu, arviointien saaminen ja apurahansaajista päättäminen asiantuntijalausuntojen perusteella. Jakoprosessia säätelevät myös osaltaan jääviyskysymykset, jotka

nousevat erityisesti esiin Suomen kokoisessa pienessä maassa. Hallitustyöskentelyä on helpottanut valmistelevat apurahatyöryhmät. Hallituksen vastuulla on kuitenkin tehdyt päätökset.

Hallitustyöskentelyssä on ollut leimaa antavaa antoisat keskustelut, erilaiset näkemykset, keskustelun pohjalta syntyneet kompromissit sekä ajankohtaisten aiheiden käsittely. Pitkäjänteisen työskentelyn tuloksena ovat syntyneet muun muassa viime vuosina järjestetyt laajat asiantuntijatapaamiset, apurahojen hakijoille järjestetyt koulutuspäivät ja monet työseminaarit.

Olen saanut olla säätiön hallituksen jäsenenä usean eri puheenjohtajan aikana. Kaikki puheenjohtajat ovat voimiaan säästämättä toimineet säätiön parhaaksi. Välillä se on tarkoittanut huoneistojen myymistä ja välillä apurahahakijoiden opastusta. Puheenjohtajat ovat kantaneet säätiöstä aina kuitenkin pääasiallisen >

vastuun. Puheenjohtajia on mielestäni leimannut osavuuden lisäksi yksi yhteinen piirre: he ovat olleet ja ovat huumorintajuisia, lämpimiä ihmisiä.

Hallitustyöskentely on ollut vaativaa, mutta antoisaa. Säätiön hallituksessa työskentely on tuonut esiin myös oman rajallisuuden. Kuluneina vuosina on säätiön toiminta muuttunut ja hallituksen jäsenenä pitäisi osata nähdä myös erityisesti tulevaisuuteen. Koen, että vaativin aika oli säätiön luopuessa oppikirjojen julkaisutoiminnasta. Aikaan liittyi epävarmuutta tulevaisuudesta ja siitä, miten toimintaa tullaan suuntaamaan uudelleen. Säätiötä rasitti myös silloiset, oppikirjojen myyntiin ja julkaisutoimintaan hyvin sopineet isot tilat. Tuntui uskaliaalta jättäytyä sijoitustoiminnan varaan ja se edellytti ja edellyttää edelleenkin hallituksen puheenjohtajalta ja jäseniltä uuden oppimista ja kiinnostusta taloudellisiin asioihin. Hallitus on

kuitenkin hyvin systemaattisesti työskennellyt erilaisten sijoitusasiantuntijoiden kanssa ja selvinnyt varsin kohtuullisesti taloudellisesti vaativina aikoina. Merkittävää oli luopua myös Hoitotiede-lehden kustantamisesta, koska se oli symbolisesti hoitotieteen tieteenalan ”oma lapsi”, tärkeä alalle ja merkki myös tieteellisen tiedon kehityksestä. Nykyisin tiedämme, että HTTS ry. hoitaa lehteä erinomaisesti, lehti on laajentunut ja kehittynyt. Yhteistyö säätiön, HTTS ry:n ja Pro Nursing ry:n kanssa oli myös aikanaan ainutlaatuista.

Nykyisin voisimme jossain määrin koota aikaisempien yhteistyökäytäntöjen tapaan voimiamme hoitotyön ja hoitotieteen kehittämiseksi. Vuosien aikana on ollut hienoa tehdä yhteistyötä eri taustayhteisötaahojen kanssa ja olla mukana osaltaan edistämässä hoitotyötä ja sen tutkimusta maassamme. •

Iselin Krogerus-Therman
Säätiön hallituksen jäsen
vuosina 1978–1996,
puheenjohtaja vuosina
1991–1996

Puheenjohtajan puheenvuoro

”Usean jäsenen työpanos on ollut pyyteetöntä ja mittaamattoman arvokas”

Aloitin luottamushenkilönä Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallituksessa vuonna 1978 SSY:n (Sjuksköterskeförningen i Finland) edustajana. Ruotsinkielisellä koulutuksella oli perussäädöksissä vahvistettu edustus hallituksessa. Edeltäjäni säätiössä oli opettajani terveystieteidenkoulutuksesta, Jutta Christianen. Hän toimi myös säätiön puheenjohtajana vuosina 1966–1975. Olin itse toiminut SSY:n varapuheenjohtajana ja Suomeen sairaanhoitajayhdistyksen paikallisyhdistyksen hallituksessa valmistuttuani sairaanhoitajaksi vuonna 1969.

Luottamushenkilöksi

Sairaanhoitajien koulutussäätiöön

Toimittuani Sairaanhoitajien koulutussäätiössä kuusi vuotta minut valittiin julkaisutoimikunnan jäseneksi vuonna 1984 ja seuraavana vuonna toimikunnan

puheenjohtajaksi. Julkaisutoimikuntatyö oli intensiivistä 1980-luvun alussa, sillä keskiasteen koulutus uudistus oli valmisteilla ja työn alla olivat uudistukseen liittyvät opetusmonisteet ja oppikirjat. Koen, että itselläni oli kyky ymmärtää tarvittavia julkaisusisältöjä, sillä toimin Ammattikasvatustieteiden hallituksen nimeämänä virallisena kouluttajana maamme ruotsinkielisille opettajille. Keskiasteen koulutus uudistus ei ollut ainoastaan rakenneuudistus vaan etenkin opetusohjelmien sisältöuudistus. Oppikirjasisällöt muuttuivatkin aika radikaalisti uudistuksen myötä sairaanhoito-opin ja hoitotieteen kehittymisen myötä, olihan maassamme käynnistynyt ensimmäinen tieteellinen koulutusohjelma sairaanhoitajille vuonna 1979 Kuopion yliopistossa, josta itse valmistuin terveydenhuollon lisensiaatiksi vuonna 1989. Uudistus näkyi työpaikassani Helsingfors svenska sjukvårdsinstitutissa, jossa näkyivät intensiivinen hoitotieteen ja hoito-opin kehitys. Monet oman >

oppilaitokseni opettajat julkaisivat oman osaamisalansa kirjoja säätiön kustantamina, samoin tein itse. Ensimmäinen julkaisuni ”Hoitotyön sanasto” julkaistiin säätiön kustantamana vuonna 1985.

1980-luvulla julkaisutoimikunnan työ oli hyvin kii-reistä ja uusia oppikirjoja tarjottiin kustannettavaksi jatkuvasti. Toimin julkaisutoimikunnan puheenjohtajana vuosina 1985–1991 ja säätiön hallituksen puheenjohtajana vuosina 1991–1996 sekä puheenjohtajan tehtävissä Hoitotiede-lehden julkaisutoimikunnassa. Hoitotiede-lehden parissa tehtävä työ oli pioneerityötä Suomessa, koska Hoitotiede-lehti oli ensimmäinen alan tieteellinen julkaisu. Lehtä tehtäessä ongelmana oli muun muassa asiantuntijapula. Vain harvat olivat väitelleet hoitotieteissä siihen aikaan. Onneksi olin mukana perustamassa Nordic College of Caring Science -tieteellistä seuraa, jonka julkaisu on Scandinavian Journal of Caring Sciences. Sen myötä minulle kehittyi laaja pohjoismainen asiantuntijaverkosto, josta sain apua monen asian kehittämiseen.

Kilpailu ja lamakausi suurina haasteina 1990-luvun alussa

Puheenjohtajakauteni vuosina 1991–1996 sisälsi suuria haasteita. Merkittävin haaste ilmeni jo 1980-luvun lopussa, kun muutkin kustantajat ymmärsivät mahdollisuudet osallistua terveystieteiden kirjojen julkaisemiseen

keskiasteen koulutus uudistuksen myötä. Kilpailijoita oli yhä enemmän. Perinteisiä kurssikirjoja tulivat korvaamaan tieteelliset artikkelit, sillä tieteenalan kehitys oli todella nopeaa ja kirjan tekeminen kesti verrattain pitkään. Esimerkiksi Sairaanhoidajaliitosta tuli myös kilpailija. Sairaanhoidajaliitto julkaisi erimielisyyksistä johtuen omia kilpailevia teoksiaan, vaikka liitolle oli neljä paikkaa säätiön hallituksessa. Säätiön oma kirjamyynä hiipui ja myös kirjoittajilla oli uusia kustantajia valittavanaan. Kansainvälisten verkostojen laajetessa myös ulkomaiset oppikirjat alkoivat yleistyä. Tieteelliset konferenssit syvensivät osaamista ja enää ei tukeuduttu vain Suomessa kehitettyihin oppimateriaaleihin. Vaikutteita tuli kaikkialta ja kansainvälinen yhteistyö kasvoi. Silloin Opetushallitus (ent. Ammatikasvatushallitus) kannusti kansainvälisyyteen myös omalta osaltaan.

Toinen merkittävä muutos puheenjohtajakauteni oli ammattikorkeakoulujen kehittyminen. Tämä muutos vaikutti merkittävästi myös oppikirjoihin. Siihen asti Opetushallitus oli hyväksynyt opetussuunnitelmien oppikirjat. Ammattikorkeakoulujen itsenäistyttyä ja siirryttyä opetusministeriön alaisuuteen käytäntö muuttui. Ammattikorkeakoulut saivat valita omat oppikirjansa. Tämä moninaistuminen olisi joka tapauksessa ollut viimeinen kuolinisku säätiön kustannustoiminnalle, vaikka tätä ei vielä kyseisenä aikana voitukaan >

selvästi nähdä. Säätiöllä oli ollut lähes monopoliasema aina keskiasteen koulutus uudistukseen saakka. Koulutusviranomaisten osallistuminen säätiön hallituksen toimintaan oli aiemmin taannut, että säätiön kehittämät ja kustantamat oppikirjat saivat hyväksynnän ja mahdollisuuden levitykseen maan sairaanhoitopilaitoksissa. Opiskelijat eivät myöskään hankkineet enää niin paljon kalliiksi koettuja oppikirjoja, pystyihän kirjoja lainaamaan niin oppilaitosten omista, hyvin kehittyvistä kirjastoista kuin yleisistä kirjastoistakin.

Kustannustoiminnan loppuminen

Puheenjohtajakauteni aikana kustannusyhteistyösovimuksesta neuvoteltiin useita kertoja WSOY:n kanssa. Neuvottelut olivat vaikeita ja neuvottelun aiheita olivat niin kustannusten jakaminen, kirjoittajat kuin jopa henkilöstöön liittyvät asiat. Säätiön valtti oli ollut sen omat julkaisut, joiden kehittämiseen ja hyväksymiseen WSOY ei puuttunut. Säätiön ja WSOY:n yhteisjulkaisuiden myynti oli myös hiipunut. Tämä ei miellyttänyt WSOY:tä ja koin, että säätiön sopimuksen sisältöä ja vastuun jakamista yritettiin säätiöltä kiristää. Lopuksi pääsimme kuitenkin kompromissiin ja säätiön hallitus päätti myydä muut paitsi omat julkaisunsa WSOY:lle. Säätiö jatkoi itsenäisenä kustantajana. Kilpailu alalla oli kuitenkin kovaa ja yleinen ostovoima hiipui. Säätiön taloudelliset puitteet vaikeutuivat

myös koetun laman myötä. Kirjamyynti oli kuitenkin kohtuullista, mutta pitkäntähtäimen trendi ei näyttänyt hyvältä. Samanaikaisesti uutuutena markkinoille nousi digitaalinen oppimateriaali ja elektroniset artikkelit, jotka nähtiin tulevaisuuden uhkana perinteiselle oppikirjatuotannolle.

Säätiön hallituksen jäsenet olivat hyvin koulutettuja, kokeneita ja osaavia. Puheenjohtajalla oli suuri vastuu varsinkin omaisuuden säilyttämisestä ja toiminnan jatkamisesta sääntöjen mukaan. Olihan säätiön tehtävänä ”hoitaa säätiön varoja, huolehtia niiden kartuttamisesta ja päättää varojen käytöstä sekä huolehtia toiminnasta”. Vastuu painoi ja puheenjohtajana jouduin käyttämään runsaasti aikaa moniin neuvotteluihin oman rehtorintyöni ohella, kun samanaikaisesti ammattikorkeakoulujen tuleminen edellytti runsaasti työtä ja neuvotteluja. Samanaikaisesti tein lisäksi väitöskirjaani Helsingin yliopiston yleislääketieteen laitokselle. Työmäärä tuntui hyvin raskaalta. Säätiön tulevaisuus oli samanaikaisesti pystyttävä ratkaisemaan.

Useiden ja pitkien kokousten jälkeen säätiön hallitus päätti turvata säätiön varallisuuden ja myydä koko kustannustoimintansa WSOY:lle. Tavoitteena oli, että säätiö siirtyisi vastedes tukemaan oppikirjan kirjoittajia ja julkaisutoimintaa jakamalla apurahoja hyvin sijoitettujen varojen tuotoilla. Viimeisenä puheenjohtajavuotenani vuonna 1996, ennen kuin kustannustoiminnan >

lopettamispäätös tehtiin, käytiin myös neuvotteluja Sairaanhoitajaliiton kanssa. Moni hallituksen jäsen olisi toivonut Sairaanhoitajaliiton jatkavan säätiön kustannustoimintaa. Tätä ei kuitenkaan koettu mahdolliseksi, sillä tulevaisuus näytti liian epävarmalta.

Uuteen aikaan

Julkaisutoiminnan lopettaminen ja julkaisuoikeuksien uudelleenjakaminen eivät olleet helppoja päätöksiä. Säätiöllä oli toimihenkilöitä, joiden työ ja toimeentulo olivat myös vaakalaudalla. Lisäksi piti päättää toimitilojen ja irtaimiston kohtalosta. Päätös tiesi myös haikeutta ja laajan asiantuntijatapaamisten lopettamista tässä monivuotisessa foorumissa, jossa säätiö oli toiminut myös asiantuntijatoimijana. Pitkä, yli 50 vuotta jatkunut kustannustoiminta, oli lopetettava pelastaaksemme lahjoitetut varat. Säätiön kokousten lomassa vaihdoimme mielipiteitä ja keskustelimme aikaan liittyvistä mullistavista kysymyksistä, joskus kiivaastikin. Meillä oli kuitenkin hauskaa ja tunsimme tekevämme arvokasta työtä säätiön hyväksi.

Ajattelen, että merkittävä osa sen ajan hoitotieteen ja hoitotyön kehittäjistä tapasivat toisiaan säätiön hallituksen kokouksissa. Tämä valiojoukko on osallistunut sairaanhoitajakoulutuksen kehitykseen ja antanut aikaansa säätiön toiminnalle. Usean jäsenen työpanos on ollut pyyteetön ja mittaamattoman arvokas. •

”Julkaisutoiminnan lopettaminen ja julkaisuoikeuksien uudelleenjakaminen eivät olleet helppoja päätöksiä.”

Marianne Mustajoki
Säätiön hallituksen
puheenjohtaja vuosina
1996–2004 ja työvaliokunnan
jäsen vuosina 1994–2004

Puheenjohtajan puheenvuoro

*”Tukea jatkossakin tutkimustiedon
kartuttamiseen ja hoitotyön kehittämiseen.”*

Toimin Sairaanhoitajien koulutussäätiön puheenjohtajana vuosina 1996–2004 ja työvaliokunnan jäsenenä vuosina 1994–2004. 1990-luvun alkupuolella hallituksen ja työvaliokunnan työt sisälsivät paljon oppikirjatuotantoon liittyvää työskentelyä. Puheenjohtajakaudellani säätiön toimintaa linjattiin uudelleen kirjakustantamisen päätyttyä. Olimme ennen oppikirjatuotannon lopullista myyntipäätöstä miettineet hallituksessa ja työvaliokunnassa asiaa useaan kertaan. Koimme, että oppikirjatuotannon myynti ja silloisen toiminnan alasajo olivat ainoat järkevät vaihtoehdot muuttuneessa tilanteessa. Aiemmin ammattikasvatushallitus oli hyväksynyt oppilaitosten opetussuunnitelmat ja oppilaitoksissa käytetyt oppikirjat. Säätiön hallituksessa olikin ollut edustaja kyseisestä ammatikasvatushallituksesta ja sosiaali- ja terveysministeriöstä. Säätiö oli tuottanut markkinoille tarpeellisen

määrän sovittuja ja oppilaitoksiin hyväksytyjä oppikirjoja. Linjauksen muututtua ja oppilaitosten saadesa valita itse oppikirjansa, heikkeni myös säätiön kirjojen menekki.

Vanhasta toiminnasta piti luopua, sillä oman alan oppikirjojen kirjoittajista oli pulaa, säätiön omat oppikirjat eivät menneet aiempien vuosien tapaan enää niin hyvin kaupaksi ja toiminta oli kääntynyt oppikirjojen osalta jo tappiolliseksi. Jälkikäteen ajatellen niitä orastavia ajatuksia, joita 1990-luvun alussa säätiön hallitus ja työvaliokunta kehittivät kirjakustantamiseen liittyen, olisivat edellyttäneet uudenlaista toimintaa ja merkittäviä investointeja, joka olisi merkinnyt myös säätiön omaisuuden vähittäistä ”syömistä”, mihin hallitus ei ollut valmis. Oppikirjatuotannosta oli säätiölle kuitenkin kertynyt kohtuullinen omaisuus, jonka sijoittaminen ja hyödyntäminen muodostuivat säätiön perustehtäväksi uudessa tilanteessa. Lopetetun >

oppikirjatuotannon tilalle vahvistettiin apurahajärjestelmää ja apurahoja ryhdyttiin jakamaan hoitotieteellisiin tutkimuksiin. Näin ollen valittu apurahoihin keskittynyt linjaus, oli nähdäkseni ainoa toteutuskelpoinen vaihtoehto oppikirjatuotannolle.

Puheenjohtajakauteni alkuaika keskittyikin pitkälti säätiön vanhan toiminnan purkamiseen. Työ oli myös aivan konkreettista. Osallistuin itse aktiivisesti esimerkiksi Sitratorin toimitilan tyhjentämiseen ja arkistoaineiston siirtämiseen. Suurin osa huonekaluista jätettiin paikoilleen tuleville vuokralaisille, mutta esimerkiksi taulut, taideteokset ja vanhat kirjat sijoitettiin Sairaanhoidajaliiton tiloihin. Toiminnanjohtaja oli mukana aluksi, mutta toimihenkilöiden irtisanomisen jälkeen hänkään ei ollut enää käytettävissä. Työntekijöiden lopullinen irtisanominen oli raskas tehtävä, mutta se oli välttämätöntä muuttuneessa tilanteessa. Yksi järkälemäinen työsarka oli säätiön arkistoaineiston siirtäminen Toimihenkilöarkistoon. Tässä työssä dosentti Marianne Tallberg oli suureksi avuksi. Säätiön luovuttua työntekijöistään, puheenjohtaja

suoritti siis myös kaikkia käytännön työtehtäviä. Muistan kuinka nimitinkin itseäni työtä tekeväksi puheenjohtajaksi. Hoidin puheenjohtajana muun muassa irtaimiston myyntiä, säätiön pankkiasioita ja tilintarkastajakontakteja. Tehtäväni oli myös osallistua taloyhtiön kokouksiin ja hoitaa Sitratorin sekä muiden säätiön omistamien asuntojen vuokraisännän rooliin kuuluvia tehtäviä, kunnes kyseiset tilat päätettiin myydä. Aktiivinen sijoitustoiminta vei myös aikaa: säätiön omaisuuden sijoittelua piti pohtia säännöllisesti ja kilpailuttaa varainhoitajia.

Ajattelen näin kymmenen vuotta puheenjohtajakauteni päättymisen jälkeen, että säätiön tulevaisuus pysyy niin kauan valoisana, kun säätiö huolehtii omaisuuden turvallisesta sijoittamisesta ja omaisuuden säilyttämisestä. Silloin säätiö voi tukea alan tutkimustiedon kartuttamista, joka on edellytys hoitotyön kehittämiseksi. Lopuksi haluan toivottaa onnea ja menestystä Sairaanhoidajien koulutussäätiölle myös tulevina vuosina. Toivon, että sairaanhoitajat myös tulevaisuudessa hoitavat vastuullisesti säätiön arvokasta tehtävää. •

Katriina Laaksonen

Suomen sairaanhoitajaliiton asettama säätiön hallituksen jäsen vuodesta 1995 ja Sairaanhoitajaliiton puheenjohtaja vuosina 1999–2010

Sairaanhoitajaliiton asettama säätiön jäsen

”Pyrin luomaan edellytyksiä avoimelle yhteistyölle”

Varhaisin yhtymäkohtani Sairaanhoitajien koulutussäätiöön on vuosilta 1980–1982, jolloin opiskelin sairaanhoitajaksi. Kolmen kurssitoverini, Marjon, Karin ja Jaakon kanssa perustimme koulun pukuhuoneeseen oppikirjojen myyntipisteen. Tilasimme säätiön kirjoja kasapäin ja myimme ne edelleen muille opiskelijoille. Pikku puotimme oli auki iltapäivisin pari viikkoa lukukausien alussa. Opettavaista puuhaa ja hiukan kannattavaakin! Ilkeämielinen huhu kertoi, että liiketoiminta kiellettiin, koska opettajat halusivat markat omaan kahvikassansa. Asian todenperäisyys ei meille koskaan selvinnyt.

Seuraavan kerran tieni säätiön kanssa kohtasi vuonna 1996, jolloin minut nimettiin säätiön hallitukseen Suomen sairaanhoitajaliiton varapuheenjohtajana. Säätiön hallituksen työskentely oli 1990-luvun lopulla hyvin erilaista kuin nyt. Ennen kokouksia otettiin

kiivaasti yhteyksiä muihin hallituksen jäseniin ja pyydettiin, jopa vaadittiin, kannatusta omalle mielipiteelle. Järjestötoiminnan ja hallitustyöskentelyn noviisina ihmettelin joskus tuota aatteellista intohimoa. Jälkeenpäin tarkasteltuna tuo aika toimi minun korkeakoulunani vaikuttamistoimintaan.

Säätiön hallituksessa oli käyty kovaa kiistaa siitä, pitääkö säätiön tuottaa oppikirjoja vain sairaanhoitajaopiskelijoille vai kaikille terveysalalla. Jälkimmäinen kanta voitti ja säätiön tarkoitusta muutettiin. Myöhemmin kustannustoiminta joutui vakaviin talousvaikeuksiin. Tarkoituspöytäkirjan muuttamista vastustaneet löysivät tietenkin syyn juuri siitä, tosin samaan aikaan suuret kustannustalot vahvistivat oppikirjatuotantoon ja veivät näin pieneltä säätiöltä edellytykset toimia. Ennen kustannustoiminnan lopettamista käytiin perusteelliset neuvottelut toiminnan myymisestä Sairaanhoitajaliitolle. Liitossa arvioimme kuitenkin riskin >

liian suureksi, eikä tarjoukseen tartuttu. Tämä tarkoitti säätiön kustannustoiminnan loppua. Myöhemmin Sairaanhoidajaliitto lunasti Kirjayhtymältä kustannusoikeuden Hoitotyön vuosikirjaan, joka oli perustettu säätiön pitkään toimittaman Sairaanhoidon vuosikirjan konseptille.

Säätiön toiminnan löydettyä uudet muodot, alkoi myös yhteistyö Sairaanhoidajaliiton ja säätiön välillä tiivistyä. Arvostan suuresti kaikkia sairaanhoidajien, hoitotyön ja tieteen tukijoita ja pyrin Sairaanhoidajaliiton puheenjohtajana luomaan edellytyksiä avoimelle yhteistyölle.

Sairaanhoidajaliitto on tarjonnut säätiölle apua esimerkiksi joihinkin käytännön asioihin, koska säätiöllä ei ole ollut yhtään työntekijää. Yhteistyötä tiivistettiin vaikuttamistoiminnassa muun muassa erilaisten selvitysten, kannanottojen ja kutsuseminaarien muodossa. Erityisen merkittävää mielestäni oli säätiön tuki Hoitotyön tutkimussäätiön ensimmäisille hoitotyön suosituksille, joiden avulla tuetaan näyttöön perustuvaa hoitotyötä. •

”Säätiön toiminnan löydettyä uudet muodot, alkoi myös yhteistyö Sairaanhoidajaliiton ja säätiön välillä tiivistyä.”

Työvaliokunta

Sairaanhoidajien koulutussäätiön asioita valmisteleva toimielin on työvaliokunta, joka on toiminut vuodesta 1963 lähtien. Työvaliokunta valmistelee hallituksen kokoukset, valvoo säätiön talouden ja omaisuuden hoitoa ja raportoi säätiön hallitukselle kyseisistä asioista. Säätiön uudistaessa toimintalinjojaan 1990-luvun alussa myös työvaliokunnan organisoituminen ja tehtävä määriteltiin uudelleen. Vuonna 1994 tehdyn uudistuksen pohjalta työvaliokuntaan asetettiin säätiön hallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja toiminnanjohtaja sekä kaksi valittua varajäsentä. Nykyisin työvaliokunta on kolmejäseninen. Nykyiseen työvaliokuntaan kuuluvat puheenjohtaja Päivi Voutilainen, varapuheenjohtaja Katriina Laaksonen ja hallituksen jäsen Yvonne Hilli. •

Työvaliokunnan jäsenet vuosina 1990–2014

Nimi	Toimikausi
Grönqvist Seija	1977–1994
Vellonen Taimi	1980–1991
Havanto Aino Maria	1981–1991
Kimmola Kristiina	1986–1996
Krogerus-Therman Iselin	1990–1996
Martikainen Tyyne	1991–1994
Vakkilainen Eeva-Liisa	1991–1994
Kettunen Kati	1994–1996
Mustajoki Marianne	1994–2004
Huopalahti Päivi	1995–1996
Seppälä Anja	1996–1998
Partinen Helena	1996–2001
Liimatainen-Lamberg Anna-Ester	1996–1996
Voutilainen Päivi	1998–
Laaksonen Katriina	2001–
Uotila Varpu	2004–2010
Hilli Yvonne	2010–

Apurahatyöryhmät

Sairaanhoidajien koulutussäätiö on jakanut perustamisestaan lähtien apurahoja. Nykyisin säätiö jakaa apurahoja tutkimus- ja kehittämishankkeisiin. Säätiöllä on kaksi erillistä apurahojen jakamiseen keskittynyttä työryhmää. Ensimmäinen apurahatyöryhmä perustettiin vuonna 1995. Työryhmä koordinoi useita vuosia säätiön apurahojen jakamista. Vuonna 2001 perustetun erillisen post doctoral apurahatyöryhmän myötä apurahojen jakamiseen liittyviä vastuualueita jaettiin uudelleen. Vuodesta 1995 toimineelle työryhmälle tuli koordinoitavaksi väitöskirjatutkimus- ja kehittämishankeapurahat ja uudelle työryhmälle nimensä mukaisesti post doctoral tutkimuksiin liittyvä rahoitus.

Vuonna 1995 perustettu, nykyisin väitöskirjatutkimus- ja kehittämishankeapurahoihin keskittynyt työryhmä toimii hallituksen alaisuudessa valmistellen kyseisten apurahojen kohdentamiseen, jakamiseen ja seurantaan liittyviä toimenpiteitä ja päivittäen vuosittain apurahojen hakuohjeita ja jakamisperusteita. Apurahatyöryhmä antaa hallitukselle ehdotukset vuotuisista väitöskirjatutkimusten ja kehittämishankkeiden apurahansaajista. Työryhmään kuului ensimmäisinä toimintavuosina kaksi tai kolme hallituksen jäsentä. Vuoden 2006 jälkeen työryhmää täydennettiin säätiön ulkopuolisella asiantuntijajäsenellä. Vuodesta 2009 >

Väitöskirjatutkimuksiin ja kehittämishankkeisiin keskittynyt apurahatyöryhmä vuosina 1995–2014

Nimi	Toimikausi
Aavarinne Helena	1995–2002
Huopalahti Päivi	1995–1996
Laaksonen Katriina	1995–1999
Mustajoki Marianne	1997–1997
Voutilainen Päivi	1998–1998, 2000–2004
Ruuskanen Inkeri, asiantuntijajäsen	2002–2006, 2009–
Pietilä Anna-Maija	2003–2004
Sandvik Ann-Helen	2004–2008
Lehtonen Kimmo, asiantuntijajäsen	2006–
Luukkainen Sirpa, koordinaattori	2007–
Holopainen Arja, asiantuntijajäsen	2009–2012
Muurinen Seija, asiantuntijajäsen	2013–

apurahatyöryhmän koordinaattorina on toiminut säätiön edustaja ja hänen lisäksi ryhmään on valittu kolme säätiön ulkopuolista asiantuntijajäsentä. Nykyisen apurahatoimikunnan koordinaattorina toimii Sirpa Luukkainen.

Sairaanhoidajien koulutussäätiö on jakanut erillisiä apurahoja post doctoral tutkijoille vuodesta 2001 lähtien, jolloin perustettiin myös erillinen post doctoral tutkimuksiin ja hankkeisiin keskittynyt apurahatyöryhmä. Työryhmä vastaa apurahojen kohdentamisesta, jakamisesta ja seurannasta päivittäin vuosittain post doctoral tutkijoiden apurahojen hakuohjeita ja jakamisperusteita. Tämä työryhmä toimii apurahatoimikunnan tavoin hallituksen alaisuudessa tehden vuosittain esitykset post doctoral tutkijoille myönnettävistä apurahoista. Työryhmän ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Helena Leino-Kilpi. Työryhmä täydensi vuoden 2006 jälkeen edustustaan yhdellä tai kahdella asiantuntijajäsenellä. Vuoden 2009 jälkeen kokoonpano on ollut asiantuntijapainotteinen. Nykyiseen työryhmään kuuluvat säätiön edustaman koordinaattorin lisäksi kolme asiantuntijajäsentä. Työryhmän koordinaattorina toimii nykyisin Katriina Laaksonen.

Molemmissa apurahatyöryhmissä on jo vuosia korostunut asiantuntijajäsenten merkitys. Apurahojen myöntämiseen liittyvät ehdotukset säätiön hallitukselle tekee ulkopuolinen asiantuntijaryhmä. Säätiön nimeämä koordinaattori tarkistaa, että apurahahakemukset täyttävät hakuilmoituksen kriteerit ja toimittaa

hakemukset asiantuntija-arvioitsijoille. Koordinaattorin tehtäviin kuuluu niin ikään apurahatyöryhmän koollekutsuminen sekä teknisenä puheenjohtajana sekä sihteerinä toimiminen. Koordinaattori ei osallistu apurahaesitysten tekemiseen hallitukselle vaan fasilitoi ulkopuolisten asiantuntijoiden työtä. •

Post doctoral apurahatyöryhmän jäsenet vuosina 2001–2014

Nimi	Toimikausi
Leino-Kilpi Helena, koordinaattori	2001–2004, 2009
Lauri Sirkka, asiantuntijajäsen	2001–2003
Hentinen Maija, asiantuntijajäsen	2001–2011
Paunonen-Ilmonen Marita, asiantuntijajäsen	2001–2003
Meriläinen Pirkko, asiantuntijajäsen	2004–2007
Sinkkonen Sirkka, asiantuntijajäsen	2004–2006
Tossavainen Kerttu, koordinaattori	2005–2008, 2010
Niikko Anneli, asiantuntijajäsen	2006–2006
Miettinen Merja, asiantuntijajäsen	2007–2011
Voipio-Pulkki Liisa-Maria, asiantuntijajäsen	2007–2009
Lehto Juhani, asiantuntijajäsen	2010–
Laaksonen Katriina, koordinaattori	2011–
Eriksson Elina, asiantuntijajäsen	2012–2012
Holopainen Arja, asiantuntijajäsen	2013–
Isola Arja, asiantuntijajäsen	2013–

Puheenvuoroja apurahatyöryhmistä

Apurahatyöryhmät koordinoivat säätiön vuosittaista apurahojen jakamista. Ulkopuolisen asiantuntijaryhmän panos apurahahakemusten arvioinnissa on taannut hakemusten objektiivisen arvioinnin.

Kimmo Lehtonen

Väitöskirjatutkimuksiin ja kehittämishankkeisiin liittyvän apurahatyöryhmän asiantuntijajäsen vuodesta 2006

Apurahatyöryhmän jäsen

”Kehitys on ollut huimaa ja oikean suuntaista”

Olen arvioinut toistakymmentä vuotta Sairaanhoitajien Koulutussäätiön apurahaanomuksia, jota tehdessäni olen saanut seurata näköalapaikalta suomalaisen hoitotieteellisen tutkimuksen kehittymistä. Luulen, että minua alun alkaen pyydettiin tuohon tehtävään siksi, että minulla on kasvatustieteellinen koulutus ja siksi, että olen toiminut koko tutkijan ja työurani ajan musiikkiterapian parissa. Urani on myös useita kertoja risteytynyt sekä hoitoalan koulutuksen että hoitotieteen kanssa.

Tulin ensimmäistä kertaa Turun sairaanhoito-oppilaitoksen jatko-opintojen jaostoon kasvatustieteen opettaja Jarmo Toiskallion sijaiseksi hänen osallistuksessaan Turun yliopiston hoitotieteen oppiaineen opetussuunnitelman kehittämiseen. Tuolloin kollegani työskenteli muun muassa Turun yliopiston nykyinen hoitotieteen laitoksen professori Helena Leino-Kilpi.

Työskentelin sairaanhoito-oppilaitoksessa runsaat pari vuotta ja valmistelin samalla musiikkiterapia-aiheista väitöskirjaani. Väitellyäni vuonna 1986 Turun yliopiston lääketieteellinen tiedekunta laittoi hakuun hoitotieteen professuurin, jota päätin hakea.

Virkaa hakiessani perustelin asian itselleni, että minulla on sekä kokemusta sairaanhoito-opiston jatko-opintojen jaoston opetustehtävistä että oma musiikkiterapiaa koskeva väitöskirja ja muutakin musiikkiterapia-alan tutkimusta. Hoitotieteen koulutus oli vastikään alkanut yliopiston lääketieteen tiedekunnan kliinisellä laitoksella. Hain virkaa nuoruuden optimistisellä asenteella, sillä olinhan juuri väitellyt musiikkiterapiasta, jossa tapaa samantyyppisiä prosesseja kuin sairaanhoidossakin. En uskonut tulevani valituksi virkaatekeväksi professoriksi, mutta yllätyksekseni tiedekuntasihteeri soitti minulle elokuun puolivälissä ja sanoi, että minut oli valittu hoitamaan hoitotieteen avointa >

professuuria vuodeksi. Aloitin työni hyvällä mielellä ja viihdyin oikein hyvin uudessa tehtävässäni. Työtoverinani oli tuolloin Helena Leino-Kilpi ja Ulla Tuomaala. Samaan aikaan oppiaineessa vieraili professori Phyllis Jones Toronton yliopiston hoitotieteen laitokselta. Erityisen lämpimästi muistan kollegoita ja opiskelijoita, jotka suhtautuivat minuun todella mukavasti.

Pelkoni siitä, mitä tapahtuu kun virkaa tulee hoitamaan miespuolinen professori, jolla ei ole hoitoalan koulutusta, osoittautui turhaksi. Vuoden päästä virkaa tuli hoitamaan Marita Paunonen ja vakinaisesti virkaan valittiin professori emerita Sirkka Lauri. Palasin vanhaan työhöni kasvatustieteiden laitokselle, mutta minulle jäi työkokemuksesta hyvä mieli ja pysyvät hyvät suhteet hoitotieteen laitoksen opettajiin, mistä syystä olen edelleen osallistunut muun muassa ope-
tussuunnitelmatyöryhmään ja jatko-opintojen ohjaukseen. Luulisin, että tämä SHKS:n apurahatyöryhmän arviointitehtävä pohjautuu kokemukseeni hoito- ja kasvatustieteen parissa.

Olen toiminut SHKS:n tutkimusapuraha-anomusten arviointitiimin jäsenenä toistakymmentä vuotta ja tuona aikana on tapahtunut huomattavan paljon

myönteistä kehitystä. Kaikki arvioinnit on tehty hyvässä yhteistyössä kollegojen kanssa, mihin jokainen arvioitsija on tuonut oman panoksensa. Päätökset apurahan saajista eivät ole aiheuttaneet ongelmia, vaan hakemuksista on seulottu parhaat hyvässä yhteistyössä, sillä kaikki apurahapäätökset ovat aina olleet yksimielisiä.

Vuosien kuluessa arvioitavat tutkimussuunnitelmat ovat kaiken aikaa tiivistyneet ja parantuneet, mikä on merkittävästi helpottanut niiden arviointiprosessia. Tässä suhteessa voi sanoa, että hakijat ovat kouliintuneet tekemään entistä pätevämpiä ja ammattimaisempia hakemuksia. Tämä on näkynyt muun muassa siinä, ettei esimerkiksi puutteellisesti täytettyjä hakemuspapereita ole enää juurikaan jätetty arvioitavaksi.

Aikaisempaan massiiviseen hakemuspaperinippuun verrattuna nykyistä arviointiprosessia on nopeutanut ja helpottanut se, että hakemukset ja niiden arviointi tehdään nykyisin internetissä, jonne jokainen arvioitsija kirjoittaa oman näkemyksensä ja sen perustelut. Tämä helpottaa myös kantojen ennakkovertailua, joka on tärkeä lopullisen päätöksenteon pohjaksi. Olenkin aitiopaikalta seurannut hoitotieteen kehitystä >

aivan alusta arvostetuksi kansainvälisesti tieteeksi. Kehittyminen näkyy tutkimusaiheiden monipuolisuutena ja siinä, että monet tutkimukset ovat ajan hermolla. Tutkimukset tuottavat myös tärkeää tietoa, jota voi soveltaa käytännön ongelmien ratkaisemiseen. Arvioitavat tutkimussuunnitelmat muodostavat haasteellisen tehtävän, josta arvioitsijat yhteistyössä valikoivat parhaat ja toteuttamiskelpoisimmat hakemukset, joilla on paras ennuste kehittyä väitöskirjaksi asti. Muutosta on tapahtunut myös siinä, että aikaisemmin enemmistönä olleista monografioista on enenevässä määrin siirrytty artikkeliväitöskirjoihin. Kansainväliset näkökulmat ovat jatkuvasti lisääntyneet ja lisäksi tutkimusten julkaisukieli on vaihtunut suomesta englantiin.

Katson olevani etuoikeutettu, koska olen saanut näinkin läheltä seurata hoitotieteen tutkimusta, paradigmakehitystä ja tutkimusongelmien kehittymistä. Käsitelmäni on, että kehitys on ollut huimaa ja oikean suuntaista. •

”Arvioitsijat yhteistyössä valikoivat parhaat ja toteuttamiskelpoisimmat hakemukset, joilla on paras ennuste kehittyä väitöskirjaksi asti.”

Helena Leino-Kilpi

Post doctoral apurahatyöryhmän
ensimmäinen koordinaattori vuosina 2001–2004, 2009

Post doctoral työryhmän ensimmäinen koordinaattori

*”Pyrimme edistämään hoitotyön,
alan koulutuksen ja hoitotieteen kehittymistä”*

Vuodesta 2001 toiminut post doctoral -apurahatyöryhmä on koko olemassaoloaikansa pyrkinyt edistämään hoitotyön, alan koulutuksen ja hoitotieteen kehittymistä. 2000-luvun alussa säätiön hallitus tarkasteli kriittisesti apurahojen jakamisen toteutumista. Eriyisesti tutkimusapurahoja nähtiin tarpeelliseksi suunnata niin, että ne tukisivat myös hoitotieteen tutkijoiden urakehitystä. Urakehityksen kannalta ongelmallisimmaksi kohdaksi monilla tieteen aloilla samaan aikaan todettiin juuri väitelleiden, post doctoral -vaiheen tutkijoiden rahoituksen saaminen: heidän oli vaikein kilpaila pitkälle ehtineiden, kokeneiden tutkijoiden kanssa. Varttuneemmilla, usein dosenttitasoisilla tutkijoilla, on kuitenkin runsaasti hakumahdollisuuksia. Näin päätettiin suunnata tutkimusrahoitus tähän vaiheeseen. Asia oli tullut mahdolliseksi, koska hoitotieteen alalle oli koulutettu yhä laajeneva tohtorien joukko, joista usea

oli kiinnostunut tutkijan urasta.

Post doc -vaiheen apurahahakemuksista Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus päätti alusta alkaen ottaa ulkopuolisten, alan tutkimusta tuntevien, arvioinnit. Kuvaavaa niin alkuvaiheessa kuin myöhemminkin oli se, että ulkopuolisia asiantuntijoita oli helppo saada ja he pitivät asiaa tarkoituksenmukaisena. Asiantuntijat toimivat työryhmässä analyyttisesti, tehokkaasti ja esittäen osaltaan apurahahakemuksiin liittyviä kehittämissuhteita. Ehdotukset ja arvioinnit tulivat aina kirjallisina hallituksen käyttöön ja näin saatiin säätiöön laaja näkemys siitä, miten tämän kaltaista apurahahoitusta tulisi kehittää.

Post doc -vaiheen apurahojen arviointiin keskitettyä apurahatyöryhmää koordinoi aina hallituksen nimeämä yhdysjäsen, joka osaltaan piti hallitusta ajan tasalla ryhmän toiminnasta. Ensimmäisen ryhmän aikana laadittiin tarvittavat arviointiperusteet, >

lomakkeet ja käytänteet - joihin kaikkiin hyödynnettiin erityisesti Suomen Akatemian periaatteita. Asiaa helpotti se, että hallituksessa oli kyseisenä ajankohtana jäsen, jolla oli kontakti Suomen Akatemiaan ja itse toiminnan hallituksen jäsenenä Suomen Akatemian Terveystieteiden tutkimuksen toimikunnassa. Hoitotieteen alan kehityksen huomioimiseksi tässä post doc -apurahoihin keskittyneessä työryhmässä oli alan pitkäaikaisia tutkijoita, kuten emerita professorit Maija Hentinen ja Sirkka Sinkkonen.

Post doc -vaiheen apurahahakijoita on kuluneina vuosina ollut tasaisesti. Moni on saanut rahoitusta useampana kuin yhtenä vuonna, joka on osaltaan osoitus tutkimushankkeiden – ja urakehityksen – jatkuvuudesta. Työryhmän ehdotuksesta on tutkijoita tuettu eri tavoin ja suurempien työskentelyapurahojen lisäksi on osalle hakijoita myönnetty pienempiä niin sanottuja käynnistysrahoja. •

”Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus päätti alusta alkaen ottaa ulkopuolisten, alan tutkimusta tuntevien, arvioinnit.”

Muut työryhmät ja toimikunnat

Julkaisutoimikunta on Sairaanhoidajien koulutussäätiön historian pitkäaikaisin toimikunta. Se toimi vuosina 1945–1996. Ensimmäiset neljätoista vuotta toimikunta toimi oppikirjakomitean nimellä, kunnes sen nimi muuttui julkaisutoimikunnaksi. Julkaisutoimikunnan työ muuttui merkittävästi yhteistyösopimuksen rautua WSOY:n kanssa vuonna 1993. Julkaisutoimikunta päätettiin lakkauttaa muuttuneen tilanteen vuoksi keväällä 1994. Tilalle tulivat muutamaksi vuodeksi erilaiset kirjakustantamiseen liittyvät projektityöryhmät, kunnes säätiön kustannustoiminta päättyi kokonaan vuonna 1996.

Hoitotiede-lehti aloitti ilmestymisensä vuonna 1989 ja säätiö toimi tuolloin yhtenä lehden kustantajista. Samana vuonna perustettiin Hoitotiede-lehden neuvottelukunta, joka toimi vuoteen 1996 asti. Hoitotiede-lehti on ensimmäinen kansallinen hoitotieteeseen keskittynyt tieteellinen aikakauslehti, joka toimii hoitotieteellisen tiedon ja sen tutkimustulosten välittäjänä sekä alan tieteellisenä keskustelufoorumina. Lehdessä julkaistaan hoitamiseen, alan koulutukseen ja tutkimukseen liittyviä tieteellisiä artikkeleita ja katsauksia. Neuvottelukunnan tehtävänä oli toimia vastikään perustetun lehden pitkäntähtäimen suunnittelussa kokoontuen vähintään kerran vuodessa. >

Julkaisutoimikunnan jäsenet vuosina 1990–1994

Nimi	Toimikausi
Virjo Hanna	1981–1994
Grönqvist Seija	1986–1991
Laakso Annika	1989–1990
Byfält Helena	1990–1992
Mattila Lea-Riitta	1990–1994
Mustakallio Irma	1990–1992
Tiikanen Anja	1990–1991
Kettunen Kati	1991–1992
Kimmola Kristiina	1991–1994
Sihvonen Heli	1991–1991
Collan Marja	1992–1993
Harju Nina	1993–1993
Mustajoki Marianne	1993–1994
Nores Tuula	1993–1994
Sarvimäki Pirjo	1993–1994
Reivo Petri	1994–1994

Päätoimittajan, toimittajien ja toimitussihteerin valinta kuuluivat niin ikään neuvottelukunnan tehtäviin. Vuonna 1989 asetettuun neuvottelukuntaan nimettiin säätiön edustajiksi Kristiina Kimmola, Iselin Krogerus-Therman, Marita Paunonen ja Ritva Söyring-Vesikko. Muita jäseniä olivat kustannusyhteistyökumppaneiden edustajat Hoitotieteiden Tutkimusseura HTTS r.y:stä ja Pro Nursing r.y:stä. Säätiön lopetettua kustannustoimintansa säätiö päätti vetäytyä Hoitotiede-lehden kustantamisesta vuonna 1996. Tuolloin päättyi myös neuvottelukunnan työ totutussa muodossaan. Tämän jälkeen Hoitotiede-lehden julkaisemisesta on vastannut Hoitotieteiden tutkimusseura HTTS r.y. Nykyisin lehti ilmestyy keskimäärin neljä kertaa vuodessa. Lehden päätoimittajana toimii vuoden 2014 loppuun asti professori Riitta Suhonen Turun yliopiston hoitotieteen laitokselta, jonka jälkeen päätoimittajana jatkaa professori Hannele Turunen Itä-Suomen yliopiston hoitotieteen laitokselta.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on perustanut myös muita määräaikaista työryhmiä ja toimikuntia viimeksi kuluneiden toimintavuosien aikana. Määräaikaista työryhmät ovat työskennelleet usein projektiluonteisesti joko yhden tai useamman toimintavuoden ajan. •

Hoitotiede-lehden päätoimittajat vuosina 1989–2014

Nimi	Toimikausi
Lauri Sirkka	1989–1991
Hentinen Maija	1992–1994
Leino-Kilpi Helena	1995–1997
Isola Arja	1998–2000
Tarkka Marja-Terttu	2001–2002
Kyngäs Helvi	2003–2004
Routasalo Pirkko	2005–1/2007
Vehviläinen-Julkunen Katri	2/2007–2008
Åstedt-Kurki Päivi	2009–2010
Kyngäs Helvi	2011–2012
Suhonen Riitta	2013–2014
Turunen Hannele	2015–

Määräaikaista työryhmät vuosina 1990–2014

Nimi	Toimikausi
Organisaatiotyöryhmä	1992–1992
Juhlatyöryhmä	1992–1994
Historiikkityöryhmä	1993–1994
Venny Snellman -stipendityöryhmä	1993–1993
Arkisto-, laite- ja kalustetyöryhmä	1996–1996
Yhteisjulkaisutyöryhmä (Akuuttisairaanhoito opas-kirja)	1996–2000
Asiasanasto (Hoidokki) työryhmä	1998–2012

Toimihenkilöt

Sairaanhoidajien koulutussäätiön toiminta oli alkuvuosina vahvasti sidoksissa vapaaehtoiseen työpanokseen. Kustannustoiminnan vahvistuminen vuosikymmenten kuluessa edellytti toimihenkilöiden palkkaamista. 1980-luvulla Päivi Huopalahden aloittua toiminnanjohtajana, säätiöllä oli kohdattavanaan suuria muutoksia niin terveysalan koulutuksen uudistuksen parissa kuin yhteiskunnassakin. Yliopistokoulutuksen yleistyminen sairaanhoidajille, säätiön sääntöuudistukset ja yhteistyösopimuksen päättymisen WSOY:n kanssa merkitsivät säätiölle ja toiminnanjohtajalle haasteita ja toimintamallien uudistuksia, mihin säätiön hallitus ja toiminnanjohtaja asiantuntemuksellaan pystyivät tarjoamaan menestyksekkäitä ratkaisuita. Toiminnan painottuminen oppikirjatuotantoon merkitsi näkyvää roolia säätiön toimitussihteereille, joista pitkäaikaisia toimijoita olivat Anneli Hallikainen (1985–1991) ja Maija Tupala (1986–1996). Merkittävässä roolissa oli myös talouspäällikkö taloudellisen tasapainon säilyttämiseksi, Raija Järviön hoitaessa kyseistä tehtävää vuosina 1988–1994. Oppikirjatuotanto mahdollisti myös myyjän, myymälänhoitajan, kassanhoitajan, las-kuttajan ja toimistosihteerin palkkaamisen.

Aiemmin mainittu yhteistyösopimuksen raukeaminen WSOY:n kanssa vuonna 1993 ja siitä seuranneet toiminnan muutokset vaikuttivat luonnollisesti säätiön toimihenkilöiden toimenkuviin ja henkilöstörakenteeseen. Vuoden 1994 alussa tiedettiin toimihenkilöiden toimenkuvien muuttuvan. Edessä oli myös työsuhteiden päättymisiä julkaisutoiminnan supistuttua. Kirjamyynnin jatkuessa ja säätiön taloustilanteen pysyessä vakaana voitiin olemassa olevia työsuhteita jatkaa kevättalven 1995 saakka. Tuolloin kirjavälitykseen liittyvät toimihenkilöt irtisanottiin ja päätoiminen talouspäällikön toimi muutettiin tuntipalkkaiseksi talousasiantuntijan tehtäväksi. Seuraavana vuonna kustannustoiminnan ja kirjamyynnin loppuminen merkitsivät voimassaolevien toimihenkilöiden irtisanomista tai osa-aikaistamista havaittujen tuotannollis-taloudellisten syiden perusteella. Säätiön kaikki toimihenkilöt irtisanottiin 6.5.1996. Tämän jälkeen Sairaanhoidajien koulutussäätiön hallitus ja työvaliokunta ovat yksinomaan vastanneet säätiön toiminnan johtamisesta. Säätiön luovuttua toimihenkilöistään hallituksen työmäärä ja vastuu lisääntyivät merkittävästi. Säätiöllä on ollut tämän jälkeen vain muutamia hankekohtaisesti palkattuja työntekijöitä. •

Ansioitumiset

Sairaanhoidajien koulutussäätiö on vuosien aikana myöntänyt omia ansiomitaleitaan henkilöille, jotka ovat ansioituneet säätiön toiminnassa. Vuosien 1955–2001 aikana säätiö myönsi noin sata ansiomitalia. 2000-luvun alussa säätiö uudisti ansiomitalien myöntämisperusteita vastaamaan paremmin säätiön säännöissä määriteltyä tarkoitusta.

Vuonna 1991 säätiön hallitus päätti hakea terveydenhuoltoneuvoksen arvonimeä pitkäaikaiselle ja arvostetulle puheenjohtajalleen **Aino Maria Havantolle**. Havanto toimi säätiön moninaisissa tehtävissä vuosina 1969–1991, joista puheenjohtajana viimeiset kahdeksan vuotta. Havanto sai Suomen leijonan ritarikunnan merkin vuonna 1988. Tämä viivästytti terveydenhuoltoneuvoksen arvonimen myöntämistä muutamalla vuodella, sillä seuraava ansioituminen oli mahdollista myöntää vasta viiden vuoden kuluttua. Suomen Tasavallan Presidentti myönsi terveydenhuoltoneuvoksen arvonimen Havantolle vuonna 1994.

Sairaanhoidajien koulutussäätiön täyttäessä 50 vuotta myönnettiin säätiön oma ansiomitali 25 henkilölle vuonna 1994. Mitalin saajat olivat omalla toiminnallaan edistäneet säätiön toimintaa ja tarkoitusta. Ansiomitalin saivat toiminnassaan ansioituneet rehtorit ja/tai opettajat Kaija Manninen ja Mirja Seppänen,

opetuskentän johtajat tai ohjaajat Maija-Liisa Hakkarainen ja Marketta Helenius, säätiön toimijat Raili Lahtharju, Ulla Siivola, Terhi Tammilehto, Taimi Vellonen, Maire Viitala ja Hanna Virjo, järjestöjen koulutustyössä ansioituneet Toini Nousiainen ja Eine Lukander, kirjoittajat Katie Eriksson, Osmo Hänninen, Walter Nienstedt, Juhani Peräsalo, Pirkko Rantamäki, Annika Takala, Martti Takala, Vappu Taipale ja Eero Tuomi, hoitotyön tutkimustyöntekijä Sirkka Lauri, hallinnollisissa ja yhteiskunnallisissa tehtävissä terveydenhuoltoalan koulutuksessa ansioitunut Leena Nederström sekä ulkomaiset terveydenhuoltoalan koulutuksessa ansioituneet Virginia Henderson ja Charlotte Kratz.

Edellä on käynyt ilmi, että Sairaanhoidajien koulutussäätiön toiminnassa alkoi uusi aikakausi merkittävien toiminnallisten muutosten myötä 1990-luvun puolivälissä. Tuolloin toimihenkilöinä ja luottamustoimissa ansioituneet henkilöt olivat pitkän ja ansiokkaan edustuksen jälkeen vaihtuneet. Merkittävän työpanoksen tehneitä henkilöitä haluttiin kunnioittaa ja palkita ansiomitalilla säätiön hyväksi tehdystä työstä. Joulukuussa 1996 ansiomitalit myönnettiin Päivi Huopalahdelle, Iselin Krogerus-Thermanille ja Maija Tupalalle. Huopalahti toimi säätiön toiminnanjohtajana vuosina 1983–1996 vastaten säätiön toiminnasta suurten muutosten vuosina. Sjuksköterskeföreningen i Finland rf:n >

Aino Maria Havanto toimi säätiön hallituksessa vuosina 1969–1991. Havanto sai terveydenhuoltoneuvoksen arvonimen vuonna 1994.

edustaja Krogerus-Therman toimi säätiön hallituksessa vuosina 1978–1995, joista viimeiset kuusi vuotta säätiön hallituksen puheenjohtajana. Tupala ansioitui toimiessaan säätiön toimitussihteerinä vuosina 1986–1996, ollen merkittävässä roolissa säätiön toimiessa vielä kirjakustantajana.

Seuraavat ansiomitalit myönnettiin 2000-luvun alussa. Vuonna 2001 myönnettiin kolme ansiomitalia. Marianne Tallberg sai ansiomitalin hoitotyön tutkimustyössä ja säätiön toiminnassa ansioitumisesta. Tallberg teki erittäin merkittävän työn säätiön historiikin parissa 1990-luvulla ja järjesti historiikin ilmestymisen jälkeen vielä useiden vuosien ajan säätiön arkistoa-aineistoa asianmukaiseksi kokonaisuudeksi, siten että järjestämistyö tuli päätökseen vuonna 2001. Pitkäaikaiset ja lukuisissa säätiön tehtävissä toimineet Kristiina Kimmola ja Marita Paunonen-Ilmonen saivat ansiomitalit opetuskentän johtohenkilöinä ja ansioistaan säätiön toiminnassa.

Kymmenen vuoden tauon jälkeen ansiomitaliaita ja arvonimiä myönnettiin jälleen 2010-luvun alussa. 2010-luvulla myönnettyjen mitaleiden jakoperusteet ovat olleet yhteydessä asiantuntijaseminaarien vuotuisiin teemoihin. Vuonna 2011 Marianne Mustajoki

ja Kaija Saranto saivat mitalit ansiokkaasta työstään sanastohankkeen parissa ja Varpu Uotila koulutuksen kehittämisestä. Vuonna 2012 Maija Anttila sai ansiomitalin tehtyään pitkään töitä koulutuksen kehittäjänä ja toimien muun muassa Tehyn ammatti- ja koulutusasian osastopäällikkönä. Samana vuonna säätiö oli mukana hakemassa terveydenhuoltoneuvoksen arvonimeä Katriina Laaksoselle, joka on toiminut säätiön hallituksessa vuodesta 1995 lähtien sekä ollut muun muassa Suomen sairaanhoitajaliiton puheenjohtaja vuosina 1999–2010. Suomen tasavallan presidentti myönsi Laaksoselle terveydenhuoltoneuvoksen arvonimen vuonna 2012. Säätiö järjesti vuonna 2013 kansainvälisen strategiaseminaarin, jonka yhteydessä jaettiin ansiomitalit viidelle henkilölle. Anne Korhonen sai ansiomitalin ansioistaan kliinisenä asiantuntijana ja Lisbeth Fagerström ansioistaan alan tutkijana. Seija Muurinen, Riitta Meretoja ja Marjukka Vallimies-Patomäki saivat ansiomitalit asiantuntijatyöstä liittyen sairaanhoitajien laajennettuihin toimenkuviin. Säätiö osallistui samana vuonna terveydenhuoltoneuvoksen arvonimen hakemiseen Marjukka Vallimies-Patomäelle. Kyseinen arvonimi myönnettiin Vallimies-Patomäelle vuonna 2014. •

Kaija Saranto (vas.) ja Marianne Mustajoki (oik.) saivat Sairaanhoitajien koulutussäätiön ansiomitalit ansiokkaasta työstään Sanastohankkeen parissa vuonna 2011.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön on jakanut omaa ansiomitaliaan vuodesta 1955. Mitalin on suunnitellut kuvanveistäjä Eila Hiltunen ja siihen on kaiverrettu sanat PRO LABORE OMNI LAUDE DIGNO – KAIKELLA KIITOKSELLA TEHDYSTÄ TYÖSTÄ. Vuosien aikana ansiomitalin on saanut jo yli sata henkilöä, jotka ovat omalla toiminnallaan edistäneet säätiön toimintaa ja tarkoitusta.

A young woman with long brown hair, wearing a bright blue lab coat, is shown in profile, looking intently at a laptop screen. Her hands are on the keyboard. The background is a soft-focus indoor setting. A large, irregular orange shape is overlaid on the top left of the image, partially obscuring the woman's face and the text.

Oppikirjatuotannosta hoitotieteellisen tutkimuksen ja sairaanhoitajakoulutuksen edistäjäksi

Kustannustoiminta ja oppikirjatuotanto olivat säätiön toiminnan kivijalka 1990-luvun alkuun asti. Edessä oli perusteellinen toiminnan uudelleenlinjaus kustannustoiminnan loputtua. Nykyisin säätiö toimii hoitotieteellisen tutkimuksen ja hoitotyön käytännön ja koulutuksen kehittäjänä ja tukijana. Asiantuntija-seminaarit ja apurahatoiminta viitoittavat säätiön nykyistä tietä.

Vaikuttamistyötä koulutusten ja asiantuntijaseminaarien järjestäjänä

Säätiön yhtenä tavoitteena on kehittää hoitotyön koulutusta ja lisätä säätiön tunnettuutta aktiivisena alan toimijana. Vuotuiset asiantuntijaseminaarit tarjoavat korkeatasoisen ja kansainvälisen keskustelufoorumin tehdä vaikuttamistyötä yhdessä muiden toimijoiden kanssa.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön yksi nykyisistä strategisista painopistealueista sisältää sairaanhoitajakoulutuksen kehittämisen ja siihen vaikuttamisen. Yhteistyö ja verkottuminen muiden koulutuksesta vastaavien toimijoiden ja alan keskeisten yhteistyötahojen kanssa on tärkeää. Sairaanhoitajien koulutussäätiö on järjestänyt vuosien aikana lukuisia koulutuksia, seminaareja ja kursseja. Säätiö on koulutustarjonnassaan seurannut yhteiskunnan ja ajan kehitystä. 1990-luvun esimerkkinä näyttöön perustuvan hoitotyön kehityksestä ja ajankuvan tietoteknistymisestä voidaan pitää *Ammattikirjallisuus ja tietotekniikka opetuksen tukena -kursssia*, joka suunnattiin erityisesti terveysalan oppilaitosten ja yliopistojen opettajille vuonna 1992.

Apurahahakemusten sisällöllinen vaihtelu ja laadulliset puutteet toivat esiin tarpeen järjestää

apurahojen hakuun liittyvää koulutusta. Säätiö järjesti *Rahoitusta hoitotieteelliselle tutkimukselle – miten laadin hyvän apurahahakemuksen? -koulutuksen* kolme kertaa vuosina 2005–2007. Koulutus järjestettiin yhteistyössä Suomen sairaanhoitajaliiton kanssa. Koulutus keräsi joka vuosi noin 20–30 osallistujaa pääsääntöisesti ammattikorkeakouluista ja yliopistoista. Vuodesta 2008 Hoitotieteen valtakunnallinen tutkijakoulu, nykyinen Tohtorikoulutusverkosto ryhtyi järjestämään apurahahakemuksiin liittyvää koulutusta, jolloin säätiö vetäytyi kolmen vuoden menestyksekkään työn jälkeen kyseisen kurssin järjestämisvastuusta. Nykyisin myös yliopistot järjestävät apurahahakemiseen liittyvää koulutusta.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on järjestänyt koulutusta liittyen organisoimiinsa hankkeisiin. Myöhemmin esiteltävä Sanasto-hanke ja sen yhteydessä muodostettu HOIDOKKI-asiasanasto loivat tarpeen >

läheisten yhteistyötahojen kouluttamiselle. Säätiö järjesti yhdessä Suomen sairaanhoitajaliiton kanssa *Miten löydän tutkittua tietoa hoitotyöhön – Hoidokki-asiasanaston käyttö tutkimustiedon indeksointiin ja hakuun -koulutuksen* vuonna 2008. Kirjastojen edustajille suunnattu koulutuspäivä keräsi yli 20 osallistujaa. Samana vuonna järjestetyt Rakenteisen kirjaamisen kehittämispäivät keräsivät paikalle noin 50 opetusalan edustajaa, jotka kokivat asiasanaston hyödylliseksi erityisesti opinnäytetöiden ohjaamisessa.

Säätiö on järjestänyt 2000-luvun lopulta alkaen vuosittain korkeatasoisia *asiantuntija- eli vaikuttajaseminaareja*. Vaikuttajaseminaarit ovat osaltaan edistäneet säätiön tunnettuutta. Seminaarien järjestäminen on edellyttänyt ilman palkattuja toimihenkilöitä toimivalta säätiöltä tiivistä ja onnistunutta yhteistyötä tilaisuuksien järjestämiseksi. Ensimmäinen seminaari järjestettiin lokakuussa 2008 silloisen opetusministeri Sari Sarkomaan ja peruspalveluministeri Paula Risikon osallistuessa seminaariin. Vuoden 2013 seminaari oli kansainvälinen kokonaisuus tuoden edustajan Euroopan sairaanhoitajajärjestöjen liitosta (EFN – the European Federation of Nurses Associations). Säätiö on linjannut uusimmassa vuoden 2014 toimintasuunnitelmassaan, että vuosittainen vaikuttajaseminaari järjestetään ajankohtaisesta koulutukseen liittyvästä

teemasta. Vuoden 2014 vaikuttajaseminaari korvautuu 4.12.2014 pidettävällä 70-vuotisjuhlatapahtumalla.

Vaikuttajaseminaarien ohella säätiö on osallistunut esimerkiksi Suomen sairaanhoitajaliiton kanssa vuotuisten Sairaanhoitajapäivien sessioiden suunnitteluun. Turun yliopiston ja Metropolia ammattikorkeakoulun järjestämä *Vaikuttavat oppimisympäristöt terveysalalla -konferenssi* järjestetään jo kolmannen kerran vuonna 2015. Konferenssi on kerännyt innostuneen vastaanoton ja säätiö osallistuu vuoden 2015 sisällön suunnitteluun yhteistyössä järjestävien tahojen kanssa. •

Järjestettyjen asiantuntijaseminaarien teemat vuosina 2008–2014

Vuosi	Asiantuntijaseminaarin aihe
2008	Sairaanhoitajan ammatin ja koulutuksen tulevaisuudennäkymät
2009	Gerontologinen hoitotyö ja alan kehitysnäkymät
2010	Tulevaisuuden sairaanhoitaja: fokuksessa hoitotyön johtaminen
2011	Käsitteet ja me: sanastotyö
2012	Hoitotyön koulutuksen tulevaisuus tutkimuksen valossa
2013	Advanced practioners in nursing: education, research and position in working life
2014	Sairaanhoitajien koulutussäätiön 70-vuotisjuhlatapahtuma

Päivi Voutilainen
Säätiön hallituksen
puheenjohtaja
vuodesta 2004

Puheenjohtajan puheenvuoro

Säätiö vaikuttajana

Sairaanhoitajien koulutussäätiön toiminnan strategisiin linjauksiin on 2000-luvun puolivälistä alkaen kirjattu tavoite säätiön tunnettuuden lisäämisestä niin, että säätiö tunnetaan aktiivisena ja hyvämaineisena toimijana, hoitotieteellisen tutkimuksen tukijana ja hoitotyön koulutuksen kehittäjänä. Tavoitteen saavuttamiseksi on osallistuttu asiantuntijana erilaisten työryhmien ja neuvottelukuntien työhön, kuten hoitotyön toimintaohjelman laatimista ja toimeenpanoa koskevan työryhmän työhön ja JBI - yhteistyökeskuksen neuvottelukuntaan sekä Suomen sairaanhoitajaliitto ry:n koordinoimaan Sairaanhoitajakoulutuksen tulevaisuus-hankkeeseen.

Tavoitteen saavuttamiseksi on myös järjestetty vuotuinen seminaari vuodesta 2005 alkaen. Tuolloin säätiön puheenjohtajan vaihduttua järjestettiin seminaari säätiön strategian päivittämisen pohjaksi – seminaari käsitteli niin mennyttä kuin tulevaakin fokuksessa

sairaanhoitajien koulutus, hoitotyön oppikirjojen kustannustoiminta ja hoitotieteellisen tutkimuksen tukeminen muuttuvassa toimintaympäristössä. Kutsutilaisuudessa oli läsnä edustajia ammattikorkeakouluista ja yliopistoista, Eduskunnasta, opetus- ja sosiaali- ja terveysministeriöistä sekä säätiön hallituksen mandaattiyhteistyöjäsenten, Sjuksköterskeföreningen i Finland rf:n ja Suomen sairaanhoitajaliiton edustajat. Tilaisuuden jälkeen hallitus pohti strategisia linjauksiaan ja linjaus hoitotieteellisen tutkimuksen tukemisesta niin, että apurahoja jaettiin paitsi väitöskirjaa tekeville, myös erityisesti varttuneille tutkijoille, sai vahvemman mandaatin. Säätiön omaa toimintaa apurahojen myöntäjänä alettiin kehittää niin, että määritettiin paitsi apurahojen myöntö-, myös apurahahakemusten arvioitsijoiden kriteerit, ja nimettiin hallitukseen tutkimusrahoittajan – Suomen Akatemia – edustaja. Näillä toimin voitiin lisätä toiminnan asiantuntevuutta ja avoimuutta.

Kahden seuraavan seminaarin funktio oli hyvin >

käytännöllinen ja pohjautui sekin aiemman seminaarin pohdintoihin. Säätiössä nimittäin kannettiin huolta siitä, että apurahahakemusten laadussa oli paljon parantamisen varaa, minkä vuoksi moni apuraha jäi jakamatta. Näistä lähtökohdista kaksi ensimmäistä seminaaria järjestettiin teemalla: Rahoitusta hoitotieteelliselle tutkimukselle – Miten laadit hyvän apurahahakemuksen. Seminaareihin osallistui pääsääntöisesti jatko-opiskelijoita, jotka työskentelivät ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa tai muissa tutkimuslaitoksissa. Luennoitsijoina toimivat yliopistojen edustajat, jotka käsitelivät hyvän apurahahakemuksen piirteitä, sekä tutkimusta rahoittavien tahojen, kuten Suomen Akatemian, Suomen kulttuurirahaston, Sairaanhoitajien koulutussäätiön, Suomen sairaanhoitajaliiton sekä Tekesin edustajat. Seminaarit saivat hyvän palautteen ja niitä pidettiin tarpeellisina. Sitten jatkokoulutettavien kurssitarjontaan lisättiin vastaavaa sisältöä, jolloin tämän sisällöllinen apurahahakemusten laadun parantamiseen liittyvä vaikuttaminen jätettiin säätiön aktiviteeteista pois.

Seuraavien seminaarien sisältö muotoutui vuoden 2008 seminaarin pohjalta. Tuolloin teemana oli Tulevaisuuden sairaanhoitaja – rivakka työimmeinen vai jotain ihan muuta? Seminaari käynnistyi Tulevaisuuden tutkimuskeskuksen tutkimusjohtajan tulevaisuus-katsauksella. Tässä seminaarissa tunnistettiin joukko keskeisiä tulevaisuutta muovaavia tekijöitä, erityisesti väestön ikärakenteen muutos ja sen vaikutus hoitotyöhön ja sen koulutukseen sekä sairaanhoitajan

muuttuva työ: tulevaisuudessa vaadittava osaaminen ja osaamisen johtaminen.

Näistä lähtökohdista vuoden 2009 seminaarin teemana oli Gerontologinen hoitotyö. Seminaarin osallistujat keskustelivat vilkkaasti gerontologisen hoitotyön asiantuntijuuden kasvattamisen haasteesta sekä tämän huomioon ottamisesta koulutuksen kehittämisessä ja tutkimuksen suuntaamisessa. Todettiin, että gerontologisen hoitotyön ja -tieteen kehittyminen on vauhdittunut 2000-luvulla, mutta tehtävää tulevaisuuden haasteisiin varautumisessa on edelleen paljon. Erytisen tärkeänä pidettiin, että nopeasti ikääntyvässä yhteiskunnassa pitää ”gerontologisoida” koko hoitotyö: ammatillisessa perus-, jatko- ja täydennyskoulutuksessa on turvattava riittävä gerontologinen asiantuntemus. Lisäksi on luotava rakenteet gerontologisen hoitotyön erityisasiantuntijuuden ja -pätevyksien kehittämiseksi; eri ikäihmisten palveluissa tarvitaan kliinisen hoitotyön asiantuntijoita, jotka systemaattisesti kasvattavat vastuualueellaan toimivan hoitotyön henkilöstön gerontologisen hoitotyön osaamista. Lisäksi kehittyminen edellyttää akateemisen ja kliinisen työn tukirakenteita; gerontologisen hoitotieteen professuurin perustaminen ja alan erikoisjulkaisu ovat tärkeitä askeleita matkalla täysivaltaisena gerontologian osa-alueena profiloitumiseen.

Seuraavana vuonna tulevaisuuspohdintaa jatkettiin hoitotyön johtamiseen keskittyneessä seminaarissa: Tulevaisuuden sairaanhoitaja: johtamisella on väliä! >

Seminaari järjestettiin yhteistyössä Suomen sairaanhoitajaliitto ry:n ja Suomen Kuntaliiton kanssa. Keskustelun keskiössä oli tuolloin valmistelussa oleva terveydenhuoltolaki ja hoitotyön johtajien rooli ja vastuu mm. lain myötä muuttuvassa toimintaympäristössä – ja luonnollisesti näiden vaikutukset hoitotyön koulutukseen. Myös tietohallinto ja rakenteinen kirjaaminen hyvän hoitotyön johtamisen edellytyksenä oli seminaarin agendalla.

Vuonna 2011 Käsitteet ja me -seminaarin teema liittyi sanastotyöhön. Tuolloin kutsuvieraiden joukko oli kutsuttu koolle keskustelemaan mahdollisesta yhteistyöstä HOIDOKKI-asiasanaston jatkokehittämisessä. Säätiö oli rahoittanut sanaston kehittämistä noin 15 vuoden ajan ja säätiön hallitus piti tärkeänä, että toiminnan ylläpitoon ja kehittämiseen kytketään jatkossa muitakin toimijoita. Strategiaseminaarissa päätettiin perustaa asiasanaston jatkokehittämistä varten kannatusyhdistys, koska monet seminaariin osallistuneet tahot ilmaisivat kiinnostuksensa olla mukana jatkossa. Tärkeänä pidettiin sekä sanaston tunnettuuden ja hyödyntämisen lisäämistä, että eräänlaisen yhteisen omistajuuden syntymistä sen kehittämiseen.

Vuonna 2012 korkeantason kutsuvierasjoukko kokoontui jälleen keskustelemaan sairaanhoitajakoulutuksen tulevaisuuden menestystekijöistä – tähän teemaan säätiön hallitus on pitänyt tärkeänä palata säännönmukaisesti. Vuonna 2013 agendalla olivat kansainväliset kysymykset; EFN:n pääsihteeri Paul de Raeve osallistui kokoukseen ja esitteli tuolloin EFN:n

34 jäsenorganisaation yhteisesti sopimasta luokittelusta sairaanhoitajien kliinisen työn ja osaamisen kuvaamiseksi. Erityisesti kiinnostuksen kohteena olivat sairaanhoitajien laajat asiantuntijatehtävät, joita pohdittiin seminaarissa laajasti.

Vaikuttamiseminaareissa on aina ollut mukana alan säätiöiden ja järjestöjen, erityisesti säätiön hallituksen mandaattiyhteistyöjäsenien, Sjuksköterskeförbundet i Finland ry:n ja Suomen sairaanhoitajaliiton edustajia, ammatti- ja tiedekorkeakoulujen edustajia, hoitotyön johtajia ja virkamiehiä, kuten opetus- ja kulttuuriministeriön (aiemmin opetusministeriö) sekä sosiaali- ja terveysministeriön edustajia, mutta myös poliittisia päätöksentekijöitä, kansanedustajia ja ministereitä. Ajoittain myös sairaanhoitajiksi opiskelevia. Näin koolla oleva joukko on saanut vietyä viestiä suoraan vaikuttajille. Tätä vaikuttamisen mahdollisuutta on arvostettu – puolin ja toisin. Seminaareissa käyty keskustelu on dokumentoitu ja hyödynnetty täysimääräisesti hallitustyöskentelyssä.

Seminaareihin on viime vuosina kytketty myös ansiomitalien jakaminen niille kollegoille, jotka ovat sekä ansioituneet kulloisenkin seminaarin teeman mukaisessa toiminnassa, että täyttävät ne edellytykset, jotka ansiomitalin saajalle on asetettu. Kunnianosoituksena niille, jotka työtä kanssamme tekevät.

Vaikuttaminen syntyy yhteisen päämäärän, yhteisen tekemisen ja yhteisten onnistumisten kautta. Laajasti ja tarkoituksenmukaisesti verkottuen. •

Vuoden 2008 vaikuttajaseminaarissa keskusteltiin sairaanhoitajan ammatin ja koulutuksen tulevaisuudennäkymistä. Vas. Säätiön hallituksen jäsen, silloinen SSL:n puheenjohtaja Katriina Laaksonen, opetusministeri Sari Sarkomaa, peruspalveluministeri Paula Risikko ja säätiön puheenjohtaja Päivi Voutilainen.

VOT-konferenssin 2013 iltajuhlassa jaettiin terveysalan koulutuksen vaikuttava osaaja-kiertopalkinto (TEKEVÄ). Palkinto myönnettiin Sairaanhoitajien koulutussäätiölle ja sen puheenjohtaja Päivi Voutilaiselle (kesk.) Palkinnon luovuttivat Elina Eriksson (vas) ja Helena Leino-Kilpi (oik.)

Vaikuttavat oppimisympäristöt terveysalalla -konferenssi järjestettiin toista kertaa Metropolia ammattikorkeakoulun tiloissa Tukholmankatu 10:ssä Helsingissä vuonna 2013. Konferenssin anti oli laaja. Pääluennot keräsivät runsaasti terveysalan koulutuksen ajankohtaisista asioista kiinnostuneita kuulijoita. Suullisten esitysten lisäksi esillä oli 90 posteriesitystä.

Varainhoito ja sijoitustoiminta säätiön toiminnan turvaajina

Tuottava, asiantunteva ja eettisestä kestävä varainhoito on mahdollistanut säätiön roolin aktiivisena hoitotieteen tutkimuksen ja sairaanhoitajakoulutuksen kehittäjänä myös taloudellisesti haastavina aikoina. Onnistuneen varainhoidon ansiosta säätiön on mahdollista jakaa apurahoja korkealaatuisiin hoitotieteen tutkimus- ja kehittämishankkeisiin.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön toinen nykyisistä strategisista painopistealueista liittyy varainhoitoon. Toiminnan turvaamiseksi säätiön varainhoito on oltava asiantuntevaa, tuottavaa mutta myös eettisesti kestävä. 1990-luvun alkuun asti säätiön merkittävien tulonlähde oli terveysalan oppikirjatuotanto ja kustannusyhteistyö WSOY:n kanssa. Turvallisen tulotason oli taannut lähes yksinoikeudellinen markkina-asema terveysalan kustannustoimijana. 1990-luvun alussa tehdyt merkittävät muutokset toiminnassa ja muiden kustantajien kiinnostuminen terveysalan oppikirjatuotannosta vaikuttivat luonnollisesti säätiön talouteen supistavasti yhdessä yhteiskunnassa koetun taantumän kanssa. Supistuva taloustilanne vaikutti edelleen apurahojen myöntämiseen. Esimerkiksi vuoden 1992 budjettiin ei voitu aluksi varata lainkaan varoja apurahojen myöntämiseen, sillä taloustilanne oli heikentynyt. Lopulta voitollinen tilinpäätös mahdollisti apurahojen myöntämisen suunnitellusta poiketen.

Vuonna 1993 yhteistyösopimuksen päättymisen WSOY:n kanssa ja julkaisuoikeuksien uudelleenjakaminen kohottivat säätiön taloudellista tilaa.

Julkaisuoikeuksien uudelleenjakamisesta saatuja varoja päätettiin sijoittaa asunto-osakkeisiin, kuten kahteen yksioon ja yhteen kaksioon sekä arvopapereihin. Taloudellisen tilan koheneminen oli kuitenkin luonnollisesti vain väliaikainen ilmiö. 1990-luvun puolivälissä säätiön taloustilanteen tiedettiin odotetusti heikkenevän kustannustoiminnan ja kirjanmyyntituottojen merkittävän vähenemisen vuoksi. Merkittäviä vähennyksiä liikevaihtoon ja henkilöstöön oli odotettavissa muutaman vuoden viiveellä yhteistyösopimuksen raukeamisesta. Ennuste toteutuikin. Säätiön toiminta oli aiemmin voitu rahoittaa kannattavalla kustannustoiminnalla ja sijoitustoiminnan tuottoja ei juuri ollut tarvinnut käyttää. Nyt säätiön tuli arvioida tulonlähteensä uudelleen. Uusien toimintamuotojen myötä talouden perustaksi nähtiin tulevaisuudessa sijoitustoiminnasta saatavat tuotot.

Onnistunut varainhoito ja säätiön ylläpitäminen toimintakykyisenä ovat edellyttäneet vuosien aikana säätiöltä erittäin tarkkaa ja huolellista taloudenhoitoa. Säätiön varainhoitoon ja sijoitustuottojen kehitysnäkyymiin ovat vuosien aikana heijastuneet niin yhteiskunnan yleinen talouskehitys kuin globaali taloustilanne. Taloudellisen kasvun hidastumat ja epätasainen >

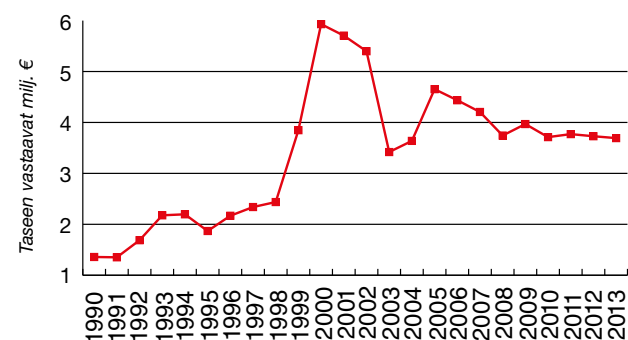
suhdannekehitys ovat vaikuttaneet luonnollisesti eri vuosien tuotto-odotuksiin. Ennakoinnilla ja talouskehityksen ennusteita seuraamalla säätiö on voinut välttää negatiivisimmat seuraukset, joita esimerkiksi talouden taantuma 2000-luvun lopussa ja euroalueen velkakriisi 2010-luvun alussa ovat aiheuttaneet. Sairaanhoitajien koulutussäätiön hallitus on vuosien aikana seurannut huolellisesti säätiön varainhoidosta vastanneiden tahojen raportointia sekä yleistä suhdannekehitystä pitääkseen säätiön talouden vakavaraisena ja turvattuna. Säätiö on onnistunut varainhoidossaan kiitettävästi haasteellisista ajoista huolimatta.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on kilpailuttanut ja analysoinut varainhoitopalveluitaan noin viiden vuoden välein. Säätiön varainhoito oli 1990-luvun alusta 2010-luvun alkuun asti lähes yksinomaan yhden varainhoitopalveluita tuottavan toimijan hoidossa. 1990-luvulla varainhoidosta vastasivat ensin pankkiiriliike Ane Gyllenberg ja myöhemmin Merita Yksityispankki. 2000-luvulla omaisuudenhoidosta vastasi Alfred Bergin

Omaisuudenhoito Oy. Säätiön vaihtaessa varainhoitajaksi Tapiola Omaisuudenhoito Oy:n vuonna 2006, sijoitusomaisuuden profiilia modifioitiin uudelleen. Runsaasta osakesijoittamisesta luovuttiin ja varallisuus talletettiin riittävän matalariskisiin ja pääomaturvattuihin korkosijoituksiin. Niissä arvonmuutoksenriskiä voitiin paremmin ennakoida. 2010-luvulla säätiö on allokoinut sijoituspääomansa kolmelle varainhoitajalle riskiä hajauttaakseen. Säätiön nykyisestä varainhoidosta vastaavat eQ Varainhoito Oy, Ålandsbanken Asset Management Ltd ja Taaleritehdas. Vuonna 2013 säätiön taseeseen merkityt vastaavat (säätiön omaisuus) arvioitiin olevan 3 692 480 euroa.

Asianmukaisen varainhoidon lisäksi säätiön tilintarkastuskertomuksista on luettavissa pitkäjänteinen ja vakaa säätiön taloudenhoitokäytäntö. Tilintarkastajat ovat vuosien aikana todenneet säätiön varojen olevan asianmukaisesti sijoitettuna ja säätiön maksamien jäsenpalkkioiden olleen kohtuullisia. •

Sairaanhoitajien koulutussäätiön taseen vastaavat (omaisuus) vuosina 1990–2013

Tilintarkastajat vuosina 1982–2013

Nimi	Toimikausi
Viitala Arto	1982–1996
Viitala Ari	1984–2007
Lyytikäinen Ora	1997–2000
Jokinen Juha	2001–2003
Kotiranta Kare (Moore Stephens Rewinet Oy Ab)	2004–2007
Slotte Martin (Oy Audiator Yhtiötarkastus Ab)	2008–2008
Kalliolahti Matti (Oy Audiator Yhtiötarkastus Ab)	2008–2008
Hyvärinen Antero (Oy Audiator Yhtiötarkastus Ab)	2009–2010
Isaksson Sari (Oy Audiator Yhtiötarkastus Ab)	2009–2011
Ylitalo Marja-Liisa (Oy Audiator Yhtiötarkastus Ab)	2010–2011
Vierros Heidi (KPMG Oy Ab)	2012–2013

Apurahatoiminta korkealaatuisten tutkimusten ja hankkeiden tukijana

Hoitotieteellisen tutkimuksen ja hoitotyön koulutuksen kehittäminen ja edistäminen apurahoja jakamalla on näkyvin osa säätiön nykyistä toimintaa. Kyseinen tavoite nostetaan vahvasti esiin säätiön strategisissa linjauksissa. Vuoden 1990 jälkeen yhteensä 362 tutkijaa tai tutkimusryhmää on saanut tukea Sairaanhoitajien koulutussäätiöltä. Apurahojen merkitys on ollut saajilleen erittäin suuri.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön oman apurahatoiminnan ohella säätiön hallinnassa on kolme erillistä, verrattain pienellä pääomalla varustettua rahastoa: Sophie Manerheimin muistorahasto, Hildur Brummerin ja Christian Sibeliuksen rahasto sekä Aino Durchmanin rahasto. Rahastoista kaksi ensiksi mainittua siirtyivät säätiön käytettäväksi alkuperäisen muistorahaston tarkoituksen mukaisesti vuonna 1975 ja Durchmanin rahasto vuonna 1976. Nykyisin kaikkien rahastojen hallinto ja talous hoidetaan osana säätiön taloutta ja varainhoitoa. Säätiön jakamassa vuotuisia apurahojaan huomioidaan näiden kolmen erillisrahaston tarkoitukset apurahoja jaettaessa. >

Aino Durchmanin rahasto. Aino Durchmanin rahaston alkuperäisenä tarkoituksena oli tukea vanhusten henkisen ja fyysisen huoltamisen ja hoitamisen koulutusta ja käytäntöön soveltamista. Aino Durchmanin rahastolla oli erillinen hoitokunta vuoteen 1999 asti. Hoitokunnassa oli mukana myös säätiön nimeämä edustustaja. Hoitokunta esitti vuosittain säätiön hallitukselle rahastoa koskevan käyttösuunnitelman, päätti järjestettävästä toiminnasta ja jaettavista apurahoista. Hoitokunta järjesti 1990-luvulla lukuisia kehittämis- ja koulutustilaisuuksia liittyen vanhustenhoitoon. 1990-luvun lopussa rahaston toimintaa uudistettiin. Joulukuussa 1999 rahaston asioiden käsittely mukautettiin osaksi Sairaanhoitajien koulutussäätiön muuta toimintaa. Samalla erillinen hoitokunta lakkautettiin. Aino Durchmanin nimeä kantavia apurahoja jaettiin aina vuoteen 2005 asti. >

Aino Durchmanin 100-vuotispäivän kunniaksi järjestetty lahjoituskeräys tuotti rahastoon 75 000 markkaa. Sairaanhoitajien koulutussäätiön puheenjohtaja Maija Kohopää ja toiminnanjohtaja Päivi Huopalahti luovuttavat Aino Durchmanille lahjoituskeräykseen osallistuneiden nimilistan vuonna 1992.

Säätiön hallinnoimat erillisrahastot ja niiden pääomat vuonna 2014

Rahasto	Tarkoitus	Pääoma
Sophie Mannerheimin muistorahasto	Avustaa ja innostaa vähävaraisia sairaanhoitajaopiskelijoita.	14 500 €
Hildur Brummerin ja Christian Sibeliuksen rahasto	Psykiatrisen sairaanhoidon edistäminen, alunperin opinto- ja matka-apurahoja jakaen.	13 000 €
Aino Durchmanin rahasto	Tukea vanhusten henkisen ja fyysisen huoltamisen ja hoitamisen koulutusta ja käytäntöön soveltamista.	36 300 €

Aino Durchmanin rahaston hoitokunta vuosina 1990–1999

Nimi	Toimikausi
Päivinen Ritva	1991–1992
Kohopää Maija	1991–1996
Raitanen Anitta	1991–1996
Ruuskanen-Parrukoski Pirkko	1991–1996
Huopalahti Päivi (säätiön edustaja)	1992–1996
Nores Tuula	1993–1995
Havu Inkeri	1996–1997
Puromies Maj-Britt	1996–1997
Viljanen Sirpa	1996–1999
Voutilainen Päivi (säätiön edustaja)	1995–1999
Mustajoki Marianne (säätiön edustaja)	1996–1999
Savolainen Irja	1998–1998
Sailo Kaija	1998–1998
Kimmola Kristiina (säätiön edustaja)	1999–1999
Laaksonen Katriina (säätiön edustaja)	1999–1999

Aino Durchman apurahan saajat vuosina 1990–2014

Vuosi	Saaja	Summa
1990	-	-
1991	-	-
1992	Hartikainen Anne	5000 mk
1993	Taival Alli ¹	¹ 5000 mk
	Raatikainen Ritva ²	² 3000 mk
	Tiikanen Anja ³	³ 2000 mk
1994	Korhonen Marketta ¹	¹ 5000 mk
	Vedenkivi Terhi ²	² 5000 mk
	Pato-Oja Pirkko ³	³ 2500 mk
	Levanto Marjukka ⁴	⁴ 2500 mk
1995	-	-
1996	-	-
1997	Lahtinen Pirjo	2000 mk
1998	-	-
1999	Leppänen Anna-Liisa ja Valta Anja	10 000 mk
2000	Paasivaara Leena	10 000 mk
2001	Paukkala Maija ja Jaroma Anneli	20 000 mk
2002	-	-
2003	-	-
2004	Kariniemi-Örmälä Kristiina ¹	¹ 500 €
	Palkeinen Hanna ²	² 1500 €
	Saarnio Reetta ³	³ 500 €
	Tahvanainen Sirpa ⁴	⁴ 500 €
2005	Eloranta Sini	1600 €

Venny Snellman tunnustusapuraha. Sairaanhoitajien koulutussäätiö tunnetaan myös erityisestä Venny Snellman -tunnustusapurahasta. 1990-luvun lopulla säätiön hallitus keskusteli mahdollisen tunnustuspalkinnon jakamisesta. Suunnittelutyön tuloksena ensimmäinen, säätiön ensimmäistä puheenjohtajaa ja säätiön perustajaa kunnioittava Venny Snellman -tunnustusapuraha myönnettiin vuonna 2000. Kyseinen apuraha jaettiin Sairaanhoitajapäivillä ja sen sai innovatiivisesta ja rohkeasta hoitotyön kehittämisestä Erja Mustaniemi-Ketola työryhmineen kohonneen verenvaihtamisen omahoitoon liittyen. Nykyisin apuraha on suuruudeltaan 5000 euroa. 2000-luvun alun jälkeen tunnustusapuraha ei ole ollut erikseen haettavissa, sillä säätiön hallitus on yhdessä muiden toimielinten kanssa vuosittain nimennyt kyseisen tunnustusapurahan saajan. •

Venny Snellman tunnustusapurahan saajat vuosina 2000–2014

Vuosi	Saaja	Summa
2000	Mustaniemi-Ketola Erja ja työryhmä	20 000 mk
2001	Lauri Sirkka	20 000 mk
2002	Hietanen Helvi, Iivanainen Ansa, Seppänen Salla	30 000 mk
2003	-	-
2004	Vallimies-Patomäki Marjukka	5000 €
2005	Salmijärvi Leena	5000 €
2006	Pesonen Margit	5000 €
2007	Tiikkainen Pirjo	5000 €
2008	Kinnunen Marina	5000 €
2009	Miettinen Merja	5000 €
2010	Mäkitalo Aino	5000 €
2011	Risikko Paula	5000 €
2012	Eriksson Elina	5000 €
2013	Eriksson Katie	5000 €
2014	Mäkisalo-Ropponen Merja	5000 €

Vuonna 2012 Venny Snellman tunnustuspalkinnon sai Metropolia Ammattikorkeakoulun Terveys- ja hoitoalan johtaja, THT Elina Eriksson. Eriksson sai palkinnon muun muassa työstään alan tutkijana ja kehittäjänä sekä asiantuntijuudestaan eri työryhmissä.

Vuonna 2014 Venny Snellman tunnustuspalkinnon sai TtT, terveydenhuollon opettaja Merja Mäkisalo-Ropponen. Hän on julkaissut vuosien aikana myös useita oppikirjoja. Mäkisalo-Ropponen toimii nykyisin kansanedustajana vaikuttaen sosiaali- ja terveysvaliokunnan, sivistysvaliokunnan sekä työelämä- ja tasa-arvoneuvottelukunnan jäsenenä.

Vuonna 2005 Venny Snellman tunnustuspalkinnon sai Leena Salmijärvi. Palkinto luovutettiin Sairaanhoitajapäivillä keväällä 2005.

Myönnettyt apurahat vuosina 1990–2013

Säätiö on jakanut vuosittain apurahoja korkealaatuisiin hoitotieteellisiin tutkimuksiin ja kehittämishankkeisiin. Vuosien aikana myönteisen apurahapäätöksen on saanut yhteensä 362 hakijaa.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on jakanut omasta varallisuudestaan apurahoja eri tarkoituksiin säätiön perustamisesta lähtien. Toiminnan alkuvuosina säätiö rahoitti erityisesti oppikirjatuotantoa. Myöhemmin apurahoja on jaettu jatko-opintoihin, opintomatkoihin, kirjoittajille sekä eritasoisiiin tutkimustöihin. Sairaanhoitajien yliopistokoulutuksen käynnistyminen 1970-luvun lopulla ja lisääntyvä kiinnostus tutkimustyöhön suuntasi apurahoja erityisesti korkeatasoisiiin tutkimus- ja kehittämishankkeisiin. 1990-luvun puolivälin jälkeen säätiö on jakanut apurahoja yksinomaan vähintään väitöskirjatasoisiiin hoitotieteellisiin tutkimushankkeisiin, hoitotyön kehittämishankkeisiin ja eriyttänyt vuodesta 2001 lähtien erityiset apurahat post doctoral tutkijoille.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön apurahatyön parissa toimii nykyisin kaksi jo aiemmin esiteltyä apurahatyöryhmää. Kyseiset työryhmät valmistelevat vuosittain apurahojen kohdentamiseen, jakamiseen ja seurantaan liittyviä toimenpiteitä, päivittävät hakuohjeita ja esittävät säätiön hallitukselle vuotuiset apurahansaajat.

Apurahojen hakeminen. Apurahojen haku- ja myöntökriteerit ovat muovautuneet nykymuotoonsa vuosien työn tuloksena. Apurahahakemukset ovat kehittyneet vuosien aikana. 1990-luvulla hakemusten puutteellisuus vauhditti omalta osaltaan apurahojen haku- ja myöntökriteereiden kehitystyötä. Vuodesta

1999 lähtien apurahan saajat ovat raportoineet säätiölle apurahan käytöstä. 2000-luvulta lähtien apurahahakemusten arvioinnissa on painotettu yhä enemmän tutkimussuunnitelman tieteellistä tasoa, suunnitelman mukaista etenemistä, tutkimuksen merkitystä tieteenalalle ja tutkijanuran edistämiseksi sekä tutkimuksen toteuttamiskelpoisuutta. Tutkimuksen ja kehittämishankkeen kansallista ja kansainvälistä verkottumista sekä yhteiskunnallista relevanssia arvioidaan myös nykyisin. Apurahojen haku- ja myöntökriteereitä kehitetään systemaattisesti vuosittain.

Tieto- ja viestintätekniikan kehittyminen on muovannut vuosien aikana apurahojen hakukäytänteitä. Apurahalomakkeet julkaistiin ensi kertaa sähköisesti Suomen sairaanhoitajaliiton ja Sjuksköterskeförbundet i Finland ry:n verkkosivuilla vuonna 2004. Seuraavana vuonna apurahaohjeet ja hakemuslomakkeet tulivat myös vastikään avatuille Sairaanhoitajien koulutussäätiön omille verkkosivuille. Vuonna 2009 säätiö selvitti mahdollisuutta siirtyä sähköiseen hakujärjestelmään. Sähköinen hakujärjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2010, jonka jälkeen paperisista hakulomakkeista on luovuttu ja sähköistä hakujärjestelmää on voitu kehittää vuosittain.

Apurahojen painopistealueet. Säätiö on itsenäisesti päättänyt apurahojen vuosittaisesta kohdentamisesta. 1990-luvun alussa apurahoja jaettiin vaihtelevasti tutkimuksiin, opintomatkoihin, opiskelijoille, >

kirjoittajille ja julkaisuihin. Vuodesta 1996 lähtien apurahat on kohdistettu yksinomaan tutkimus- ja kehittämishankkeisiin. 1990-luvun lopulla jaettaville apurahoille päätettiin vuotuiset painopistealueet. Haasteena olivat määriteltyyn painopistealueeseen liittyvien hakemusten vähäinen määrä tai laadulliset heikkoudet. 2000-luvun alussa säätiö päättikin poistaa vuosittaiset painopistealueet ja kohdistaa joka kolmannen vuoden apurahat hoitotyön koulutusta käsitteleviin tutkimus- ja kehittämishankkeisiin. >

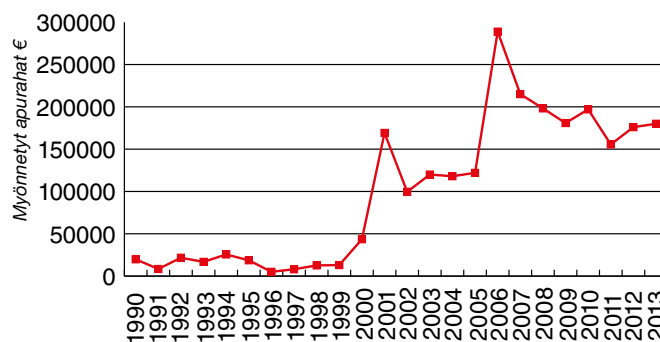
Apurahojen painopistealueet vuosina 1990–2014

Vuosi	Apurahojen painopistealue
1990	Tutkimustyö, kirjoittajat, opintomatkat ja opiskelijoiden tukeminen
1991	Oppikirjat ja ammatillisen kirjoitustoiminnan tukeminen
1992	Tutkimustyö, kirjoittajat, opintomatkat
1994	Tutkimus- ja kehittämishankkeet, julkaisut, opintomatkat
1995	Tutkimus- ja kehittämishankkeet ja julkaisut
1997	Nuorten hoitotyö
1998	Vanhusten hoitotyö
1999	Väestön mielenterveyden edistäminen
2000	Lasten, nuorten ja perheiden terveyden edistäminen
2002	Hoitotyön koulutukseen liittyvät tutkimus- ja kehittämishankkeet
2006	Hoitotyön koulutukseen liittyvät tutkimus- ja kehittämishankkeet
2007	Hoitotyön koulutus ja kliininen hoitotyö
2008	Hoitotyön hallinto ja johtaminen
2009	Hoitotyön koulutukseen liittyvät tutkimus- ja kehittämishankkeet
2011	Kehittämis- ja interventio- sekä vaikuttavuustutkimukset
2012	Hoitotyön koulutukseen liittyvät tutkimus- ja kehittämishankkeet
2013	Kliininen hoitotyö
2014	Hoitotyön koulutukseen liittyvät tutkimus- ja kehittämishankkeet

Myönnetyt apurahat. Myönnettävien apurahojen yhteissumma (ei sisällä Aino Durchman apurahoja tai Venny Snellman tunnustusapurahoja) on vaihdellut vuosittain. Apurahojen kokonaissummaan on vaikuttanut suoraan säätiön taloudellinen tilanne, sillä apurahoja on jaettu osin suhteessa varainhoidon tuottoon. Säätiön varallisuuskehitystä voidaan pitää nousujohteisena ja apurahoja on voitu myöntää vuosittain. Säätiö on arvostanut rahoitettavien tutkimusten ja hankkeiden korkeaa laatua. Useana vuonna toimitasuunnitelmiin on budjetoitu mahdolliseksi jakaa apurahoja enemmän kuin mitä säätiö on hakijoille lopulta voinut myöntää – yhtenä syynä ovat olleet esimerkiksi hakemusten laadulliset heikkoudet. Vuosina 1990–2013 jaetut apurahasummat ovat vaihdelleet 5045 euron (30 000 markan) ja 288 900 euron välillä talous-tilanteesta riippuen. Yksittäiset myönnetyt apurahat ovat vaihdelleet 168 euron (1000 markan) ja 41 000 euron välillä. Sairaanhoitajien koulutussäätiö on myöntänyt vuosien 1990–2013 aikana apurahan yhteensä 362 eri henkilölle. Yhteensä 86 tutkijaa on saanut

useamman kuin yhden apurahan. 11 tutkijaa tai heidän nimissään olevat tutkimusryhmät ovat saaneet apurahoja neljä kertaa tai enemmän. Nykyisin alle 2500 euron apurahat ovat harvinaisempia. Näin apurahan saaneille tutkijoille on voitu mahdollistaa pidempiaikainen keskittyminen tutkimuksen tekemiseen ansiotyöstä vapaana. >

Kuvio 2: Sairaanhoitajien koulutussäätiön myöntämät apurahat vuosina 1990-2014

Apurahat kohteittain eriteltynä vuosina 1990–2013

Vuosi	Hakijat	Tutkimukset tai kehittämishankkeet	Post doctoral tutkimukset	Kirjoittajat	Opintomatkat	Opiskelijat	Myönnetty yhteensä
1990	49	21 000 mk		60 000 mk	29 000 mk	8 000 mk	118 000 mk
1991		4 000 mk		46 000 mk	0 mk	0 mk	50 000 mk
1992	76	41 000 mk		83 000 mk	5 000 mk	0 mk	129 000 mk
1993	32	100 000 mk		0 mk	0 mk	0 mk	100 000 mk
1994	128	60 000 mk		88 000 mk	4 000 mk	0 mk	152 000 mk
1995	74	63 000 mk		48 000 mk	0 mk	0 mk	111 000 mk
1996	78	30 000 mk		0 mk	0 mk	0 mk	30 000 mk
1997	12	48 000 mk		0 mk	0 mk	0 mk	48 000 mk
1998	14	75 000 mk		0 mk	0 mk	0 mk	75 000 mk
1999	17	77 500 mk		0 mk	0 mk	0 mk	77 500 mk
2000	37	259 000 mk		0 mk	0 mk	0 mk	259 000 mk
2001	68	518 000 mk	438 000 mk	0 mk	0 mk	0 mk	1 006 000 mk
2002	57	33 600 €	66 000 €	0 €	0 €	0 €	99 600 €
2003	60	25 000 €	95 000 €	0 €	0 €	0 €	120 000 €
2004	58	23 000 €	95 000 €	0 €	0 €	0 €	118 000 €
2005	64	22 000 €	100 000 €	0 €	0 €	0 €	122 000 €
2006	52	103 000 €	185 900 €	0 €	0 €	0 €	288 900 €
2007	54	80 000 €	135 000 €	0 €	0 €	0 €	215 000 €
2008	36	68 200 €	130 000 €	0 €	0 €	0 €	198 200 €
2009	38	40 850 €	140 000 €	0 €	0 €	0 €	180 850 €
2010	36	82 000 €	115 000 €	0 €	0 €	0 €	197 000 €
2011	35	50 600 €	105 000 €	0 €	0 €	0 €	155 600 €
2012	44	76 000 €	100 000 €	0 €	0 €	0 €	176 000 €
2013	30	60 000 €	120 000 €	0 €	0 €	0 €	180 000 € >

Apurahansaajat vuosina 1990–2013

Kohdelyhenteet, mihin apuraha on tarkoitettu

- L Lisensiaattitutkimus
- V Väitöskirjatutkimus
- PD Post doctoral tutkimus / varttuneet tutkijat
- Ke Kehittämistyö
- MT Muu tutkimus
- M Opintomatka
- N Nauhoite
- K Kirjoittaminen

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Aavarinne Helena	1990	V	3000 mk
Ahlfors Leena	1990	M	1000 mk
Aho Anna-Liisa	2006	V	5000 €
	2012	PD	18 000 €
Ahonen Juha	1999	V/L	6000 mk
Aitamaa Elina	2010	V	2000 €
Ala-Haavisto Raili	1990	K	5000 mk
Alahuhta Maija	2009	V	2000 €
Alarotu Liisa	1990	M	1000 mk
Alho Arja	2007	MT	5000 €
Arola Irma	2001	Ke	50 000 mk
Asikainen Piia	1990	M	1000 mk
Aura Annamari	2011	V	3000 €
Aurela Anneli	1995	K	8000 mk
Auvinen Jaana	2009	V	5000 €
	2011	V	3000 €
Axelin Anna	2005	V	1500 €
	2010	PD	15 000 €
	2011	PD	20 000 €
	2013	PD	17 000 €
Backman Kaisa	1995	V	5000 mk
	1998	V	10 000 mk
	2001	PD	150 000 mk
	2003	PD	10 000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
	2004	PD	12 000 €
Bondas-Salonen Terese	1995	K	5000 mk
Brunou Sinikka	2002	V	1000 €
Coco Kirsi	2010	V	2000 €
Danielsson-Ojala Riitta	2013	V	3000 €
Davidkin Kaj	1990	K	5000 mk
Elo Satu	2006	PD	14 000 €
	2010	PD	5000 €
Elomaa-Krapu Minna	2013	V	3000 €
Eloranta Sini	2007	V	3000 €
Ensio Anneli	1995	K	5000 mk
Eriksson Elina	2002	PD	10 000 €
	2004	PD	4000 €
Eskola Kaarina	1992	K	5000 mk
	1994	K	6000 mk
Fagerholm Nina	2011	V	4000 €
Fagerström Lisbeth	1998	V	5000 mk
	2004	PD	5000 €
	2006	PD	17 000 €
Flinck Aune	2004	V	2700 €
Flinkman Mervi	2004	V	1000 €
	2011	V	3600 €
Frölander-Ulf Marie-Louise	2000	Ke	5000 mk
Furu Sirkka-Liisa	1990	M	1000 mk
Grandell-Niemi Heidi	2002	V	3000 €
	2007	PD	15 000 €
Haapaniemi Hannele	2007	V	3000 €
Haho Annu	2008	PD	5000 €
Hahtela Nina	2011	V	5000 €
	2013	V	7200 €
Halme Sirkka-Liisa	1996	V	10 000 mk
Halonen Sirpa	1990	K	5000 mk
Hankela Sirpa	1994	K	3500 mk
	1994	V	5000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Hannukainen Sanna	2010	V	2000 €
Hannula Leena	2001	V	10 000 mk
Harvakari Marjatta	1990	M	1000 mk
Hausen Henrik	1995	K	5000 mk
Hautala Lea	2004	Ke	2000 €
Hautala-Jylhä Pirjo-Liisa	1999	V	6000 mk
Havanto Aino Maria	1990	M	5000 mk
	1994	K	15 000 mk
Heikkinen Anne	2004	V	1000 €
Heikkinen Eija	2002	V	1500 €
Heikkinen Katja	2005	V	3000 €
	2011	V	1000 €
Heino Tarja	2006	Ke	8000 €
Helin Kaija	2006	V	5000 €
	2008	V	4000 €
Helminen Kristiina	2012	V	4000 €
Hentinen Maija	1992	K	15 000 mk
Henttonen Kai	1992	K	10 000 mk
Hietanen Inkeri	1995	L	5000 mk
Hietaranta Elina	1990	L	3000 mk
Hintsala Arjaterthu	2000	L	8000 mk
Hirvonen Eila	1997	V	12 000 mk
Holopainen Arja	2006	V	5000 €
	2011	Ke	5000 €
Homan-Helenius Päivi	2002	V	1000 €
Honkanen Arto	1999	Ke	2500 mk
Hopia Hanna	2004	V	1300 €
Hottinen Anja	2010	V	5000 €
Huovinen Mirja-Maija	1990	M	1000 mk
Hupli Maija	1990	L	3000 mk
	2002	PD	12 000 €
Hyrkäs Kristiina	1992	L	2000 mk
Hytönen Eeva	1992	K	5000 mk
	1994	K	6000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Hyvönen Senja	2001	V	10 000 mk
Häggman-Laitila Arja	2007	PD	12 000 €
	2008	PD	15 000 €
Hätönen Heli	2005	V	1500 €
	2009	V	2850 €
Iltanen Silja	2010	V	3000 €
Inkilä Jaana	2008	V	6000 €
Isola Arja	2003	PD	10 000 €
	2007	PD	12 000 €
	2009	PD	20 000 €
Janhonen Sirpa	1992	MT	5000 mk
	1994	PD	5000 mk
Jansson Miia	2011	V	5000 €
Jauhiainen Annikki	2001	V	15 000 mk
Johansson Kirsi	2001	V	25 000 mk
	2007	PD	12 000 €
	2008	PD	15 000 €
	2009	PD	15 000 €
	2011	PD	15 000 €
Jokelainen Merja	2010	V	2000 €
Jokiniemi Krista	2009	V	6000 €
Joronen Katja	2006	PD	6900 €
Junttila Anna-Kristiina	2010	PD	15 000 €
	2011	PD	15 000 €
Junttila Kristiina	2001	V	25 000 mk
Juvakka Taru	1999	V/L	6000 mk
	2001	PD	28 000 mk
Juvani Satu	2004	V	1000 €
Jyrkinen Anna	2002	V	1000 €
Kaakinen Pirjo	2010	V	3000 €
Kaila Arja	2003	PD	2000 €
Kaila Päivi	2000	V	17 000 mk
Kaila-Behm Arja	1995	K	8000 mk
Kaivola Ritva	1990	M	1000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Kajander Satu	2010	V	2000 €
Kalam-Salminen Ly	2000	V	17 000 mk
Kangasniemi Mari	2010	PD	5000 €
Kankkunen Päivi	2000	V	17 000 mk
	2003	PD	8000 €
	2007	PD	25 000 €
	2008	PD	15 000 €
Kantanen Anne	2013	V	3000 €
Kantola Pirkko	1991	K	2000 mk
Kariniemi-Örmälä Kristiina	2004	V	1000 €
Karpinen Jaana	1994	K	5000 mk
Karttunen Päivi	1994	K	3500 mk
	1994	L	3000 mk
Kaski Markus	1990	K	2000 mk
Kattainen Päivi	2001	V	10 000 mk
Kemppainen Virpi	2008	V	6000 €
	2010	V	2000 €
Kesänen Jukka	2010	V	10 000 €
	2012	V	4000 €
Kiiltomäki Aliisa	1999	V/L	6000 mk
Kimmola Kristiina	1992	M	2000 mk
Kiviniemi Kirsi	2004	V	2000 €
Kiviniemi Liisa	2006	V	5000 €
Klemola Annukka	1998	L	15 000 mk
Kokko Seija	2001	V	20 000 mk
Kolehmainen Sirkka-Liisa	1994	K	5000 mk
Komulainen Pirkko	1992	K	15 000 mk
Kontio Elina	2008	V	6000 €
Kontio Hilikka	1990	M	1000 mk
Koponen Leena	2001	V	10 000 mk
Koponen Päiviikki	1992	V	7000 mk
Korhonen Anne	1995	V	2000 mk
	2006	Ke	6000 €
Korhonen Taimi	1997	L	14 000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Koskenniemi Jaana	2012	V	10 000 €
Koski Pirjo	1990	K	10 000 mk
Koskiahho Briitta	1990	K	10 000 mk
Koskinen Liisa	1996	V	10 000 mk
	2002	V	3500 €
Kotavuopio Tuija	1994	M	1000 mk
Kouri Pirkko	2003	V	3000 €
Krogerus-Therman Iselin	2000	Ke	15 000 mk
Kuivalainen Leena	2001	V	15 000 mk
Kujala Eeva	1990	M	1000 mk
Kukkola Sirkka	1991	L	2000 mk
Kukkurainen Marja-Leena	2005	V	1500 €
Kuokkanen Liisa	2002	V	1500 €
Kuusisto Ritva	1992	K	10 000 mk
Kvist Tarja	2005	PD	12 000 €
	2010	PD	5000 €
Kyngäs Helvi	2002	PD	23 000 €
	2003	PD	20 000 €
	2004	PD	12 000 €
	2005	PD	13 000 €
	2009	PD	10 000 €
Kyyrönen Kaarina	1990	K	2000 mk
Kääriäinen Maria	2004	V	1000 €
	2007	PD	10 000 €
	2009	PD	15 000 €
Laaksonen Ritva	1992	V	5000 mk
Laanterä Sari	2010	V	2000 €
Lahti Mari	2010	V	2000 €
Lahtinen Mari	2006	V	2000 €
Laine Päivi	2006	V	5000 €
Laitakari Jukka	1990	K	10 000 mk
Laitinen Heleena	2007	V	2000 €
Lakanmaa Riitta-Liisa	2013	PD	15 000 €
Lampinen Reeta	2008	V	3000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Lankinen Iira	2006	V	5000 €
Lappalainen Tarja	1995	K	8000 mk
Larkio Marja	1994	K	2000 mk
Latvala Eila	1994	L	3000 mk
Lehtimäki Raija	1991	K	2000 mk
Lehto Paula	2000	V	17 000 mk
Leinonen Kirsi	2007	V	4000 €
Leinonen Tuija	1995	K	5000 mk
	2001	V	10 000 mk
Lepistö Mervi	1998	V	20 000 mk
Lepola Irja	1999	V	8000 mk
Liimatainen Leena	1995	K	5000 mk
Lindholm Lisbet	1994	L	3000 mk
	2001	PD	30 000 mk
	2003	PD	5000 €
Lindholm Tiina	2001	V	10 000 mk
Lipponen Kaija	2008	V	6000 €
Lirkki Anne	1994	M	1000 mk
Liukkonen Arja	1994	PD	5000 mk
Lukana Anne	2011	V	4000 €
Lukkarinen Hannele	2001	PD	100 000mk
	2004	PD	12 000 €
	2005	PD	8000 €
	2007	PD	12 000 €
	2009	PD	15 000 €
Lundgren-Laine Heljä	2010	V	3000 €
Luojus Katja	2006	V	4000 €
Luotolinn-Lybeck Helena	2002	V	1500 €
Luukka Katri	1994	V	5000 mk
Lång Arja	1994	M	1000 mk
Löfman Päivi	2002	V	1000 €
Maijala Hanna	1991	K	3000 mk
	1999	V	10 000 mk
Majasaari Hilikka	2003	V	2000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Manninen Anja	1990	K	2000 mk
Manninen-Kauppinen Eija	1994	K	2000 mk
Marjamäki Märta	1999	V	6000 mk
	2003	V	2000 €
Martikainen Tyyne	1990	L	3000 mk
Matero Leena	2010	V	2000 €
	2012	V	4000 €
Mattila Eija	1999	V	10 000 mk
Mattila Elina	2008	V	5000 €
Melender Hanna-Leena	2001	V	3000 mk
	2003	PD	10 000 €
	2004	PD	8000 €
Meretoja Riitta	2001	V	15 000 mk
	2011	PD	20 000 €
Meriläinen Marja	2006	V	4000 €
Meriläinen Merja	2009	V	5000 €
Meriläinen Pirkko	1992	K	15 000 mk
Moilanen Anna	1990	M	1000 mk
Montin Liisa	2005	V	1500 €
Munnukka Terttu	1994	PD	5000 mk
Muurinen Seija	2001	V	25 000 mk
Mäenpää Outi	1990	K	2000 mk
Mäenpää Tiina	2005	V	1500 €
Mäkeläinen Paula	2012	PD	18 000 €
Mäkinen Erkki	1991	K	6000 mk
Mäkipää Pekka	1991	K	2000 mk
Mäntynen Raija	2003	V	2000 €
Määttä Maija	2010	V	5000 €
Narinen Arja	1998	Ke	10 000 mk
Naukkari Eeva-Liisa	2006	V	1000 €
Nenonen Heljä	2002	Ke	3000 €
Niinistö Lea	1994	K	5000 mk
Nikkola Riitta	2007	V	2000 €
Nikkonen Merja	1990	V	3000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Nikula Anne	2006	V	4000 €
	2010	V	2000 €
Nikula Seija	2001	Ke	40 000 mk
Nivala Veijo	1990	K	5000 mk
Nores Tuula	1994	K	15 000 mk
Numminen Olivia	2001	V	10 000 mk
	2013	PD	18 000 €
Nurmi Regina	1996	V	10 000 mk
Nuutinen Hanna-Leena	2002	V	1000 €
Nykänen Kaisa	2007	V	2000 €
Oikarinen Anne	2010	V	2000 €
Oikarinen Arja	2006	V	5000 €
Oinonen Tarja	1995	K	5000 mk
Olli Johanna	2008	V	6000 €
	2010	V	10 000 €
	2012	V	6000 €
Oranta Olli	2004	V	1000 €
	2008	V	5200 €
Paakkonen Heikki	2004	V	1000 €
	2008	V	5200 €
	2007	V	7000 €
Paasivaara Leena	2001	V	10 000 mk
	2004	PD	4000 €
Paavilainen Eija-Marja	1995	K	5000 mk
	2011	PD	20 000 €
Pakarinen Heli	2010	V	2000 €
	2012	V	2000 €
Palkeinen Hanna	2003	V	2000 €
Palmgren Heikki	1992	K	1000 mk
	1994	K	1000 mk
Palonen Mira	2012	V	2000 €
Partanen Pirjo	2001	V	15 000 mk
	2003	PD	10 000 €
	2005	PD	9000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Pelander Tiina	2000	V	17 000 mk
Pelkonen Marjaana	2002	Ke	1000 €
Peltomäki Eila	1992	MT	5000 mk
Peltomäki Pirjo	2011	V	5000 €
Peltonen Eija	2004	V	1000 €
	2006	V	5000 €
Peltonen Leena	1999	V/L	6000 mk
Pelttari Paula	1994	L	3000 mk
Perälä Marja-Leena	2005	PD	10 000 €
Pesonen Arja	1999	V/L	6000 mk
Pesonen Hanna-Mari	2002	V	1000 €
Pessinen Eija	2007	Ke	6000 €
Pietilä Anna-Majja	2010	PD	10 000 €
Pirkanmaan th-oppil. psyk. sair.hoid. opiskelijat	1990	M	2000 mk
Pitkäaho Taina	2013	PD	10 000 €
Poikavirta Kristiina	1994	L	3000 mk
Pohjanvirta-Hietanen Anja	1990	K	2000 mk
Pudas-Tähkä Sanna-Mari	2007	V	3000 €
	2013	V	3000 €
Puotiniemi Tiina	2000	V	17 000 mk
Pyökkö Anita	2001	V	1500 €
	2005	PD	12 000 €
Pölkki Tarja	2005	PD	12 000 €
	2009	PD	15 000 €
Pöytäniemi Kirsti	1991	K	3000 mk
Raappana Seija	2001	V	15 000 mk
Rankinen Sirkku	2007	V	4000 €
Ranta Jouko	2007	V	4500 €
Ranta-aho Katja	1995	K	5000 mk
Rantala Majja	2012	V	8000 €
Rasmus Mirja ja työryhmä	1999	Ke	2500 mk
Rask Katja	2000	V	17 000 mk
Raussi Eija	1992	K	5000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Rautioaho Eila	1991	K	2000 mk
Ravelin Teija	2006	V	2500 €
Repo Jaana	1995	K	3000 mk
Rintala Tuula-Maria	2012	V	2000 €
Rissanen Lea	1995	L	5000 mk
Ritänen Liisa	1995	K	5000 mk
Ritmala-Castren Marita	2010	V	10 000 €
	2013	V	9500 €
Rosqvist Eerika	2001	V	25 000 mk
Routasalo Pirkko	1995	K	5000 mk
	2002	PD	14 000 €
	2004	PD	8000 €
Ruotsalainen Anu	2002	V	1000 €
Ruotsalainen Heidi	2010	V	2000 €
Ryhänen Anne	2010	V	2000 €
	2013	PD	30 000 €
Ryhänen Arja	2001	V	25 000 mk
Räisänen Anne	1990	V	3000 mk
Räisänen Anu	2002	PD	7000 €
Räisänen Sari	2008	V	3000 €
	2013	PD	15 000 €
Räsänen Päivi	2006	V	6000 €
Saaranen Terhi	2009	PD	15 000 €
	2010	PD	15 000 €
	2011	PD	10 000 €
Saarikoski Mikko	2006	PD	10 000 €
	2007	PD	10 000 €
	2008	PD	10 000 €
Saarnio Reetta	2007	V	6000 €
	2010	PD	5000 €
Sainio Carita	2001	V	10 000 mk
Salanterä Sanna	2001	Ke	50 000 mk
	2004	PD	10 000 €
	2005	PD	12 000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
	2006	PD	17 000 €
	2008	PD	5000 €
	2008	PD	15 000 €
Salervo Pirjo	1991	K	2000 mk
Salin Sirpa	2003	V	1000 €
	2005	V	3000 €
Salmela Susanne	2008	V	6000 €
Salmi Leena	2004	PD	8000 €
	2006	PD	45 000 €
	2008	PD	10 000 €
	2009	PD	15 000 €
Salo Outi	1991	K	6000 mk
Salo Sirpa	1990	M	5000 mk
	1994	K	10 000 mk
Salonen Anne Helena	2006	V	5000 €
Sandvik Ann-Helen	2011	PD	15 000 €
Sankelo Merja	2010	PD	10 000 €
Sarajärvi Anneli	2001	V	15 000 mk
Saranto Kaija	1995	K	8000 mk
	2007	PD	12 000 €
	2008	PD	20 000 €
Sarekoski Irma	1992	M	1000 mk
Sarvimäki Anneli	1991	K	5000 mk
	1993	MT	100 000 mk
Saunders Hannele	2012	V	2500 €
Seppänen Jukka	2011	V	4000 €
Siekinen Mervi	2012	V	4000 €
Silen-Lipponen Marja	2001	V	10 000 mk
Simola Riitta	1992	M	2000 mk
	1994	V	5000 mk
Simolin Anne	1994	M	1000 mk
Sipilä Marianne	2000	Ke	5000 mk
Siren Elina	1999	Ke	2500 mk
Sirola Kirsi	1997	V	10 000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Sivonen Kerstin	1991	K	2000 mk
Skarp Eija	2004	V	2000 €
Snyder Russell	1995	N	3000 mk
Sora Tuula	1994	K	2000 mk
Sormunen Marjorita	2013	PD	15 000 €
Sorvali Marjatta	1990	M	1000 mk
Stenbock-Hult Bettina	1991	K	5000 mk
Stolt Minna	2012	PD	18 000 €
Suhonen Marjo	2009	PD	5000 €
	2010	PD	10 000 €
Suhonen Riitta	2002	V	1500 €
	2003	PD	20 000 €
	2006	PD	10 000 €
	2007	PD	10 000 €
	2010	PD	5000 €
	2011	PD	5000 €
Suikkala Arja	2002	V	3800 €
	2006	V	5000 €
Sulosaari Virpi	2009	V	15 000 €
Suominen Tarja	1997	H	12 000 mk
	2006	PD	25 000 €
	2009	PD	15 000 €
	2010	PD	15 000 €
Susilahti Helena	2001	V	10 000 mk
Suua Pirkko	2005	V	1500 €
	2007	V	2000 €
Suvivuo Pia	2006	V	4500 €
Taavela Raija	1995	L	5000 mk
Taival Alli	1991	V	2000 mk
Tallberg Marianne	1991	K	2000 mk
Talman Kirsi	2012	V	3000 €
Talsi Margetta	1991	K	2000 mk
Tammentie Tarja	2000	V	17 000 mk
Tammisto Marja	1994	K	2000 mk

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Taskinen Helena	1994	V	10 000 mk
Taulu Anne Marika	2007	V	7000 €
Tengvall Erja	2009	V	5000 €
Tiippana Arja	2003	V	2000 €
	2010	V	2000 €
Timlin Ulla	2008	V	6000 €
Toivanen Suvi	2012	V	3500 €
Toode Kristi	2007	V	6000 €
Tornberg Helena	1995	K	10 000 mk
Tossavainen Kerttu	2000	Ke	15 000 mk
Trus Marija	2011	V	4000 €
Tuomi Reija	1992	V	5000 mk
Tuomi Sirpa	2005	V	1500 €
Tupala Minna	2003	V	2000 €
Turjamaa Riitta	2010	V	3000 €
	2012	V	4000 €
Turtiainen Tarja	2013	V	5300 €
Turunen Hannele	2005	PD	12 000 €
	2006	PD	41 000 €
Turunen Kari	1991	K	2 000 mk
Törölä Riitta	1990	M	3000 mk
Uski Asta	2002	V	3800 €
Vaajoki Anne	2007	V	3500 €
Vaartio-Rajalin Heli	2004	V	2000 €
	2006	V	5000 €
	2011	PD	10 000 €
	2012	PD	15 000 €
Valkeapää Kirsi	2012	PD	10 000 €
Valopaasi Mirjam	1992	K	2000 mk
	1995	K	6000 mk
Varisto Hannele	1994	K	3000 mk
Varjus Sirkka-Liisa	2002	V	1000 €
Vehviläinen-Julkunen Katri	2001	PD	80 000 mk
	2008	PD	20 000 €

Nimi	Vuosi	Kohde	Apuraha
Vesterinen Soili	2005	V	3000 €
Vierula Saara	1994	K	2000 mk
Viinikainen Sari	2011	V	4000 €
	2013	V	6000 €
Viitakoski Kaija	1998	V	15 000 mk
Vilja Raija	2003	V	2000 €
Virolainen Ritva	1992	L	2000 mk
Virta-Helenius Maarit	2007	V	2000 €
Virtanen Heli	2008	V	6000 €
Voutilainen Päivi	1992	V	5000 mk
Vuokila-Oikkonen Päivi	2001	V	10 000 mk
	2007	Ke	10 000 €
Vuorenhimo Jaana	1992	V	5000 mk
Välimäki Anneli	1990	M	3000 mk
Välimäki Maritta	1994	V	5000 mk
	2004	PD	12 000 €
Välimäki Tarja	2004	V	1000 €
	2012	PD	21 000 €
Vänttinen Tuija	1995	L	5000 mk
	2000	V	15 000 mk
Wiens Varpu	2013	V	10 000 €
Ylinen Eeva-Riitta	2007	V	3000 €
Yli-Uotila Tiina	2012	V	2000 €
Ylönen Minna	2013	V	10 000 €
Ästedt-Kurki Päivi	1990	V	3000 mk
	2001	PD	50 000 mk
	2006	Ke	6000 €
Ääri Riitta-Liisa	2005	V	1500 €

Apurahojen merkitys

Säätiön myöntämät apurahat ovat edistäneet merkittävästi useiden tutkijoiden ja tutkimusryhmien tutkimushankkeita. Seuraavaksi 26 apurahan saajaa kertovat, mitä heille myönnettyt apurahat ovat merkinneet.

Apurahojen merkitys. Apurahat ovat olleet varsin merkityksellisiä apurahansaajille. Katsauksen kirjoittaja lähetti neljällekymmenelle vuosina 1990–2013 apurahan tai apurahoja saaneelle henkilölle sähköpostipyynnön kirjoittaa kommenttipuheenvuoro saadun apurahan merkityksestä ja käytöstä. 26 apurahansaajaa vastasi lähettämällä kommenttipuheenvuoronsa määräaikaan mennessä. Puheenvuorot kuvaavat erinomaisesti säätiön jakamien apurahojen positiivista ja kannustavaa merkitystä ollen osalle ratkaisevassa asemassa tutkimuksen etenemisen ja urakehityksen kannalta. Suuremmilla apurahoilla on ollut mahdollista toteuttaa laajoja ja pitkäkestoisia hankkeita, jotka ovat edistäneet ja kehittäneet sekä kansallista että kansainvälistä hoitotiedettä, hoitotyötä, hoitotyön koulutusta ja -tutkimusta. •

”Suuremmilla apurahoilla on ollut mahdollista toteuttaa laajoja ja pitkäkestoisia hankkeita.”

APURAHAN SAAJA

Anna Liisa Aho

TtT, dosentti, yliopisto-opettaja
Tampereen yliopisto, terveystieteiden yksikkö

APURAHA

Vuonna 2006 myönnetty 5000 € (väitöskirja) ja
vuonna 2012 myönnetty 18 000 € (post doc)

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus:

Isän suru lapsen kuoleman jälkeen –
tuki-interventio ja sen arviointi

Post doc-tutkimus:

Vanhempien parisuhde ja perheen
toiminta lapsen kuoleman jälkeen

Väitöskirjatutkimukseen osoitetulla apurahalla toteutettiin tuki-interventio lapsen kuoleman kokeneille isille (myös äideille) terveydenhuoltohenkilöstön ja vertaistukijoiden (KÄPY- Lapsikuolemaperheet ry) yhteistyönä. Apurahan turvin tutkija koulutti lapsen kuolemaa kohtaavan terveydenhuoltohenkilöstön tuki-interventio toteuttamiseen ja siten vanhempien tukemiseen lapsen kuoleman jälkeen. Tuki-interventio sisälsi emotionaalisen, tiedollisen ja konkreettisen tuen antamisen isille lapsen kuoleman jälkeen. Tuki-interventiossa terveydenhuoltohenkilöstö järjesti sairaalasta jälkeisen yhteydenoton isiin tapaamisena tai puhelimitse. Vertaistukijat eli saman kokeneet vanhemmat ottivat isiin yhteyttä puhelimitse noin seitsemän päivää lapsen kuoleman jälkeen ja jatkoivat isien tukemista heidän tarpeiden mukaan. Apurahasta kustannettiin vertaistukijoille tuki-interventiosta aiheutuneita kulukorvauksia (matka- ja puhelinkulut). Tutkimus on luettavissa osoitteessa: <http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/66656/978-951-44-8221-2.pdf?sequence=1>.

Post doc-tutkimushankkeessa on kuvattu vanhempien parisuhdetta ja perheen toimintaa lapsen kuoleman jälkeen. Tutkimusaineistoa on kerätty eri tavoin lapsen kuoleman kokeneilta vanhemmilta (mm. kohtukuolema, ennenaikaisuus, sairaus, onnettomuus, itsemurha, henkirikos). Tutkimuspyyntö esitettiin surujärjestöjen verkkosivuilla ja jäsenpostituslistalla sekä sellaisilla suljetuilla internetin keskustelupalstoilla, joissa surevat vanhemmat olivat kirjautuneena. Tutkimusaineisto kerättiin elektronisella (e)-lomakkeella,

joka sisälsi vanhempiin, heidän parisuhteeseensa ja kuolleeseen lapseen liittyviä strukturoituja taustamuuttujakysymyksiä sekä kysymyksiä vanhempien parisuhteesta ja perheen toiminnasta lapsen kuoleman jälkeen. Tutkimukseen osallistuneita vanhempia on tällä hetkellä yli 600. Tutkimusaineistoa on analysoitu induktiivisella sisällön analyysillä ja tilastollisilla menetelmillä. Tutkimushankkeessa on aineiston keruu toteutettu ja tutkimustuloksista on kirjoitettu useita tieteellisiä artikkeleita, joista osa on hyväksytty julkaisutavaksi kansainvälisiin ja kansallisiin tieteellisiin lehtiin sekä osa on julkaisuprosessissa. Tutkimustuloksia on esitetty myös useissa kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa.

Tuloksissa kuvataan vanhempien parisuhdetta ja siihen yhteydessä olevia tekijöitä sekä parisuhteeseen tulleita kielteisiä ja myönteisiä muutoksia lapsen kuoleman jälkeen. Lisäksi tuloksissa kuvataan perheen toimintaa ja siihen yhteydessä olevia tekijöitä sekä perheen toimintaan tulleita kielteisiä ja myönteisiä muutoksia lapsen kuoleman jälkeen. Hankkeessa käsikirjoituksia valmistellaan myös vanhempien saamasta ja tarvitsemasta tuesta parisuhteeseen ja perheen toimintaan lapsen kuoleman jälkeen. Apuraha on mahdollistanut hankkeessa aineistokeruun suunnittelun, toteuttamisen, aineiston analysoinnin ja tutkimustulosten kirjoittamisen. Lisäksi apuraha on käytetty julkaisujen kielen tarkistukseen ja tutkimustulosten esittämiseen kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa.

TtT, dosentti Anna Liisa Aho haluaa osoittaa lämpimät kiitokset Sairaanhoitajien koulutussäätiölle saamistaan apurahoista. Ensimmäinen apuraha mahdollisti väitöskirja-tutkimuksen toteuttamisen ja siten lapsen kuoleman kokeneiden vanhempien tukemisen. Post doc-tutkimukseen saatu apuraha on mahdollistanut myös laajan tutkimushankeen vanhempien parisuhteesta ja perheen toiminnasta lapsen kuoleman jälkeen, jota ei aikaisemmin Suomessa ole tutkittu ja kansainvälisesti aihealueesta on erittäin vähän tietoa.”

APURAHAN SAAJA

Maija Alahuhta

TtT, lehtori, Oulun ammattikorkeakoulu

APURAHA

Vuonna 2009 myönnetty 2000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Tyypin 2 diabeteksen riskiryhmään kuuluvien henkilöiden painonhallinnan ja elintapamuutoksen tunnuspiirteitä

Apuraha myönnettiin väitöskirjatyön yhteenvedon kirjoittamista varten. Väitöskirjani nimi on: Tyypin 2 diabeteksen riskiryhmään kuuluvien henkilöiden painonhallinnan ja elintapamuutoksen tunnuspiirteitä. Apuraha mahdollisti n. kuukauden virkavapaan työstäni väitöskirjatyöni yhteenvedon kirjoittamiseen. Sairaanhoitajien koulutussäätiön apurahan

saamisella oli erityinen merkitys siksi, koska se osoitti oman ammattialan kiinnostuksen ja tuen tutkimuksen tekemiseen yleensä sekä myös omaan tutkimusaiheeseen.

Väitöskirjani on luettavissa: <http://herkules oulu.fi/isbn9789514263552/isbn9789514263552.pdf>

APURAHAN SAAJA

Anna Axelin

TtT, dosentti, yliopistotutkija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2005 myönnetty 1500 €¹, vuonna 2010 myönnetty 15 000 €², vuonna 2011 myönnetty 20 000 €² ja vuonna 2013 myönnetty 17 000 €³.

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Parents as pain killers in the pain management of preterm infants¹.

Post doc-tutkimukset

Parental involvement in the pain care of preterm infants² ja Closeness and empowered parenthood in neonatal intensive care³

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on luottanut minuun ja tutkimukseeni systemaattisesti väitöskirjatyön tekemisestä, ulkomailla toteuttamaani post doc vaiheen kautta aina oman tutkimusryhmän perustamiseen. Rahoituksen turvin olen hankkinut itselleni pätevyyden toimia metodisesti korkeatasoisen, kansainvälisen tutkimuksen tekijänä ja ohjaajana. Samalla olen vakiinnuttanut paikkani vastasyntyneiden teho-osaston perhelähtöisen hoidon tutkijana.

Väitöskirjassani kehitettiin ja testattiin uusi perhelähtöinen kivunlievitysmenetelmä vanhempien käsikapalo. Käsikapalo on otettu käyttöön laajasti Suomen vastasyntyneiden teho-osastoilla ja itse olen osallistunut sen käyttöönottoon mm. Ruotsissa, Norjassa, Sveitsissä, Yhdysvalloissa ja Kanadassa. Innovaation myötä sain tilaisuuden tehdä post doc tutkimusta University of California, San Franciscossa. Tuona aikana perehdyin syvällisemmin laadullisen tutkimuksen tekemiseen ja kartoitin niitä hoitokulttuurin tekijöitä, jotka tukevat tai estävät

vanhempien osallistumista vauvansa kivun hoitoon. Hoitokulttuurin ymmärtäminen on keskeistä hoitotyön interventioiden onnistuneessa käyttöönotossa ja parhaillaan kehitämme SHKS:n apurahan turvin älylaitteilla toimivaa sovellusta, joka auttaa keräämään vaivattomasti asiakaslähtöistä tietoa tehohoitokontekstista. Nyt käynnissä olevassa, kansallisessa tutkimuksessa sovellus tukee intervention käyttöönottoa ja vaikuttavuuden arviointia. Euroopan tasolla olemme kartoittaneet sen avulla mm. vanhemman ja vauvan välistä läheisyyttä sairaalassa.

Väitöskirjani on luettavissa osoitteessa: <https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/63939/AnnalesD916.pdf?sequence=1> ja viimeksi saamani post doc-apurahan turvin olen toiminut osana kansainvälistä tutkimusryhmää, jonka koordinaattorina nyt myös toimin. Separation and Closeness Experiences in the Neonatal Environment (SCENE) tutkimusryhmään voitte tutustua verkossa: <http://www.utu.fi/en/sites/scene/Pages/home.aspx>

Tutkijanuran alkutaipaleella saamani avun turvin pystyn tulevat kolmekymmentä vuotta tekemään hoitotieteen tutkimusta ja ohjaamaan kymmeniä opiskelijoita. Haluan osoittaa lämpimät kiitokseni ja onnitella säätiötä, joka on tehnyt merkittävää työtä hoitotieteen ja hoitotyön eteen jo 70 vuoden ajan!"

APURAHAN SAAJA

Satu Elo

TtT, dosentti, yliopistonlehtori, Oulun yliopisto, terveystieteiden laitos

APURAHA

Vuonna 2006 myönnetty 6000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus

Kotona asuvien ikääntyneiden hyvinvointia tukeva ympäristö

Sairaanhoitajien koulutussäätiöltä saamani apuraha mahdollisti jatkotutkimuksen aloittamisen heti väitöstilaisuuteni jälkeen. Sen turvin suunnittelin ja toteutin laajemman kyselytutkimuksen, jossa jatkotestasin väitöskirjassani laatimaa teoriaa pohjoissuomalaisten kotona asuvien ikääntyneiden hyvinvointia tukevasta fyysisestä, sosiaalisesta ja symbolisesta ympäristöstä. Tämän vaiheen jälkeen sain entistä kattavampaa tietoa eri puolilla Suomea ja eri-ikäisten ikääntyneiden ympäristöön liittyvästä hyvinvoinnista. Ilman apurahaan vastaavaan

otantaan perustuvan kyselyn toteuttaminen olisi ollut mahdotonta. Kyseisellä vaiheella on ollut erittäin merkityksellinen rooli tutkimushankkeessani. Yksi kyseistä aineistoa hyödyntänyt teorian kehittämiseen liittyvä julkaisu löytyy osoitteesta: <http://www.hindawi.com/journals/tswj/2013/945635/> Elo S, Kääriäinen M, Isola A, Kyngäs H. 2013. Developing and testing a middle-range theory of the well-being supportive physical environment of home-dwelling elderly. The Scientific World Journal vol. 2013, Article ID 945635, doi:10.1155/2013/945635

APURAHAN SAAJA

Minna Elomaa-Krapu

TtM, TtT-opiskelija, Tampereen yliopisto, terveystieteiden yksikkö, hoitotiede & hoitotyön lehtori, Metropolia Ammattikorkeakoulu Helsinki

APURAHA

Vuonna 2013 myönnetty 3000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Hoitamisen halusta ja velvollisuuden tunnosta

Lääkintälottien kokemukset koulutuksesta ja hoitotyöstä Suomen sodissa vuosina 1939–1945

Minulle myönnettiin apuraha väitöskirjatutkimukseeni, jonka aihe on Hoitamisen halusta ja velvollisuuden tunnosta. Lääkintälottien kokemukset koulutuksesta ja hoitotyöstä Suomen sodissa vuosina 1939–1945. Apurahan saaminen mahdollisti, että pystyin tekemään tutkimustani päätoimisesti noin 2,5 kuukauden ajan. Tämä oli merkityksellistä väitöskirjani loppuun saattamisessa, sillä väitöskirjani esitarkastusprosessi on nyt ajankohtainen.

Koen, että apurahan saaminen oli myös kunnianosoitus hoitotyön historian tutkimusta kohtaan. Tulevaisuuteen suuntaava hoitotieteellinen tutkimus tarvitsee rinnalleen myös historian tutkimusta, jotta emme unohda juuriamme. On hyvä tietää ja tunnistaa niitä tekijöitä, jotka ovat vaikuttaneet hoitotyön ja hoitotyöntekijöiden kehittymiseen. Hoitotyön kehityksen kulku määrittää myös tämän päivän hoitotyötä ja hoitotieteellistä tutkimusta.

APURAHAN SAAJA

Aune Flinck

TtT, dosentti (perhehoitotiede), Tampereen yliopisto, terveystieteiden yksikkö & kehittämispäällikkö, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos

APURAHA

Vuonna 2004 myönnetty 2700 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Parisuhdeväkivalta naisen ja miehen kokemana

Rikottu lemменmarja

Apuraha myönnettiin väitöskirjani valmistamiseen. Apuraha mahdollisti yhdessä muiden apurahojen kanssa sen, että pystyin kokopäivätoimisesti paneutumaan fenomenologiseen tutkimusmenetelmään perehtymisen ja aineiston analyysin

aloittamisen. Tutkimustyön tekeminen kokopäiväisesti mahdollisti sen, että työ valmistui vuonna 2006. Väitöskirjatutkimukseni on luettavissa sähköisenä julkaisuna osoitteessa: <http://tampub.uta.fi/handle/10024/67636>

APURAHAN SAAJA

Kaija Helin

TtT, post doc tutkija Åbo Akademi, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2006 myönnetty 5000 € ja vuonna 2008 myönnetty 4000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Den vårdande och helande bilden: möten med bildkonst i vårdandets värld

Apurahat olivat ratkaisevassa merkityksessä väitöskirjatutkimuksen eteenpäin viemiseksi. Olen todella kiitollinen Sairaanhoitajien koulutussäätiölle apurahoista. Ilman niitä väitöskirja ei ehkä

olisi valmistunut iankaan. Väitöskirjatutkimukseni on luettavissa sähköisenä julkaisuna osoitteessa: <http://www.doria.fi/handle/10024/67483>

APURAHAN SAAJA

Hanna Hopia

TtT, yliopettaja

APURAHA

Vuonna 2004 myönnetty 1300 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Somaattisesti pitkäaikaissairaan lapsen perheen terveyden edistäminen – toimintatutkimus lasten osastolla

Sairaanhoitajien koulutussäätiön myöntämän apurahan turvin pystyin ottamaan toimivapaata töistä. Väitöskirjani löytyy osoitteesta: <https://tampub.uta.fi/handle/10024/67606>

APURAHAN SAAJA

Annikki Jauhiainen

TtT, yliopettaja, Savonia-ammattikorkeakoulu

APURAHA

Vuonna 2001 myönnetty 15 000 mk

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Tieto- ja viestintäteknikka tulevaisuuden hoitotyössä – Asiantuntijaryhmän näkemys hoitotyön skenaarioista ja kvalifikaatioista vuonna 2010

Tein väitöstudiumukseni Delphi-menetelmällä kooten aineiston kolmella kyselykierroksella. Uusi kysely perustui aina edellisen kierroksen tuloksille. Tämä edellytti aineiston nopeaa analysointia ja uuden kyselyn suunnittelua ja toteuttamista. Apuraha mahdollisti minulle muutaman kuukauden tutkimusvapaan ja siten keskittymisen tutkimuksen tekoon täysipäiväisesti. Kokosin aineistot vuosina 2001 ja 2002. Väitöskirja valmistui vuonna 2004. Kiitän Sairaanhoitajien

koulutussäätiötä saamastani apurahasta. Apurahalla oli suuri merkitys minulle niin työn etenemisen kuin työn arvostuksenkin kannalta. Apuraha vahvisti aiheeni tieto- ja viestintäteknikka tulevaisuuden hoitotyössä merkitystä. Väitöskirjani tulokset ovat edelleen ajankohtaisia, kun sähköisiä terveyspalveluja ollaan kehittämässä ja ottamassa käyttöön entistä laajemmin. Linkki väitöskirjaan: http://epublications.uef.fi/pub/urn_isbn_951-781-952-8/urn_isbn_951-781-952-8.pdf

APURAHAN SAAJA

Katja Joronen

TtT, dosentti, yliopiston lehtori, Tampereen yliopisto, terveystieteiden yksikkö

APURAHA

Vuonna 2006 myönnetty 6900 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus:

Kouluterveys- ja opetustoimen yhteistyönä toteutettavan kokemuksellisen intervention vaikuttavuus

Apuraha mahdollisti osaltaan 3 kuukauden tutkijavierailun University of California San Franciscossa, jossa muun muassa kirjoitin katsausartikkelin tieteelliseen lehteen yhteistyössä yliopiston professori Sally Rankinin kanssa. Katsaus tarkasteli koulussa toteutettavien draamaohjelmien vaikuttavuutta lasten ja nuorten terveyden edistämisessä aikaisempien tutkimusten

perusteella. Suunnittelin myös tuona aikana koulutusinterventiota, joka toteutettiin lukuvuonna 2008–2009. Tekemäni katsaus on nähtävissä: Joronen K., Rankin S. & Åstedt-Kurki P. 2008. School-based drama interventions in health promotion for children and adolescents: a systematic review. *Journal of Advanced Nursing* 53, 116–131.

APURAHAN SAAJA

Satu Kajander-Unkuri

TtM, tohtoriopiskelija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos & hoitotyön lehtori, Savonia ammattikorkeakoulu

APURAHA

Vuonna 2010 myönnetty 2000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Valmistumassa olevien sairaanhoitajaopiskelijoiden ammatillinen pätevyys

Apuraha mahdollisti palkattoman virkavapauden syksyllä 2011, jonka aikana keräsin aineistoa valmistumassa olevien sairaanhoitajaopiskelijoiden ohjaajilta sekä kirjoitin ensimmäistä osajulkaisuani: Kajander-Unkuri S, Salminen L, Saarikoski M, Suhonen R & Leino-Kilpi H. 2013. Competence areas of nursing students in Europe. *Nurse Education Today* 33(6),

625–632. Apuraha oli ensimmäinen, jonka sain väitöskirjatutkimukseeni ja muistan, kuinka hyvälle sen saaminen tuntui: minun aiheeni pidettiin tärkeänä rahoittaa. Kiitän Sairaanhoitajien koulutussäätiötä vielä kerran minulle myönnetystä apurahasta: väitöskirjani on parhaillaan esitarkastusprosessissa.

APURAHAN SAAJA

Mari Kangasniemi

TtT, dosentti, yliopistonlehtori, Itä-Suomen yliopisto, terveystieteiden tiedekunta, hoitotieteen laitos.

APURAHA

Vuonna 2010 myönnetty 5000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus

Sairaanhoitajan oikeudet: etiikan näkökulma ammatin oikeuksiin

Myönnetty apuraha mahdollisti tutkimushankkeen etenemisen. Hankkeen tarkoituksena on ollut tutkia sairaanhoitajien oikeuksia ja niiden toteutumista osana ammattietiikkaa. Ammattietiikan tavoin, sairaanhoitajien oikeudet ovat perusteltuja hyvän ja korkeatasoisen hoidon saavuttamiseksi. Koska aikaisempaa tutkimustietoa aiheesta on ollut varsin vähän, apurahan avulla on voitu kerätä haastatteluaineistoa sairaanhoitajilta sekä Suomessa että

Italiassa. Saadut tulokset on raportoitu tieteellisissä ja ammatillisissa artikkeleissa ja opinnäytetöissä. Tutkimushanke on jatkunut laajemmilla aineistonkeruilla. Hankkeen tavoitteena on tuottaa kansainvälistä ja ajankohtaista tietoa sairaanhoitajien työskentelyn tueksi ja potilaiden saaman hoidon parantamiseksi. Vuonna 2014 julkaistu tutkimusartikkeli on luetavissa osoitteessa <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/scs.12064/pdf>

APURAHAN SAAJA

Jukka Kesänen

TtM, tohtoriopiskelija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos & lehtori Metropolia ammattikorkeakoulu Helsinki

APURAHA

Vuonna 2010 myönnetty 10 000 € ja vuonna 2012 myönnetty 4000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Tietotesti voimavaraistumista tukevan potilasohjauksen menetelmänä - selkäleikkauspotilaan näkökulma

Apuraha mahdollisti työoloman väitöskirjatutkimuksen toteuttamiseen. Apurahan avulla sain keskittyä tutkimukseen täysipäiväisesti. Ensimmäisen apurahan aikana tein systemaattista kirjallisuuskatsausta, sain tutkimussuunnitelman valmiiksi,

kehitin ja testasin tietotestin. Toisen apurahan turvin saatoinkin keskittyä tiedonkeruuseen. Apuraha oli erittäin hyödyllinen väitöskirjatutkimuksen alkuvaiheessa, sillä näin sain tutkimuksen hyvin käyntiin.

APURAHAN SAAJA

Jaana Koskenniemi

TtM, Tohtoriopiskelija, Projektitutkija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2012 myönnetty 10 000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus:

Ikääntyneen potilaan kunnioittava kohtelu

Apuraha mahdollisti puolen vuoden yhtäjaksoisen työskentelyn, jonka aikana tein kattavan haun aiheesta käsittelevään aikaisempaan tutkimukseen sekä viimeistelin toisen kansainvälisen artikkelini. On hienoa, että meillä sairaanhoitajilla on oma koulutussäätiö, joka tukee tieteellistä tutkimustyötä hoitotyön kehittämiseksi ja avaa uralla etenemismahdollisuuksia. Yksi

kyseiseen väitöskirjatutkimukseen liittyvä julkaisu on: Koskenniemi J, Leino-Kilpi H & Suhonen R. 2014. Manifestation of respect in the care of older patients in long-term care settings. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*. <http://online-library.wiley.com/doi/10.1111/scs.12162/abstract>

APURAHAN SAAJA

Mari Lahti

TtT, päätoiminen tuntiopettaja, Turun ammattikorkeakoulu

APURAHA:

Vuonna 2010 myönnetty 2000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Evaluation of an e-learning course: coercion practices in psychiatric nursing

Apuraha myönnettiin minulle väitöskirjatutkimuksen työskentelyapurahaksi. Apurahan turvin olen voinut olla muusta työstä vapaana ja keskittyä vain väitöskirjatutkimukseen. Konkreettisesti apurahan avulla suoritettiin tutkimusta liittyen verkko-opetuksen vaikuttavuuteen psykiatristen sairaanhoitajien täydennyskoulutuksessa ”Evaluation of an e-learning course: coercion practices in psychiatric nursing”. Apurahakaudella viimeisteltiin yksi tutkimusartikkeli julkaisuun ja toisen

tutkimusartikkelin käsikirjoitus hyvin pitkälle. Apurahan myötä väitöskirjan tekijälle mahdollistui tutkimustyön tekeminen kokopäiväisenä työnä, jolloin väitöskirjatyön aikataulusuunnitelmassa pysyminen on ollut realistisempaa. Tämä Sairaanhoitajien koulutussäätiön apuraha on mahdollistanut tieteellisen työn tekemisen ja tohtorin tutkinnon saavuttamisen.” Linkki väitöskirjaan: <https://www.doria.fi/handle/10024/96937>

APURAHAN SAAJA

Riitta-Liisa Lakanmaa

sh, TtT, hoitotyön lehtori, Turun ammattikorkeakoulu

APURAHA

Vuonna 2013 myönnetty 15 000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus

Tehohoitotyön kompetenssi – virtuaalipelin testaus

Sairaanhoitajien koulutussäätiön post doc -tutkimusapuraha myönnettiin henkilökohtaisena tutkija-apurahana tutkimukseen: TEHOHOITOTYÖN KOMPETENSSI –virtuaalipelin testaus. Tässä tutkimushanke tarkoituksena yhdistää hoitotyön koulutus ja kliininen hoitotyö. Tämä tutkimushanke keskittyy tehohoitotyön kompetenssin monipuoliseen opettamiseen ja arviointiin sairaanhoitajan peruskoulutuksen aikana ja teho-osastolla perehdytyksessä. Tutkimushankkeessa on tarkoituksena kehittää yhteistyössä ammattikorkeakoulun, yliopistollisten sairaaloiden teho-osastojen ja yliopiston hoitotieteen laitoksen kanssa tehohoitotyön peruskoulutusta ja perehdytystä vastaamaan nykypäivän kliinisen tehohoitotyön tarpeita. Projektissa

kehitetään tehohoitotyön virtuaalinen koulutusohjelma. Vuoden 2014 aikana on selvinnyt että virtuaalinen koulutusohjelma tulee olemaan peli, ICU game. Virtuaalisessa toteutuksessa käytetään apuna peliteknologiaa. SHKS myönsi hankkeelle 15 000 euroa vuodeksi 2014, ja se on käytetty tutkijatyöhön. Tutkija on luonut asiantuntijaverkoston toimintatutkimusmaisesti teho-osaston henkilökunnan kesken ja työskennellyt teho-osastolla työstäen pelin käsikirjoitusta ja sisällön validiteettia; tietopaketteja, tietotestejä sekä potilastapauksia. Tutkimushankkeessa tullaan testaamaan ICU game kvasikokeellisesti teho-osastoilla sekä ohjatussa harjoittelussa että perehdytyksessä.

APURAHAN SAAJA

Johanna Olli

TtM, tohtorikoulutettava Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA:

Vuonna 2008 myönnetty 6000 €, vuonna 2010 myönnetty 10 000 € ja vuonna 2012 myönnetty 6000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Vammaisten lasten osallisuutta tukevan hoitotyön mallin kehittäminen

Ensimmäisen väitöstutkimusapurahani sain Sairaanhoitajien koulutussäätiöltä. Oli merkittävää, että joku taho uskalsi uskoa tutkimukseeni jo siinä vaiheessa, kun ei vielä ollut muuta näyttöä kuin perusteellisesti pohdittu tutkimussuunnitelma. Todella arvokasta on ollut, että säätiön tuki on jatkunut myös uusien apurahojen muodossa. Olen niiden sekä muualta saamieni apurahojen ansiosta voinut päätoimisesti keskittyä haastavaan tutkimusaiheeseen, joka on vaatinut tiedon etsimistä eri tieteenaloilta, oman ajattelun

jatkuvaa kehittymistä sekä aivan uusille poluille uskaltautumista. Sairaanhoitajien koulutussäätiön tuella tästä kaikesta on syntymässä jotain, jonka avulla hoitotyötä voidaan toivottavasti ihan konkreettisesti kehittää. Linkit Sairaanhoitajien koulutussäätiön apurahojen tuella kirjoittamiini artikkeleihin: <http://www.ijqhw.net/index.php/qhw/article/view/23106/32998> sekä <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09687599.2012.679023#>.
VEeKnxZUItB

APURAHAN SAAJA

Leena Paasivaara

TtT, terveyshallintotieteen professori, Oulun yliopisto, terveystieteiden laitos

APURAHA

Vuonna 2001 myönnetty 10 000 markkaa¹ ja vuonna 2004 myönnetty 4000 €²

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Tavoitteet ja tosiasiallinen toiminta

Suomalaisen vanhusten hoitotyön muotoutuminen monitasotarkastelussa 1930-luvulta 2000-luvulle¹

Post doc-tutkimus

Vanhusten hoitotyön tutkimus²

Ensi-innostukseni historian tutkimukseen ja tieteelliseen uraan on löydettävissä väitöskirjatyöstäni, jossa syvenyin tarkastelemaan Suomalaisen vanhusten hoitotyön muotoutumista monitasotarkastelun näkökulmasta 1930-luvulta 2000-luvulle. Sain sairaanhoitajien koulutussäätiöltä vuonna 2001 (10 000 markan) apurahan liittyen väitöskirjatyöhöni. Apuraha mahdollisti virkavapauteni silloisesta amanuenssin työstäni ja sain erinomaisen mahdollisuuden keskittyä intensiiviseen tutkimuksen vaiheeseen eli historianlähteiden etsimiseen ja niiden tulkintaan. Väitöskirjani valmistui vuonna 2002 ja se on luettavissa osoitteessa: <http://herkules oulu.fi/isbn9514269012/isbn9514269012.pdf>

Sain säätiöltä apurahan toistamiseen vuonna 2004, kun minulle myönnettiin 4000 € apuraha post doc -tutkimukseen. Kirjoitin apurahan myötävaikutuksella tieteellisiä artikkeleita muun muassa hoitotiede-lehteen. Koulutussäätiön apuraha kannusti ja motivoi minua juuri oikeanaikaisesti tutkijauran alkuvaiheilla. Pääsin opiskelijana ja aloittelevana tutkijana keskittymään tieteellisen tiedon polulle. Historiantutkimus ei ole eikä ollut silloinkaan valtavirran tutkimusta, joten koin vahvasti apurahan myöntämisen arvostuksen antona valitsemalleni tutkimusaiheelle ja -menetelmälle.

APURAHAN SAAJA

Anne Ryhänen

TtT, yllhoitaja Turun hyvinvointitoimiala, kliininen opettaja Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2010 myönnetty 2000 € ja vuonna 2013 myönnetty 30 000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Internet-pohjainen rintasyöpäpotilaanpolku voimavaraistavan potilasohjauksen välineenä ja post doc-tutkimus rintasyöpäpotilaanpolun jatkokehittämiseksi

Sain vuonna 2010 apurahan väitöskirjatyötä varten. Väitöskirjan aiheena oli "Internet-based breast cancer patient's pathway as an empowering patient educational tool". Apurahan käytin vuonna 2011 tehdessäni väitöskirjan yhteenveto-osiota ja se mahdollisti keskittymisen kirjoittamiseen. Väitöskirjani valmistui vuonna 2012 ja tutkimus on luettavissa linkistä <http://www.doria.fi/handle/10024/85110> Väitöskirjatyössä kehitetty rintasyöpäpotilaan polku sai runsaasti huomiota ja se otettiin kliniseen käyttöön ja sitä on jo integroitu

myös muualle. Kuitenkin väitöskirjatyötä tehdessä tuli esiin kehittämissideoita, joita olen päässyt nyt aloittamaan, sillä sain uuden 30 000 euron apurahan vuonna 2013 post doc -tutkimusta varten hankkeessa, joka toteutetaan Turun yliopiston hoitotieteen laitoksella. Tässä hankkeessa pyrimme kehittämään rintasyöpäpotilaan polkua vastaamaan paremmin potilaiden tiedollisiin odotuksiin interaktiivisen sovelluksen avulla. Hankkeen tulokset tullaan raportoimaan osajulkaisu väitöskirjassa.

APURAHAN SAAJA

Terhi Saaranen

Dosentti, TtT, yliopistonlehtori Itä-Suomen yliopisto, terveystieteiden tiedekunta, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2009 myönnetty 15 000 €, vuonna 2010 myönnetty 15 000 € ja vuonna 2011 myönnetty 10 000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimushanke

Koulun henkilöstön työhyvinvoinnin edistäminen - toimintatutkimushanke Suomessa ja Virossa 2009–2014

Apuraha myönnettiin post doc-toimintatutkimushankkeen toteuttamiseksi, jonka tarkoituksena oli edistää koulun henkilöstön työhyvinvointia peruskouluissa ja lukioissa Suomessa ja Virossa vuosina 2009–2014. Hanke toteutettiin yhteistyössä 21 suomalaisen ja 39 virolaisen koulun henkilökunnan ja suomalais-virolaisen tutkimusryhmän tutkijoiden ja asiantuntijoiden kanssa. Apurahat ovat mahdollistaneet tämän pitkäkestoinen kansainvälisen toimintatutkimushankkeen toteuttamisen kahdessa maassa. Hankkeeseen on liittynyt myös useita pro gradu -opinnäytetöitä ja väitöskirjatutkimus, jonka ohjaajana olen toiminut. Käytännössä apuraha mahdollisti muun

muussa tutkimusapulaisen työskentelyn ja matka- ja muita kustannuksia (esim. tilastoasiantuntijan konsultaation). Hankkeessa on tuotettu näyttöön perustuvaa tietoa koulujen henkilöstöille ja terveydenedistämisen ammattilaisille kouluhenkilöstön työhyvinvoinnin edistämiseen. Hankkeesta on julkaistu useita kansainvälisiä tieteellisiä artikkeleita, kansallisia ja kansainvälisiä konferenssiesityksiä ja suomenkielinen julkaisu Itä-Suomen yliopiston terveystieteiden tiedekunnan julkaisusarjassa. Kyseinen julkaisu on luettavissa verkossa: http://epublications.uef.fi/pub/urn_isbn_978-952-61-1569-6/urn_isbn_978-952-61-1569-6.pdf

APURAHAN SAAJA

Mikko Saarikoski

TtT, dosentti, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2006 myönnetty 10 000 €, vuonna 2007 myönnetty 10 000 € ja vuonna 2008 myönnetty 10 000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus

Uuden osamittarin kehittäminen ja validointi CLES mittariin

SHKS myönsi rahoituksen post doc-tutkimukseen, jonka tarkoituksena oli kehittää ja validoida uusi osamittari väitöskirjatutkimuksessa (2002) kehitettyyn Kliininen oppimisympäristö ja ohjaus -evaluaatiomittariin (CLES scale). Vuosina 2006-2008 laajennetun tutkimusvälineen uusi osamittari (Nurse teacher) kattaa myös terveysalan opettajan osuuden harjoittelun ohjauksessa. Uusi mittarikokonaisuus testattiin sekä suomalaisessa että suuresa eurooppalaisessa tutkimusaineistossa (N=1903), joka koottiin yhdeksästä läntisen Euroopan maasta. Samanaikaisesti post doc-tutkimuksen edistyessä tutkimusväline modifioitiin kansalliseksi ohjatun harjoittelun laatumittariksi, jota voidaan käyttää kaikissa terveysalan koulutusohjelmissa.

Tällä hetkellä mittari on käytössä kaikissa sairaanhoitopiireissä. Osin post doc-tutkimuksen myötävaikutuksesta mittarin kansainvälinen käyttö lisääntyi. Alkuperäisen CLES-mittarin kieliversioiden määrä (13) on lisääntynyt 15 uudella kieliversiolla ja mittari on nyt käytössä yli 50 maassa. Mittarin kehittäjä on julkaisut post doc vaiheensa aikana 21 uutta tieteellistä artikkelia mittarilla saaduista tutkimustuloksista. Artikkelit, joissa tutkija on ollut pääkirjoittajana tai tutkimusryhmän jäsenenä, on julkaistu pääosin kansainvälisissä referees-julkaisuissa (ks. <http://www.mikkosaarikoski.fi/publications/>). SHKS rahoittama tutkimus on osaltaan mahdollistanut kansainvälisen tutkijauran luomisen.

APURAHAN SAAJA

Leena Salminen ja tutkimusryhmä

TtT, dosentti, lehtori, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2004 myönnetty 8000 €, vuonna 2006 myönnetty 45 000 €, vuonna 2008 myönnetty 10 000 € ja vuonna 2009 myönnetty 15 000 €

TARKOITUS

Tutkimushanke

Hoitotyön opettajan osaamisen ja arviointi

Tutkimusryhmämme saamalla apurahoilla on useiden vuosien aikana toteutettu valtakunnallista hoitotyön opettajan osaamisen tutkimushanketta, johon osallistivat maamme kaikki yliopistojen hoitotieteen laitokset, joissa on terveystieteiden opettajan koulutusta. Apurahat mahdollistivat laajan hankkeen toteuttamisen. Voi sanoa, että maailmanlaajuisestikin tutkimushankeemme opettajan osaamisen ja arvioinnin parissa on ollut merkittävää, koska siinä tarkasteltiin opettajan osaamista monista eri näkökulmista. Tuloksia on raportoitu laajasti yliopistojen opinnäytetöinä sekä kansainvälisissä ja kotimaisissa tiedelehdissä ja konferensseissa. Tuloksia myös hyödynnetään terveystieteiden opettajankoulutuksessa.

Toinen keskeinen merkitys apurahoilla

oli, että niiden avulla juurrutettiin maamme uudenlainen yliopistojen välinen yhteistyö. Vuoden 2003 Suomen Akatemian arvioinnissa hoitotiede sai maininnan tutkimuksen voimavarojen pirstaleisesta jakautumisesta. Osittain tämän innoittamana hoitotieteen didaktiikan tutkijat ja opettajat yhdistivät voimansa ja toteuttivat yhteisen laajan opettajan osaamisen tutkimuksen. Yliopistojen yhteinen tutkimusyhteistyö on sen jälkeen jatkunut tiiviinä jo toistakymmentä vuotta. Hoitotyön opettajien välisestä yhteistyöstä ja kompetenssista on luettavissa muun muassa artikkelissa: Salminen L, Stolt M., Koskinen S., Katajisto J & Leino-Kilpi H. 2013. The competence and the cooperation of nurse educators. *Nurse Education Today* 33(11), 1376–1381.

APURAHAN SAAJA

Ann-Helen Sandvik

HVM, doktorand i vårdvetenskap vid Åbo Akademi & Lektor i vård vid Yrkeshögskolan Novia

APURAHA

Vuonna 2011 myönnetty 15 000 €

TARKOITUS

Doctorsavhandling

Becoming a caring nurse - the hearth of the matter in nursing education

Stipendiet har varit till ovärderlig hjälp! Tack vare stipendiet kunde jag ta tjänstledigt från mitt arbete för att på heltid ägna mig åt arbetet med doktorsavhandlingen. Under ledigheten skrev jag tre av avhandlingens artiklar. Erhållandet

av stipendiet hade stor betydelse för avhandlingsarbetets framskridande. Utan stipendiet skulle jag sannolikt inte kunnat vara tjänstledig på heltid och följaktligen skulle avhandlingen knappast vara så långt hunnen som den nu är.

APURAHAN SAAJA

Bettina Stenbock-Hult

Fil.dr, överlärare, Arcada

APURAHA

Vuonna 1991 myönnetty 5000 markkaa

TARKOITUS

Kirjan kirjoittaminen

Hoitoa ja huolenpitoa -kirjan kirjoittaminen

Jag erhöill stipendium för att arbeta med boken Vård – ett uttryck för omsorg, som jag skrev tillsammans med Anneli Sarvimäki. Boken gavs ut av Sjuksköterskornas utbildningsfond på finska under namnet "Hoitoa ja huolenpitoa" och på engelska under namnet "Caring – an introduction to health care from a humanistic perspective". Stipendiet gjorde det möjligt

att använda tid för att skriva och för att granska och bearbeta de översatta versionerna och nytgåvorna. Boken utkom i flera upplagor i Finland och Sverige och användes under många år som en grundläggande lärobok för blivande sjukskötare. Förutom att stipendiet rent konkret gav tid för att skriva hade det en stor motiverande och uppmuntrande betydelse.

APURAHAN SAAJA

Minna Stolt

TtT, erikoistutkija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos

APURAHA

Vuonna 2012 myönnetty 18 000 €

TARKOITUS

Post doc-tutkimus

Internetpohjaisen jalkojenhoito-osaamisen intervention kehittäminen hoitohenkilökunnalle

Saamani apuraha mahdollisti puolen vuoden mittaisen päätoimisen työskentelyn post doc -hankkeeni parissa. Hankkeessani kehitettiin internetpohjainen jalkojenhoiton koulutusinterventio hoitotyöntekijöille. Ilman apurahaa keskittyminen intervention

kehitystyöhön olisi ollut haasteellista. SHKS:n tuki on ollut merkittävä. Saamalla- ni apurahalla pystyin heti väitöstutkimukseni jälkeen jatkamaan tutkimustyötäni ja etenemään hoitotieteen tutkijan urallani.

APURAHAN SAAJA

Virpi Sulosaari

TtM, tohtoriopiskelija, Turun yliopisto, hoitotieteen laitos & lehtori,
Turun ammattikorkeakoulu

APURAHA

Vuonna 2009 myönnetty 15 000 €

TARKOITUS

Väitöskirjatutkimus

Sairaanhoitajaopiskelijan lääkehoidon osaamiseen yhteydessä olevat tekijät

Apuraha mahdollisti virkavapaan, jolloin sain suoritettua TtT-tutkintoon liittyvät opinnot, kehitettyä tutkimuksessa käytetyt instrumentit ja toteutettua osin aineistonkeruun. Vuonna 2010 kerätyn aineiston raportti julkaistiin vuonna 2013. Apuraha mahdollisti myös tilastotieteen asiantuntijan konsultaatiot ja yhden kansainvälisen konferenssimatkan. Virkavapaan aikana sain myös tehtyä systemaattisen

kirjallisuuskatsauksen, joka julkaistiin vuonna 2011, ja käsikirjoitusvaiheeseen toisen systemaattisen katsauksen, joka julkaistiin vuonna 2012. Tällä hetkellä viimeistelen väitöskirjatutkimukseni yhteenveto-osuutta. Vuonna 2013 julkaistu raportti "Medication education in nursing programmes in Finland – findings from a national survey" on luettavissa osoitteessa: <http://dx.doi.org/10.1016/j.colegn.2013.08.003>

Hankkeet kehittämis- ja vaikuttamistyön kanavana

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on strategisten linjaustensa mukaisesti edistänyt koulutus-, kehittämis- ja vaikuttamistyötään sekä edistänyt tunnettuuttaan osallistumalla lukuisiin mielenkiintoisiin hankkeisiin esimerkiksi hankkeita tukevana ja rahoittavana toimijana.

Kirjakustantamisen päätyttyä säätiö osallistui Kustannus Oy Duodecimin kanssa yhteiseen *Akuuttisairanhoidon opas*-kirjahankkeeseen 1990-luvun lopulla. Ensimmäinen painos menestyi kirjamarkkinoilla hyvin ja kirjasta otettiin pian uusintapainos. Vuonna 1997 kirjaa myytiin 5000 kappaletta ja kyseisen kirjan osalta tehtyä yhteistyösopimusta päätettiin jatkaa uuden painoksen julkaisemiseksi.

Hoitotyön yksityisarkistot ja muistitieto-hanke herätti säätiössä runsaasti mielenkiintoa. Hanke käynnistyi Maija Sorvettulan aloitteesta vuonna 1996. Yksityisarkistoja koskenut kartoitustyö valmistui kaksi vuotta myöhemmin. Arkistolaitoksen ulkopuolella olleiden arkistonmuodostajien selvitystä pidettiin myös tärkeänä. Säätiö tuki hanketta rahallisesti. Hanke päättyi vuonna 2000, jolloin Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kustantamana julkaistiin Helga Tahvanaisen ja Juha Nirkon toimittama *Hoitotyön muistot* -teos.

Hoitotieteellisellä näytöllä tuloksiin-hanke oli kiinteä

osa hoitotyön suositusten laadintaa. Syksyllä 2000 aloitetussa hankkeessa oli aluksi tarkoitus paneutua erityisesti vanhusten hoitotyön suositusten laadintaan, mutta hanketta laajennettiin koskemaan myös muita hoitotyön alueita. Hanketta koordinoi Suomen sairaanhoitajaliitto. Säätiö toimi hankkeessa rahoittajana vuosina 2001–2004. Tämän jälkeen säätiö on myöntänyt kyseisen hankkeen hankerahoitusta osana säätiön apurahojen vuosittaista jakoa.

Hoitotyön johtamiseen liittyvä selvitys-hanke sai alkusysäyksen säätiön hallituksen keskusteltua hoitotyön johtamisesta ja sen silloisesta nykytilasta. Selvitys hoitotyön johtamisen nykytilasta päätettiin teettää vuonna 2002. Selvitystä voitaisiin hyödyntää opetus- ja kulttuuriministeriön aloittaman moniammatillisen akateemisen johtamiskoulutuksen suunnittelussa ja sosiaali- ja terveysalan johtamiskoulutuksen kehittämisessä. Selvityksen toteuttamisesta vastasi Hilkka Tervaskari vuosina 2003–2004. Selvityksen perusteella säätiö esitti ehdotuksensa hoitotyön >

johtamiskoulutuksen kehittämiseksi. Työskentelyn tukena oli ohjausryhmä, jossa oli edustajia sosiaali- ja terveysministeriöstä, ammattikorkeakouluista, yliopistoista, terveysalan järjestöistä ja Helsingin kaupungilta.

Louhi-hanke oli Turun yliopiston ja Åbo Akademin yhteinen TEKES:n rahoittama projekti, jonka tavoitteena oli kehittää olemassa olevan vapaamuotoisen potilasdokumentoinnin sisällön hyödyntämistä tukevia älykkäitä ohjelmistokomponentteja. Yhtenä tutkimuskohteena oli kirjatun tiedon luokittelu- ja hakutoiminnot ja luokitusten käyttö kirjaamisen tukena. Sairaanhoitajien koulutussäätiö aloitti yhteistyön hankkeen kanssa vuonna 2006, tarkoituksena koekäyttää Hoidokki-asiasanastoa. Tuloksia olisi mahdollisuus hyödyntää Hoidokki-asiasanaston validoinnissa ja kehittämisessä. •

Sanasto-hanke

Sanasto-hanke on säätiön nykyhistorian merkittävin hanke, joka alkoi 1990-luvun lopulla. Hankkeen taustalla vaikuttivat niin säätiön sisäiset kuin terveystieteellisetkin motiivit. Vuoden 1997 toimintasuunnitelmassaan säätiö linjasi yhdeksi pitkän aikavälin tavoitteekseen alan kansallisen tietokannan perustamisen ja ylläpitämisen ammatillisen osaamisen vahvistamiseksi. Näyttöön perustuvan hoitotyön edistämisellä ja hoitotyön sanastotietokannan perustamisella nähtiin lukuisia myönteisiä vaikutuksia. Vaikutukset tulisivat ulottumaan hoitotyön tutkimukseen, kliinisten käytäntöjen kehittämiseen, hoitotyön laadun parantamiseen ja hoitotyön vaikuttavuuden arviointiin. Samanaikaisesti silloinen Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (Stakes) oli aloittanut kansallisen hoitotyön luokitukseen liittyvän hankkeen. Säätiön aloittaman sanastohankkeen tarkoituksena oli luoda suomalainen hoitotyön asiasanasto määritelmineen, jota voitaisiin käyttää tiedon hallintaan, sisällön kuvailuun ja tiedonhakuun. Sanastoa voitaisiin käyttää erityisesti hoitotieteellisen tiedon systemaattiseen hakuun, joka edesauttaisi myös tiedon välittymistä tietoverkkoihin. Säätiö toimisi hankkeessa rahoittajana ja seuraajana.

Hankesuunnittelu käynnistyi vuonna 1998 ja hyväksytyt hankesuunnitelma valmistui syksyllä 1999.

Sanastohankkeen koordinaattoriksi valittiin Kaija Saranto. Asiantuntijatyöryhmän jäseninä toimivat Anneli Ensio, Kristiina Juntila, Eila Pekkala, Marianne Tallberg, Maisa Toljamo ja Kaarina Wilskman. Koko hankeprosessin ajan asiantuntijatyöryhmä konsultoi myös muita erityisalan asiantuntijoita. Hankkeen suunta ja sisältö saivat vahvan perustan koordinaattorin tutustuttua aluksi kansainväliseen termityöhön. Koordinaattori konsultoi myös kansainvälisiä terminologiatyön asiantuntijoita. Sanastotyön todettiin olevan uraa uurtavaa kansallista työtä. Sanaston muodostus perustui asiantuntijaryhmän työhön. Kansainvälisestä 20 000 MeSH-asiasanan joukosta asiantuntijaryhmä valikoi vaihteittain hoitotyön asiasanoja delphi-tutkimusmenetelmää käyttäen. Lisäksi hyödynnettiin kansainvälistä hoitotyön käytännön luokitusta (ICNP), josta sanastoon valittiin hoitotyön käytäntöä kuvaavia termejä. Asiantuntijaryhmä sopi termien määrittelystä ja hierarkiasta asianmukaiset kriteerit systemaattisen kokonaisuuden luomiseksi. Jokaiselle asiantuntijaryhmän jäsenelle jaettiin myös omaa osaamista vastaavat sanastotyön vastuualueet. Työskentelyyn osallistunut asiantuntijaryhmä kokoontui säännöllisesti työ- ja kehittämisseminaareihin Suomen sairaanhoitajaliittoon Helsinkiin.

Suunniteltu kaksivuotinen hanke saatiin päätökseen >

vuonna 2001. Hankkeen kokonaiskustannukset olivat noin 45 000 euroa (265 000 markkaa) jääden huomattavasti ennalta arvioitua pienemmiksi. Säätiö päätti sijoittaa jäljelle jääneen summan hankkeen jatkosuunnitelman toteuttamiseen, jonka koordinaattorina jatkoi Kaija Saranto. Hankkeen yhteistyökenttää laajennettiin muihin läheisiin järjestöihin.

Sanasto-hankkeessa kehitettävä hoitotyön asiansasasto suunniteltiin valvotuksi kokonaisuudeksi, jota voitiin hyödyntää monipuolisesti. Muodostettua sanastoa voitiin käyttää kansallisen hoitotyön tutkimusten tiedonhakuun sekä tutkimusten indeksointiin olemassa olevissa ja perusteilla olevissa tietokannoissa. Sanasto-hankkeen edetessä keskeisille toimijoille, niin tiedonhakijoille kuin indeksoijillekin, järjestettiin tiedotus- ja keskustelutilaisuuksia sekä työseminaareja työn alla olevasta sanastosta ja sen hyödyntämisestä. Tärkeää oli testata indeksointityötä myös käytännössä. Samanaikaisesti sanastotyö syveni edelleen. Asiantuntijaryhmä saattoi vähitellen keskittyä sanaston rakenteen eli asiansanojen suhteiden kuvaamiseen. Jatkokehityksen aikana ilmeni, että sanaston ylläpito ja edelleen kehittäminen vaativat vähintään vuosittaista tarkistus- ja päivitystyötä sekä sanaston ylläpidosta vastaavan tahon.

Hanke on ollut vuosien aikana esillä lukuisissa kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa ja seminaareissa. Sanastohanketta on tehty tunnetuksi niin

suullisilla kuin posteriesityksilläkin. Sanastotyöstä on raportoitu useissa kansainvälisissä ja kansallisissa julkaisuissa. Lähes vuosittain Sairaanhoitajapäivillä on esitelty sanaston termien validointia ja käyttöä kotimaisissa tiede- tai ammattilehdissä. Kansainvälisissä konferensseissa kollegat ovat olleet kiinnostuneita englanninkielisten termien käyttömahdollisuuksista, sillä erityissanastoja on kovin vähän. (ks <http://www.hoidokki.fi/ajankohtaista.php>)

Sanasto-hankkeen jatkokehitys saatettiin päätökseen vuonna 2005. Luodun Hoidokki-asiasanaston ensimmäinen versio 1.0 julkaistiin Sairaanhoitajien koulutussäätiön verkkosivuilla syyskuussa 2005. Sanaston käyttöohje sekä termitaulukot suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi julkaistiin säätiön omien verkkosivujen lisäksi myös Suomen sairaanhoitajaliiton ja Sjuksköterskeföreningen i Finland rf:n verkkosivuilla. Terveystieteiden kirjastojen informaatioille järjestettiin tilaisuus uuden sanaston käytöstä osana hoitotyön julkaisujen indeksointia vuonna 2008.

Hankkeen päätyttyä asiantuntijaryhmän työ jatkui sanaston päivittämisen ja käyttöönoton edistämiseksi. Hoidokki-asiasanaston toinen versio 1.2 valmistui joulukuussa 2007. Päivitetty asiasanasto sisälsi yhteensä 831 suomenkielistä termiä, joista uusia oli 67. Vuonna 2010 sanastoon lisättiin 39 uutta termiä. Vuonna 2011 Sairaanhoitajien koulutussäätiö järjesti vaikuttajaseminaarin, jonka teema liittyi sanastohankkeeseen. >

Keskustelu painottui asiasanaston jatkokehittämisen haasteisiin, sillä säätiö oli rahoittanut hanketta 13 vuotta ja säätiön hallitus piti tärkeänä löytää asiasanaston jatkokehittämiseksi myös muita yhteistyöstä kiinnostuneita tahoja.

Seminaarin pohjalta muodostui ajatus erillisen asiasanastoon liittyvän kannatusyhdistyksen perustamisesta. Jo seuraavana vuonna perustettiin HOIDOKKI-asiasanaston kannatusyhdistys sanaston jatkokehittämiseksi ja yhteistyökumppaneiden kartoittamiseksi. Tarkoituksena on, että pitkäjänteisesti kehitetty Hoidokki-asiasanasto kehitty sisällöllisesti ajan-kuvaansa seuraten ja leviää yhä laajempaan käyttöön, erityisesti kotimaisiin hoitotieteellisiin julkaisuihin. Lisäksi Sairaanhoitajien koulutussäätiö on nimennyt erillisen asiantuntijaryhmän 2013–2014, joka käsittelee sanastoon tehtävät termiesitykset, käännökset ja tekee päätökset uusien termien julkaisemisesta. Asiantuntijaryhmän tehtävänä on tukea asiasanaston käytön vakiinnuttamista edistäen näyttöön perustuvaa hoitotyötä. Asiantuntijaryhmään kuuluivat vuonna 2013 Kaija Saranto ryhmän puheenjohtajana sekä Jaana Ihalainen, Kristiina Junntila, Ulla-Mari Kinnunen, Heljä Lundgren-Laine, Marianne Mustajoki ja Marianne Tallberg ryhmän muina jäseninä. Vuonna 2014 Hoidokki-asiasanasto sisältää yhteensä yli 3000 termiä suomeksi, ruotsiksi ja

englanniksi. Hoidokki-asiasanasto löytyy nykyisin myös sähköisenä sovelluksena verkko-osoitteesta **www.hoidokki.fi** sisältäen kymmenen hoitotyön tietoperustasta käsin nimettyä teemaa. •

Sanasto-hankkeen asiantuntijaryhmä koolla vuonna 2003 Suomen sairaanhoitajaliiton toimitiloissa Helsingin Pasilassa. Kuvassa vas. Kaija Saranto, Eila Pekkala, Anneli Ensio, Maisa Toljamo ja Kristiina Junntila. Kesk. Marianne Tallberg.

Kaija Saranto
Sanasto-hankkeen
koordinaattori

Sanasto-hankkeen koordinaattori

”Asiantuntijatyöstä yhteisölliseen kehittämiseen”

Hoidokki-asiasanaston kehittämistyön alkessa 1990-luvun lopussa Suomessa oli joitakin aktiviteetteja hoitotyön terminologian vakiinnuttamiseksi. Erityisesti hoitotyön kirjaamisen ja näyttöön perustuvan hoitotyön kehittämistyötä oli käynnissä useassa terveydenhuollon organisaatiossa 1990-luvulla. Myös Stakesiin (nyk. THL), Kuntaliittoon ja Sairaanhoitajaliittoon oli perustettu asiantuntijaryhmiä pohtimaan hoitotyössä käytettävän ammattikielen yhtenäistämistä. Kuitenkin asiasanaston kehittäminen tiedonhakuun ja tutkimustiedon indeksointiin oli uusi asia, vaikka Hoidotiede-lehti oli jo vuosikymmeniä vaatinut kirjoittajiaan ehdottamaan 3-5 artikkelin sisältöä kuvaavaa asiasanaa. Tosin ei ilmaistu, mistä asiasanat otettaisiin, itse keksimällä?

Hankkeen alussa pyrittiin kartoittamaan terveydenhuollossa käytettäviä sanastoja. Merkityksellisimmäksi osoittautui Kustannusyhtiö Duodecimin kääntämä

FinMeSH-asiasanasto, joka sisältää myös hoitotyön käytäntöä, koulutusta, hallintoa ja tutkimusta koskevia termejä. FinMeSH-yhteistyö oli myös kannustavaa hankkeen alkumetreillä. Hoitotyötä korostaen asiantuntijaryhmä nimesi ensin itsensä Nudic-ryhmäksi (Nursing Dictionary) ja perehtyi Suomen Standardoimisliiton ohjeistukseen sanastojen laatimisesta. Vaikka asiantuntijaryhmä työskenteli tiiviisti keskenään, kehittämistyöhön osallistui myös useita eri alojen asiantuntijoita. Sanastotyön edistymiselle merkittäviä vaiheita olivat Hoidokki-verkkosivun (2005) ja Hoidokki-portaalin (2010) avaamiset.

Asiantuntijaryhmä koki asiasanaston kehittämistyön mielekkäänä ikään kuin eräänlaisena jatkeena tai sivutuotteena SHKS:n oppikirjatuotannon loputtua. Kehittämistyötä seurasivat ja kannustivat erityisesti informaattikot, jotka olivat kiinnostuneita edistämään hoitotyön asiantuntijoiden tiedonhakua ja hoitotieteellistä indeksointityötä kohdennetuilla asiasanoilla >

julkaisutietokantoihin. Informaatikot ottivat suorastaan riemulla vastaan Hoidokin kehittämisen, jotta indeksointiin olisi juuri hoitotyötä kuvaavia termejä. Tuntuma oli, että muut ammattilaiset kuin hoitotieteilijät olivat innostuneimpia ja ottivat sanastohankkeen parhaiten vastaan. He testasivat, koekäyttivät ja tekivät ehdotuksia sekä sanaston sisältöön että rakenteeseen. Asiasanojen tarve korostui myös näyttöön perustuvan hoitotyön kehittämissuunnitelmassa, jonka tavoitteena oli tutkimustiedon löytyminen helposti ja täsmällisesti tutkimusnäytön osoittamiseksi järjestelmällisillä katsauksilla. Tiedon hankkimisen edellytys on tuotetun tiedon (tutkimuksen) kuvaaminen asiasanoin (indeksointi Hoidokki-termeillä) niin, että tiedon hakija sen loogisesti löytää (tiedon haku Hoidokki-termeillä).

Hoidokki-asiasanastoa ja sillä tehtyjä arviointeja asiasanojen validiteetista suomalaisissa hoitotieteellisissä lehdissä on esitelty vuosittain Sairaanhoitajapäivillä hankkeen alusta lähtien. SHKS järjesti myös koulutuspäivän asiasanaston juurruttamiseksi vuonna 2007, johon osallistui lähinnä informaatikkoja, vaikka ohjelma oli suunnattu myös hoitotyön opettajille.

Hoidokki-portaali on vapaasti käytettävissä. Kehitettyssä ohjelmistossa on julkinen sivusto (käyttäjille) ja ylläpitosivusto (kehittäjille). Tämä ratkaisu takaa joustavan termityön: käyttäjät voivat etsiä termejä hakustrategioita laatiessaan ja ehdottaa uusia termejä sanastoon. Hoidokkia ylläpitävä asiantuntijaryhmä voi validoida ylläpitosivustolla termiehdotuksia ja täydentää termien tarkenteita. Vuonna 2014 Hoidokki sisältää yli 3000 termiä suomen, ruotsin ja englanninkielellä. Asiantuntijaryhmän suuri toive on koko hankkeen ajan ollut siirtyminen asiantuntijatyöstä yhteisölliseen Hoidokki-sanaston kehittämiseen. Ryhmä on kannustanut erityisesti väitöskirjatutkijoita tekemään ehdotuksia määrittelemistään käsitteistä.

Asiasanaston jatkokehittämiseksi perustettiin Hoidokki-asiasanaston kannatusyhdistys vuonna 2012. Yhdistyksen toimesta kartoitettiin termityön kansallisen kehittämisen tilanne, jonka tuloksena todettiin sanaston ontologian vastaavan hoitotyön terminologian vaatimuksia. Hoidokki on myös hyväksytty kansalliskirjaston suosittelemien erityissanastojen joukkoon. •

Julkaisutoiminta säätiön toiminnan kulmakivenä 1990-luvun alkuun asti

Säätiön toiminta pohjautui 1940-luvulta aina 1990-luvulle asti kannattavaan julkaisu- ja oppikirjatuotantoon. Ansiokkaan toiminnan tuloksena säätiö kustansi vuosien aikana lähes 1000 ensi- ja uusintapainosta!

Sairaanhoitajien koulutussäätiö teki vuosikymmeniä yhteistyötä kirjakustantaja WSOY:n kanssa. Säätiön alkuperäisen toiminta-ajatuksen mukaisesti sairaanhoitajat ottivat itse vastuun oman ammattikuntansa oppikirjatuotannosta, sillä muut kustantajat eivät julkaisuja tuottaneet. Säätiö oli terveysalan oppikirjatuotannossa edelläkävijä ja sisällönkehityksessä seurattiin alan kansainvälistä kehitystä. Sairaanhoitajien koulutussäätiö ja WSOY tuottivat lähes ainoana toimijaparina maassamme tarvittavat terveysalan koulutuksen oppikirjat ja -materiaalit 1990-luvun alkuun asti. Yhteistyön tuloksena julkaistiin 681 ensi- ja uusintapainosta ja Sairaanhoitajien koulutussäätiön omina julkaisuina 266 ensi- ja uusintapainosta vuoteen 1993 mennessä.

Terveysalan oppikirjatuotanto muuttui koulutusuu- distusten ja taloudellisen kehityksen myötä 1980-luvun

lopun ja 1990-luvun alun Suomessa. Sairaanhoitajien koulutussäätiö ja WSOY saivat lähes yksinomaisen markkina-aseman kilpailijoiksi myös muita alan toimijoita. Vielä 1990-luvun alussa säätiö linjasi toimintansa painopistealueeksi julkaisutoiminnan. Haasteeksi nimettiin kuitenkin jo tuolloin kustannustoiminnan supistuminen muiden kustantajien lisätessä terveysalan kustannusvolyyymiaan.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön ja WSOY:n pitkään jatkunut kustannusyhteistyö ei ollut täysin sileää ja rosoton. WSOY vetosi toistuvasti kustannusyhteistyön kannattamattomuuteen. Väitteelle ei kuitenkaan saatu riittävästi konkreettisia perusteita. Säätiö halusi toisaalta jatkaa arvokasta yhteistyötä WSOY:n kanssa. Säätiössä ymmärrettiin, että siirtyminen itsenäiseksi kustantajaksi ja yhteistyössä tehtyjen kustanteiden ylläpito olisi silloisilla säätiön resursseilla ollut yksin mahdotonta. Sopimusneuvottelut eivät edenneet >

kuitenkaan toivotusti ja WSOY päätyi irtisanomaan yhteistyösopimuksen säätiön kanssa 1.3.1991. Säätiö katsoi irtisanomisperusteet riittämättömiksi, jolloin uudet neuvottelut käynnistettiin sovintosopimuksen toivossa. Säätiö neuvotteli WSOY:n kanssa yhteistyötuotannon myymisestä WSOY:lle, mikä johtikin uuteen sopimukseen. Uusi sopimus ja kustannusoikeuksien uudelleenjakaminen päättivät Sairaanhoitajien koulutussäätiön ja WSOY:n vuosikymmeniä jatkuneen yhteistyön keväällä 1993. Tämä muodostikin ratkaisevan käännekohdan säätiön historiassa. Siirtyminen itsenäiseksi kustantajaksi merkitsi väistämättä säätiön toiminnan painopistealueen siirtymistä etäämmälle kustannus- ja julkaisutoiminnasta.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö kartoitti samanaikaisesti muita yhteistyömahdollisuuksia keväällä 1993, kun kävi ilmi, että yhteistyön jatkamisesta entisen toimijan kanssa ei oletettavasti päästä sopimukseen. Parhaiten yhteistyöneuvottelut etenivät Kustannus Oy Duodecimin kanssa, jonka kanssa mahdollisen sopimuksen sisällöstä päästiin yksimielisyyteen. Säätiön ja WSOY:n väliset monivaiheiset neuvottelut olivat kuitenkin vielä kesken. Ratkaisua Kustannus Oy Duodecimin kanssa ei voitu tehdä säätiön odottaessa WSOY:n päätöstä ehdotettujen minimiehtojen hyväksymisestä yhteistyön jatkamiseksi. Samanaikaisesti yhteiskunnassa tapahtui muutoksia. Neuvottelujen kariuttua WSOY:n kanssa edellyttivät yhteiskunnalliset muutokset yhdistettynä terveysalan opiskelijamäärien

väheneeseen myös Kustannus Oy Duodecimin arvioimaan yhteistyötarjousta uudelleen. Yhteistyöneuvottelut raukesivat lopulta myös Kustannus Oy Duodecimin kanssa.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö oli nyt itsenäinen kustantaja. Säätiö päätti jatkaa kustannustoimintaa projektimuotoisena työskentelynä erilaisten kirjahankkeiden parissa ja kartoittaa samanaikaisesti kustannustoiminnan yhtiöittämismahdollisuuksia eri terveysalan ammattijärjestöjen kanssa. Säätiön kustantamia uusia julkaisuita ilmestyi 28 kappaletta ja Hoitotiede-lehteä kymmenen numeroa vuosina 1993–1994. Ensimmäisenä itsenäisenä kustannusvuotenaan vuonna 1994 yksi merkittävimmistä julkaisuista oli Aino Maria Havannon, Ulla Siivolan ja Marianne Tallbergin kirjoittama Sairaanhoitajien koulutussäätiön historiallinen katsaus 1944–1994, jossa koottiin säätiön 50 vuoden toiminta yksiin kansiin.

Kustannusosakeyhtiön perustamisesta neuvoteltiin erityisesti Suomen sairaanhoitajaliiton kanssa vuoden 1995 aikana. Yhteistyössä olisi voitu myös hyödyntää jo olemassa olevia säätiön toimitiloja. Tarkemmat talouslaskelmat herättivät kuitenkin epävarmuutta ja lisärahoituksen tarve kävi ilmeiseksi. Kustannusosakeyhtiön perustamisesta syntyvät taloudelliset riskit olivat suhteessa säätiön vakavaraisuuden säilyttämiseen liian suuret. Olihan säätiö jakanut kustannusoikeudet uudelleen muutamaa vuotta aiemmin WSOY:n kanssa juuri siksi, että kiristyneessä >

kustannuskilpailutilanteessa menestymismahdollisuudet nähtiin rajallisena eikä riskialttiiseen kustannustoimintaan ollut varaa, varsinkin kun säätiölaki edellytti säätiön varojen sijoittamista tuottavalla ja luotettavalla tavalla. Säätiön hallitus päättikin äänestyksen jälkeen vetäytyä uuden kustannusosakeyhtiön perustamisesta vuoden 1996 alussa. Linjatessaan uudelleen säätiön toimintaa myöhemmin samana vuonna säätiö päätti lopettaa kokonaan kustannus- ja kirjanmyyntitoimintansa ja myydä jäljelle jääneen WSOY/SHKS yhteistyökustanteiden loppuvaraston WSOY:lle. Säätiö luopui samana vuonna myös Hoitotiede-lehden kustantamisesta.

Varsinaisen kustannustoiminnan loputtua ovat säätiön parissa toimineet henkilöt aktiivisesti osallistuneet erilaisten tieteellisten julkaisujen tuottamiseen. Erilaisissa hankkeissa, joista aiemmin esitellyt Sanasto-hanke on merkittävin, on tuotettu runsaasti esitteitä, uutisia, tieteellisiä konferenssiesityksiä sekä kansallisia että kansainvälisiä tieteellisiä julkaisuita. Nämä julkaisut ovat omalta osaltaan lisänneet myös Sairaanhoitajien koulutussäätiön tunnettavuutta.

Toimitilat ja asuinkiinteistöt. Sairaanhoitajien koulutussäätiö on omistanut toimintahistoriansa aikana useita toimitiloja ja asuinkiinteistöjä. Kustannustoiminta ja oppikirjatuotanto olivat edellyttäneet erilaisten laajenevaa julkaisutoimintaa tukevien tilojen hankintaa vuosien aikana. Säätiö hankki toimitilat Helsingistä Topeliuksenkadulta vuonna 1964 ja Helsingin Kannelmäestä Sitratori 5:stä 1980-luvulla.

Kirjakustantamisen päätyttyä 1990-luvulla säätiössä kartoitettiin käyttövajaukselle jääneiden toimitilojen tulevaisuutta. Kiristyneen taloudellisen tilanteen vuoksi toimitilojen vuokraamista tai myymistä pidettiin tärkeänä asiana. Sitratori 5:stä säätiö päätti luopua vuonna 1996. Toimitilojen vuokraus tai myynti ei ollut kuitenkaan yksinkertainen tehtävä. Vuokralaisen löydyttyä pitkällisen ponnistelun jälkeen säätiön henkilöstön tuli siirtää noin kuukaudessa Sitratorin toimitilan tavarat, laitteet ja kalusteet sekä 50 vuoden asiakirja-aineisto uusiin sijoituspaikkoihinsa. Työ vaati usean sadan tunnin työpanoksen säätiön toiminnassa mukana olleilta henkilöiltä.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on vuosien aikana >

sijoittanut varallisuuttaan myös erilaisiin asuinkiinteistöihin. Säätiö osti kolme uutta asuntoa vuonna 1993 sijoittaen julkaisuoikeuksien uudelleenjakamisesta saatuja tuloja näin uusiin kohteisiin. Säätiö osti yksöt Helsingistä Topeliuksenkadulta ja Perämiehenkadulta sekä kaksion Malminkadulta. Kauppasumma oli yhteensä noin 195 097 euroa (1 160 000 markkaa). Säätiön tarkoituksena oli vuokrata asuinkiinteistöt terveydenhuoltoalan opiskelijoille tai ammattihenkilöille.

Toimitilojen ja asuinkiinteistöjen omistamisen ja vuokraamisen arvioitiin olevan kuitenkin pidemmällä aikajänteellä riskialtista toimintaa, joka voisi esimerkiksi negatiivisessa taloustilanteessa johtaa säätiön tuottojen vähenemiseen. 1990-luvun lopulla säätiön hallituksessa käytiin keskustelua säätiön varallisuuden sijoittamisesta ylipäätään toimitiloihin ja asuinkiinteistöihin tai vaihtoehtoisesti keskusteltiin omaisuuden keskittämisestä ainoastaan arvopaperisijoituksiin. Kiinteistöjen omistaminen, ylläpitäminen ja hallinnointi olivat aiheuttaneet kuluja vuosittain sekä sitoivat hallituksen ja työvaliokunnan toimintaresursseja. Samanaikaisesti 1990-luvun lopulla säätiössä toteutettiin

sijoitustoiminnan kehittämisarviointi, jonka tulokset puolsivat omistuksessa olevien toimitilojen ja asuinkiinteistöjen myymistä. Vapautuvaa varallisuutta oli mahdollisuus sijoittaa esimerkiksi arvopaperikauppaan.

Säätiön omistuksessa olleet asunnot päätettiin myydä. Topeliuksenkadun asunto saatiin myydyksi varsin nopeasti loppuvuodesta 1999, silloisen vuokralaisen kiinnostuttua asunnon ostamisesta. Sitratori 5:n toimitila saatiin vuokratuksi useaksi vuodeksi ja sen myyminen tuli ajankohtaiseksi uudelleen vuoden 2004 alussa silloisen vuokrasopimuksen päättyessä ja toimitilan jäädessä tyhjilleen. Kiinteistövälittäjä arvioi myyntiajankohdan olevan vaikea. Pääkaupunkiseudulla oli tuolloin tarjolla runsaasti toimitiloja ja Sitratorin sijaintia pääkaupunkiseudun toimitilatarjonnassa pidettiin epäedullisena. Sitratorin alkuperäinen myyntihinta oli 418 000 euroa. Hintaa jouduttiin kuitenkin laskemaan vähäisen kysynnän vuoksi ensin 330 000 euroon ja edelleen 260 000 euroon. Sitratorin toimitila oli myynnissä noin neljä vuotta, kunnes se saatiin lopulta myydyksi Oy Finnvalli Ab:lle 210 000 euron kauppahintaan. •

Säätiön hallituksen puheenjohtaja Iselin Krogerus-Therman allekirjoittaa WSOY:n yhteistyösopimuksen päättymiseen liittyviä papereita vieressään toiminnanjohtaja Päivi Huopalahti.

Säätiön yhteistyö kirjakustantaja WSOY:n kanssa päättyi vuonna 1993. Edessä vas. talouspäällikkö Raija Järviö, hallituksen jäsen Tyyne Martikainen, toiminnanjohtaja Päivi Huopalahti ja WSOY:n edustaja Leena Virtanen. Takana vas. asianajaja Arne Therman, säätiön puheenjohtaja Iselin Krogerus-Therman, WSOY:n edustaja Heikki Kokkonen, säätiön varapuheenjohtaja Kristiina Kimmola ja hallituksen jäsen Eeva-Liisa Vakkilainen.

Tiedotustoiminta suhteiden ja verkostoitumisen ylläpitäjänä

Säätiö on uudistanut viime vuosina tiedotustoimintaansa. Tunnettuutta on lisännyt aktiivinen verkkoviestintä ja laaja-alainen suhdetoiminta muiden alan toimijoiden kanssa. Kansainvälinen toiminta on myös luonteva osa säätiön nykyistä toimintakulttuuria.

Verkkoviestintä. Sairaanhoitajien koulutussäätiö siirtyi viestinnässään uuteen aikakauteen vuonna 2005. Säätiö uudisti tuolloin visuaalista ilmettään. Säätiölle laadittiin uusi logo ja slogan. Säätiö avasi myös ensimmäiset verkkosivunsa suomeksi ja heti seuraavana vuonna myös ruotsiksi. Uudistamisen nähtiin parantavan säätiön toiminnan läpinäkyvyyttä ja tavoitettavuutta. Verkkosivujen kävijämäärät ovat nousseet vuosien aikana tasaisesti. Vuonna 2010 verkkosivuilla vieraili keskimäärin 510 kävijää kuukaudessa ja elokuussa apurahojen hakuaikaan vierailijoita oli noin 1300. Verkkosivujen käytetyimmät välilehdet ovat Hoidokki-asianasto ja apurahaosio. Apurahojen hakemusmenettelyn uudistaminen verkkosivuille vuonna 2010 lisäsi entisestään säätiön internetsivujen käyttöä. Säätiön verkkosivut löytyvät osoitteesta www.shks.fi.

Suhdetoiminta. Sairaanhoitajien koulutussäätiön suhdetoiminta ja verkostoituminen sisälsivät runsaasti yhteistyötä eri kustannusalan toimijoiden kanssa aina 1990-luvun alkuun asti. Tärkeää oli välittää tietoa omasta kustannusyhteistyötoiminnastaan kaikille samassa toimintaympäristössä toimiville tahoille, joita olivat oman henkilöstön lisäksi muiden muassa julkaisuiden kirjoittajat, terveydenhuollon ammattijärjestöt ja viranomaiset. Suhdetoimintaa ylläpidettiin niin kirjallisella kuin suullisellakin informaatiolla. Kustannustoiminnan ja aktiivisen julkaisutoiminnan aikana säätiössä kävi runsaasti vierailijoita. Esimerkiksi vuonna 1992 säätiön toimintaan kävi tutustumassa yli 20 opiskelijaryhmää ja säätiö osallistui 55 koulutus- tai kehittämistilaisuuteen ja 113 neuvotteluun.

Kustannusyhteistyön loputtua säätiö on tehnyt >

SAIRAANHOITAJIEN
KOULUTUSSÄÄTIÖ

Säätiön uusi logo tuli käyttöön vuonna 2005. Samana vuonna säätiö avasi myös ensimmäiset verkkosivunsa.

aktiivista yhteistyötä järjestöjen ja ammattiyhdistysten kanssa, jotka toimivat samassa toimintaympäristössä. Yhteistyö on ollut luonteva osa toimintaa esimerkiksi Suomen sairaanhoitajaliiton, Sjuksköterskeförbundet i Finland ry:n, Suomen terveydenhoitajaliiton, Suomen kättilöliiton sekä Hoitotieteiden tutkimusseura HTTS ry:n kanssa. 2000-luvun alussa verkottuminen Sairaanhoidon tutkimuslaitoksen kannatusyhdistys ry:n (Hoitotyön tutkimussäätiö vuodesta 2006) kanssa nähtiin tärkeänä ja Hoitotieteiden tutkimusseura HTTS ry:n kannatusjäsenyyttä pidettiin myös kannatettavana. Vuodesta 2005 säätiö on ollut jäsenenä Säätiöiden ja rahastojen neuvottelukunnassa saaden sitä kautta tarpeellisia neuvoja esimerkiksi apurahakysymyksiin ja säätiön toiminnanohjaukseen. Sairaanhoitajien koulutussäätiön puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat osallistuneet neuvottelukunnan koulutuksiin vuosien aikana.

Sairaanhoitajien koulutussäätiön nykyisen toiminnan painottuminen apurahojen jakamiseen on muovannut myös suhdeverkostoa. Järjestetyt apurahaseminaarit ovat koonneet yhteen niin Hoitotiede-, Sairaanhoitaja-, Terveydenhoitaja- ja Vård i Fokus-lehtien lukijoita sekä eri yliopistojen hoitotieteen laitosten/yksiköiden, ammattikorkeakoulujen terveysalan verkostojen, terveydenhoitoalan hallinnon sekä Hoitotieteen valtakunnallisen tutkijakoulun, nykyisen Hoitotieteen valtakunnallisen tohtorikoulutusverkoston, edustajia. Säätiön strategisissa linjauksissa on

nostettu esiin aktiivisen yhteistyön merkitys muiden terveysalan koulutuksesta vastaavien ja sitä kehittävien tahojen kanssa.

Nykyisin säätiön hallituksen puheenjohtaja toimii asiantuntijajäsenenä myös sosiaali- ja terveysministeriön asettamassa hoitotyön kehittämisen ohjausryhmässä. Ohjausryhmä on laatinut toimintaohjelman hoitotyön johtamisen kehittämiseen vuosina 2008–2011 ja tukenut hoitotyön toimintaohjelman toimeenpanoa. Säätiön puheenjohtaja toimii myös Suomen sairaanhoitajaliiton koordinoimassa Sairaanhoitajakoulutuksen tulevaisuus-hankkeessa ja jäsenenä näyttöön perustuvan toiminnan kehittämiseen ja resurssien tuottamiseen erikoistuneessa Joanna Briggs Instituutin tutkimus- ja kehittämisorganisaatiossa.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö on vuosien aikana tukenut myös yhteistyökumppaneidensa hankkeita pienimuotoisilla lahjoituksilla, jotka ovat siten tukeneet suhdetoimintaa. 1990-luvulla säätiö teki tiivistä yhteistyötä Suomen terveydenhuolto- ja Sosiaalialan opiskelijoiden liiton (TERHOL ry) kanssa tukemalla esimerkiksi sosiaali- ja terveysalan opiskelijoille ja ammattilaisille sekä alan asiantuntijoille järjestettyjä seminaareja. Säätiö on tukenut myös rahallisesti tarkoituksiinsa sopivia hankkeita, joista merkittävimmät ovat 1990-luvun lopussa toteutettu Hoitotyön arkistot ja muistitieto-hanke ja 2000-luvulla useita vuosia jatkunut Sanasto-hanke. Vuonna 2011 säätiö tuki myös hanketta, joka liittyi Itä-Suomen yliopistoon >

perustettavaan hoitotyön johtamisen professuuriin. Säätiö palasi myös tällä vuosikymmenellä ikään kuin juurilleen tekemällä Suomen sairaanhoitajaliitolle rahalahjoituksen, jonka tuotoilla jaetaan stipendejä opinnoissaan menestyneille sairaanhoitajaopiskelijoille.

Kansainvälisyys. Kansainvälisyys on ollut merkittävä osa Sairaanhoitajien koulutussäätiön toimintaa säätiön perustamisesta lähtien. Alkuvuosikymmeninä kirjajulkaisuihin liittyvä yhteistyö synnytti kansainvälisiä kontakteja. Laaja oppikirjatuotanto sai vaikutteita kansainvälisistä kontakteista ja seuraamalla myös muiden maiden oppikirjatuotantoa. Säätiön ensimmäinen puheenjohtaja Venny Snellman mahdollisti omalla laajalla kansainvälisellä kontaktiverkostollaan säätiön verkostoituminen useiden merkittävien toimijoiden kanssa Suomen rajojen ulkopuolella.

Sairaanhoitajien koulutussäätiö ja hallituksen jäsenet ovat viimeksi kuluneina toimintavuosina verkostoituneet kansainvälisesti erilaisissa seminaareissa ja konferensseissa. Säätiö on osallistunut Suomessa järjestettyihin kansainvälisiin konferensseihin ja lähettänyt edustajia ulkomailla pidettyihin tilaisuuksiin. Säätiön järjestämät asiantuntijaseminaarit ovat hyvä esimerkki toiminnan kansainvälisyydestä. Esimerkiksi vuonna 2013 asiantuntijaseminaari järjestettiin kansainvälisellä teemalla ja puhujaksi pyydettiin ja saatiin EFN:n pääsihteeri Paul de Raeve. •

Sairaanhoitajien koulutussäätiön vuosittainen vaikuttajaseminaari järjestettiin 29.11.2013 kansainvälisellä teemalla. Keskustelemassa Eurooppalaisen sairaanhoitajajärjestöjen liiton EFN:n pääsihteeri Paul de Raeve yhdessä EFN:n puheenjohtajan ja Suomen sairaanhoitajaliiton varapuheenjohtaja Marianne Sipilän kanssa.

Katse tulevaisuuteen

Säätiö on tehnyt onnistuneita ratkaisuita suurina muutosten vuosina ja suunnannut menestyksekkäästi katseensa tulevaisuuteen. Puheenjohtaja Päivi Voutilainen arvioi tulevaisuuden sisältävän ennakoitavia kehitystrendejä sekä muutoksen villedä kortteja.

Päivi Voutilainen
Säätiön hallituksen
puheenjohtaja
vuodesta 2004

Puheenjohtajan puheenvuoro

”Megatrendejä & villojeä kortteja”

Tulevaisuutta ei voi ennustaa – siksi on varauduttava erilaisiin tulevaisuuksiin. Ske-naarioita rakentamalla luodaan erilaisia reitejä tästä päivästä tulevaisuuteen, varautumisen tueksi. Työvälineinä varautumisessa ovat megatrendit ja trendit, heikot signaalit ja villit kortit. Sosiaali- ja terveydenhuoltoa, alan ammattilaisten ja heitä kouluttavien tahojen työtä muuttavat megatrendit – nuo pitkään vaikuttaneet muutoksen kehityssuunnat, joista erityisesti seuraavilla on merkitystä säätiön varautumisessa:

1. Väestön ikärakenteen muutos
2. Ubiikkiyhteiskuntakehityksen vahvistuminen
3. Sosio-kulttuuristen verkostojen transformaatio
4. Kansainvälistyminen ja monikulttuurisuus
5. Sosio-ekonomisten erojen kasvu terveyden edistymisen haasteena
6. Ekologis-eettisen ajattelun vahvistumisen välttämättömyys

Säätiön hallituksen on strategiaansa tarkistaessaan vastattava kysymykseen: miten nämä tulevaisuutta muovaavat ja voimalla etenevät trendit näkyvät säätiön toiminnassa ja miten ne tehdään näkyviksi suhteessa säätiön perustehtävään. Omassa tulevaisuuteen varautumistyössään säätiön on pohdittava niin apurahojen suuntaamisen vaihtoehtoja kuin erilaisten allianssien järjestelmällistä hyödyntämistä vaikuttamistehtävän tukena.

Väestön ikääntyminen on maailmanlaajuinen megatrendi, johon varautuminen vaihtelee. Säätiön on hoitotieteellistä tutkimusta tukiessaan ja vaikuttaessaan sairaanhoitajien osaamisen kehittymiseen pidettävä huolta siitä, että nopeasti ikääntyvässä yhteiskunnassa ”gerontologisoidaan” koko hoitotyö; miten ammatillisessa perus-, jatko- ja täydennyskoulutuksessa on turvattava riittävän gerontologisen osaamisen kehittyminen? Kun varautuminen edellyttää myös akateemisen ja kliinisen työn tukirakenteita, niin miten >

näiden kehittyminen turvataan. Kaikki edellä mainittu edellyttää tuekseen laadukasta hoitotieteellistä tutkimusta sekä koulutuksen ja työelämän toimijat yhdistäviä kehittämishankkeita.

Tietotekniikka – kaikkialla läsnä olevana - on muuttamassa ympäristömme digitaaliseksi, älykkääksi, vuorovaikutteisemmaksi. Säätiön perustehtävän kannalta on olennaista, että koulutuksen ja tutkimuksen sisällöt ovat tältä osin paitsi ajantasaiset, myös askeleen edellä. Sairaanhoitaja toimii älykkäässä ja vuorovaikutteisessa ympäristössä, jota edelleen rakennettaessa on pidettävä huolta siitä, että asiakkaiden ja potilaiden tarpeet ovat kehittämisen keskiössä. Lisääntyvän teknologian käytön myötä asiakkaiden/potilaiden osallisuus kehittämisessä, käyttöön liittyvät eettiset kysymykset ja teknologiaratkaisujen järjestelmällinen arviointi tarjoavat runsaasti tutkimusaihoita.

Muutoksessa ovat myös verkostot, joista ihmiset hakevat paitsi sosiaalisen kanssakäymisen ja omahoidon mahdollisuuksia, myös vertais- ja ammatillista tukea. Ammatilliset verkostot muuttuvat myös sosiaali- ja terveydenhuollon rakennemuutoksen myötä - muutos johtaa uusiin palvelurakenteisiin, kuten nykyistä suurempiin tuotantoyksiköihin, mitä osaltaan vahvistaa väestön keskittyminen suurempiin asutuskeskuksiin.

Integroituva sosiaali- ja terveydenhuollossa sairaanhoitajan välttämättömiä osaamisalueita ovat asiakkaiden/potilaiden tuen, hoidon ja palvelujen tarpeen monimuotoinen ja validi arviointi, jonka pohjalta hoito-/palvelukokonaisuus voidaan yhdessä asiakkaan/potilaan ja moniammatillisen tiimin kanssa suunnitella. Integroituva – Suomi on parhaillaan matkalla kohti ainutlaatuisen laajaa integraatiota - toimintaympäristössä osaamisen vaateina korostuvat myös yhteistyö- ja palvelujärjestelmäosaaminen.

Maapalloistuminen tuo koulutuksen sisältöjen kehittämiseen ja tutkimuksen suuntaamiseen omat uudistumisen haasteensa. Toistaiseksi eri kulttuureista tulevien asiakkaiden/potilaiden erityistarpeisiin, terveyteen sekä elämän- tahi hoidon ja palvelujen koettuun laatuun liittyvä tutkimus on hyvin vähäistä, tietoperusta ohut. Tutkimuksen kautta on mahdollista kehittää monimuotoistuvalla asiakas-/potilasjoukolla vaikuttavia palvelukokonaisuuksia – vastauksia tarvitaan esimerkiksi siihen, mikä on vaikuttava tapa toimia: erityispiirteet huomioon ottava vai valtavirtaistava tarpeisiin vastaaminen. Tähän haasteeseen on tartuttava myös koulutuksen sisältöjä uudistettaessa.

Sosiaalisista syistä johtuva, yhä useammin ylisukupolvinen syrjäytyminen, on selvä trendi, johon niin >

tutkimuksen suuntaamisessa ja koulutuksen sisältöjen kehittämisessä on tartuttava. Tilanteessa, jossa vajaa 10 prosenttia asiakkaista kerryttää yli 70 prosenttia sosiaali- ja terveydenhuollon kustannuksista, on valtava tilaus moniammatilliselle tutkimukselle, jossa hoitotyön ja -tieteen asiantuntemusta todella tarvitaan. Uusista työmenetelmistä on puutetta ja karttuvan tietoperustan anti on täysimääräisesti hyödynnettävä sairaanhoitajien osaamisen kehittämiseksi.

Kaikki edellä mainitut ja ilmastonmuutos, ympäristökatastrofit tai maailmanlaajuiset epidemiat ovat esimerkkejä niistä megatrendeistä ja villeistä korteista, joihin on varautuminen tulevaa toimintaa suunniteltaessa. Säätiön on sekä arvioitava mennyttä että punnittava tulevaa: miten perustehtävän mukainen toiminta edesauttaa osaltaan eettisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä yhteiskunnan rakentamista. Miten tulevaisuuteen varautuvaa tutkimuksen generoimista voitaisiin edesauttaa, miten vaikuttaa tältä osin koulutussisältöihin?

Näihin ja moniin muihin tämän historiikin esiin nostamiin pohdintoihin säätiö vastaa järjestämällä tulevaisuustyöpajan, jonka annin pohjalta säätiö uudistaa strategiset linjauksensa. 70-vuotinen perinne velvoittaa ja kannustaa! •

”Säätiön hallituksen on strategiaansa tarkistaessaan vastattava kysymykseen: miten nämä tulevaisuutta muovaavat ja voimalla etenevät trendit näkyvät säätiön toiminnassa ja miten ne tehdään näkyviksi suhteessa säätiön perustehtävään.”

Lähteet ja kirjallisuus

Painamattomat lähteet

Sairaanhoitajien koulutussäätiön arkisto
(Toimihenkilöarkisto):

- Ca 17–Ca 25 Hallituksen pöytäkirjat 1989–1998
- Ca 26–Ca 29 Hallituksen (ja työvaliokunnan) pöytäkirjat liitteineen 1999–2002
- Cb 5–Cb 12 Työvaliokunnan pöytäkirjat liitteineen 1990–2002
- Cda 2 Hoitotiede-lehden neuvottelukunnan pöytäkirjat liitteineen 1988–1996
- Cdb 3 Apurahatyöryhmä 1995–1998
- Da 2 Toimintakertomukset 1968–1982
- Da 3 Toimintakertomukset 1983–1986
- Db 1 Toimintasuunnitelmat 1965–1996
- Gb 10–Gb 15 Tilinpäätöskirja 1990–1995
- Gb 16 Tuloslaskelma 1993–1994, tasekirja 1999, tilintarkastuksia ym.
- Gb 17–Gb 19 Tasekirja 1996–1998
- Ha 1 Säädekirja 1944
- Ha 2 Säännöt ja ohjeet
- Hbc 2 SHKS/Duodecim (Akuuttisairanhoidon opas)
- Hha1 Muistorahasto/Sophie Mannerheim

– säännöt, toimintakertomukset 1931–1974

Hhc 1 Sibelius-Brummer-rahaston säännöt, toimintakertomukset, pöytäkirjat 1945–1975

Hhd 1 Aino Durchman-rahaston pöytäkirjoja, kirjeenvaihtoa ym. sekä tilikirjoja

Uac 6 Hoitotiede-lehti 1989–1996

Uca 2 Valokuvia säätiön tuotannosta, Aino Durchmannin seminaarista ym.

Uca 4 Aino Maria Havannon läksiäisjuhla 1991 sekä terveydenhuoltoneuvosjuhlan 1995 kuvia

Uca 6 SHKS 50-vuotisjuhlan valokuvat

Uca 7 Venny Snellmanin 100-vuotisjuhlan valokuvat

Sairaanhoitajien koulutussäätiön järjestämätön arkistoaineisto vuosilta 2004–2014 sisältäen esityslistoja, pöytäkirjoja, toimintasuunnitelmia, toimintakertomuksia, tili- ja tasekirjoja, voimassaolevat säännöt ja toimintaohjeet ym.

Muut

Alasoini T. 2009. Työelämän muutostrendit. Kohteena 2010-luku. [PowerPoint-esitys]. Saatavissa: <http://www.hamk.fi/verkostot/ylempi-amk-kehittamisverkosto/teemaryhmatointima/Documents/TuomoAlasoini.pdf> Luettu 8.9.2014.

Eriksson E., Merasto M. & Korhonen T. 2013. Sairaanhoitajakoulutuksen osaamisen tulevaisuus -hanke. [PowerPoint-esitys]. Saatavissa: http://minedu.fi/export/sites/default/OPM/Tapahtumakalenteri/2014/03/Liitteet/Sh-koulutuksen_tulevaisuus_esitys_OKM_110314.pdf Luettu 10.9.2014.

Tervaskari H. 2004. Hoitotyön johtaminen ja johtamiskoulutus. Ehdotus hoitotyön johtamiskoulutukseksi. Raportti.

Lait ja asetukset

Ammattikorkeakoululaki muutoksineen 351/2003, 485/2013

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ammattipätevyyden tunnustamisesta 2005/36/EY

Laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista 28.12.2012/980

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutuksesta 1194/2003

Sosiaalihuoltolaki 17.9.1982/710

Säätiölaki muutoksineen 109/1930, 349/1987

Terveydenhuoltolaki 30.12.2010/1326 >

Painetut lähteet

- Elomaa V., Isoaari U. & Pekkarinen N. 2007. Ammatillinen opettajakorkeakoulu. Koulutuspolkua pitkin ammattiin. Suomen koulutusjärjestelmän historiallinen tarkastelu esimerkkialoina terveydenhuolto ja tekniikka. Tampere: Tampereen ammattikorkeakoulu.
- Havanto A., Siivola U. & Tallberg M. 1994. Sairaanhoitajien koulutussäätiö 1944–1994. Historiallinen katsaus. Helsinki: Sairaanhoitajien koulutussäätiö.
- Hoitotiede-lehdet vuosilta 1989–2014
- Hoitotyön kehittämisen ohjausryhmä. 2012. Koulutuksella osaamista asiakaskeskeisiin ja moniammatillisiin palveluihin. Ehdotukset hoitotyön toimintaohjelman pohjalta. Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja muistioita 2012:7. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö.
- Julkunen R. 2003. Työ – elämää ja politiikkaa. Teoksessa: Helne T., Julkunen R., Kajanoja J., Laitinen-Kuikka S., Silvasti T. & Simpura J. (toim.). Sosiaalinen politiikka. Juva: WSOY.
- Julkunen R. 2001. Suunnanmuutos. 1990-luvun sosiaalipoliittinen reformi Suomessa. Tampere: Vastapaino.
- Kohi A., Palo H., Päivärinta K. & Vihervä V. 2011. FORUM IV: Suomen historian käännekohtia. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.
- Laiho A. & Ruoholinna T. 2008. Terveysalan ammattilaisten koulutuspuhe: erontekoja, nostalgiaa sekä koulutuksen ja työn epäsuhtaa. Yhteiskuntapolitiikka 1(78), 36–51.
- Niiranen V., Puustinen A., Zitting J. & Kinnunen J. 2013. Sosiaali- ja terveyspalvelut kunta- ja palvelurakennemuutoksessa. Helsinki: Itä-Suomen yliopisto ja Suomen Kuntaliitto.
- Opetusministeriö. 2006. Ammattikorkeakoulusta terveydenhuoltoon. Koulutuksesta valmistuvien ammatillinen osaaminen, keskeiset opinnot ja vähimmäisopinnot. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2006:24. Helsinki: Opetusministeriö.
- Paasivaara L. & Voutilainen P. 2006. Sairaanhoitajien koulutussäätiö hoitotieteellisen tutkimuksen tukijana. Katsaus apurahatoimintaan. Sairaanhoitaja 6–7, 46–48.
- Paatero S., Veräjänkorva O., Väliä S., Laitinen I., Heinonen M. & Lind K. 2013. Sairaanhoitajia Suomen Turusta. Sairaanhoitajakurssi 73 mukana terveydenhuollon kehittämisessä. Oppimateriaaleja. Turun ammattikorkeakoulun puheenvuoroja 71. Turku: Turun ammattikorkeakoulu.
- Rantanen T. & Isopahkala-Bouret U. 2010. Näkökulmia ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon tuottamaan osaamiseen sosiaali- ja terveysalalla. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Roslin B. 2010. Ennustuksesta jälkiviisauteen. Sitran raportteja 86. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Sosiaali- ja terveysministeriö. 2004. Terveysministeriön täydennyskoulutussuositus. Sosiaali- ja terveysministeriön oppaita 2004:3. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö.
- Tahvanainen H. & Nirkko J. 2000. Hoitotyön muistot. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. >

Internet-lähteet

Euroopan sairaanhoitajajärjestöjen liitto

<http://www.efnweb.be/>

Hoidokki: hoitotyön asiasanasto

www.shks.fi/hoidokki_hoitotyön_asiasanasto/

Hoitotiede-lehti

www.uef.fi/fi/https/hoitotiede-lehti

Hoitotieteen valtakunnallinen tohtorikoulutusverkosto

http://www.utu.fi/en/units/med/units/hoitotiede/doctoral_programme/Pages/home.aspx

Hoitotieteiden tutkimusseura HTTS r.y.

www.uef.fi/fi/htts

Hoitotyön tutkimussäätiö

www.hotus.fi

Itä-Suomen yliopisto

www.uef.fi

Joanna Briggs Institute

www.joannabriggs.org

Opetus- ja kulttuuriministeriö

<http://www.minedu.fi/OPM/?lang=fi>

Sairaanhoitaja-lehti

www.sairaanhoitajaliitto.fi/sairaanhoitajalehti/

Sairaanhoitajien koulutussäätiö

www.shks.fi

Sjuksköterskeföreningen i Finland rf.

www.sffi.fi

Sosiaali- ja terveysministeriö

www.stm.fi

Suomen Kättilöliitto ry.

www.suomenkatiloliitto.fi

Suomen sairaanhoitajaliitto ry.

www.sairaanhoitajaliitto.fi

Suomen Terveydenhoitajaliitto ry.

www.terveydenhoitajaliitto.fi

Säätiöiden ja rahastojen neuvottelunta SARANA

www.saatiopalvelu.fi/srnk.html

Säätiörekisteri

www.prh.fi/fi/saatiorekisteri.html

Terveydenhoitaja-lehti

www.terveydenhoitajaliitto.fi/fi/julkaisut/terveydenhoitaja-lehti

Toimihenkilöarkisto

www.th-arkisto.fi

Vård i Fokus-lehti

www.sffi.fi/index.php?page=vard-i-fokus